



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. 2. 2011 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Pacholíkové a přísedících Jana Machačky a Mgr. Ondřeje Polívky **t a k t o :**

Obžalovaný

P. J.

nar. xxx v xxx, soukromý podnikatel, trvale bytem v xxx, zdržující se na adrese xxx, t.č. ve výkonu vazby ve vazební věznici Praha – Pankrác,

je v i n e n, že

během měsíce dubna 2009 v xxx, ul. Xxx, s úmyslem vyhnout se vrácení půjček ve výši několika milionů Kč, které mu byly poskytnuty jeho věřitelem, poškozeným D. S., nar. xxx, a získat další věci, které byly evidovány jako vlastnictví společnosti Xxx, s.r.o, na které D. S. poskytl finanční prostředky, požadoval po M. P., nar. xxx a J. V., nar. xxx obstarání kontaktu na nějaké osoby z bývalého Svazu sovětských socialistických republik, které by měly realizovat jeho objednávku na usmrcení poškozeného tak, aby nedošlo k nálezu jeho těla a byl tak považován za pohřešovaného, přičemž vykonavatel měl dostat 150.000,- Euro, a poté, co mu bylo jmenovanými nabídnuto, že jeho požadavek by mohl realizovat jejich společný známý A. A., aniž by měli skutečně v úmyslu jeho žádosti vyhovět, proběhla následně za přítomnosti obžalovaného, M. P., J. V. a A. A., nar. xxx, dne 23.4.2009 v xxx, ul. Xxx schůzka, která byla bez vědomí obžalovaného nahrávána na videokazetu, na niž stvrdil svůj požadavek na odstranění S. a vyloučil současně, že by se jeho finanční problémy, které ve vztahu k němu měl, mohly vyřešit jiným způsobem, přičemž zde řešil i otázku, které věci z majetku poškozeného by mohl jak on, tak i všichni zúčastnění získat a v této souvislosti označil místo, kde se poškozený trvale zdržuje, přičemž jako termín realizace byl zprvu uvažován S. pobyt na Ukrajině ve dnech 26.-28.4.2009 a posléze bylo dohodnuto, že k akci, která byla při komunikaci mezi obžalovaným, P. a V., nazývána jako „**půjčka**“, dojde dne

8.5.2009, kdy poškozený S. zmizí, přičemž částku na odměnu pro vykonavatele hodlal zajistit půjčkou od V., který měl předat peníze přímo A. a zbytek ve výši 20.000,- Eur převzal od V. dne 9.5.2009 v Xxx, který dne 10.5.2009 kolem 09:30 hodin, poté, co mu byla v nočních hodinách doručena od M. P. zpráva, že „**půjčka byla vyřízena**“, předal jako doplatek odměny v Xxx, v restauraci u hotelu Xxx M. P., který jej měl, dle předchozí dohody, rovněž předat A. A., k čemuž však nedošlo, neboť M. P. tuto hotovost vydal téhož dne v 10:05 hodin v Českých Budějovicích příslušníkům Policie České republiky, kteří na základě trestního oznámení podaného dne 1.5.2009 pohyb a jednání obžalovaného, stejně jako úkryt poškozeného, monitorovali

t e d y: dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které záleželo v opatrování prostředků a jiném úmyslném vytváření podmínek ke spáchání zvláště závažného trestného činu v úmyslu jiného úmyslně usmrtit a takovým činem získat majetkový prospěch, přičemž nedošlo k pokusu ani dokonání trestného činu.

č í m ž s p á c h a l

přípravu trestného činu vraždy podle § 7 odst. 1 k § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. zákona účinného do 31. 12. 2009.

a o d s u z u j e s e

podle § 219 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání **12** (dvanácti) let.

Podle §39a odst. 3 tr. zákona se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

O d ů v o d n ě n í :

Provedeným dokazováním u hlavního líčení zjistil Městský soud v Praze následující skutkový děj:

Obžalovaný J., který na základě zmocnění řídil společnost Xxx s.r.o, se počátkem měsíce března 2009 dostal do finančních potíží, vyplývajících z množství závazků, které měl buď on sám, nebo jimi zavázal společnost xxx, přičemž jeho největší věřitel, poškozený D. S., se v této době začal domáhat dokladování, jakým způsobem byly peníze, které mu zapůjčil, investovány. Obžalovaný proto během měsíce dubna 2009 v xxx, ul. Xxx, s úmyslem vyhnout se splacení půjček, které mu byly poskytnuty jeho věřitelem, poškozeným D. S., nar. xxx, příp. alespoň oddálit jejich vracení, požadoval po M. P., nar. xxx a J. V., nar. xxx obstarání kontaktu na nějaké osoby z bývalého Svazu sovětských socialistických republik, které by měly realizovat jeho objednávku na usmrcení poškozeného tak, aby nedošlo k nálezu jeho těla a byl tak považován za pohřešovaného, přičemž vykonavatel měl dostat 150.000,- Euro. Poté, co mu bylo jmenovanými nabídnuto, že jeho požadavek by mohl realizovat jejich společný známý A. A., aniž by měli skutečně v úmyslu jeho žádosti vyhovět, proběhla následně za přítomnosti obžalovaného, M. P., J. V. a A. A., nar. xxx dne 23.4.2009 v xxx, ul. Xxx,

schůzka, která byla bez vědomí obžalovaného nahrávána na videokazetu. Na této schůzce obžalovaný stvrdil svůj požadavek na odstranění S. a vyloučil současně, že by se jeho finanční problémy, které ve vztahu k němu měl, mohly vyřešit jiným způsobem a v této souvislosti označil místo, kde se poškozený trvale zdržuje a probíral možnosti, jakým způsobem by se mohl podílet na majetku, který by po poškozeném zůstal, přičemž jako termín byl zprvu uvažován S. pobyt na Ukrajině ve dnech 26-28.4.2009 a posléze bylo dohodnuto, že k akci, která byla při komunikaci mezi obžalovaným, P. a V., nazývána jako „půjčka“, dojde dne 8.5.2009, kdy poškozený S. zmizí. Částku na odměnu pro vykonavatele hodlal při tom zajistit půjčkou od V., který měl provést platbu přímo A. a část ve výši 20.000,- Eur převzal od V. dne 9.5.2009 v Xxx, kterou dne 10.5.2009 kolem 09:30 hodin, poté, co mu byla v nočních hodinách doručena od M. P. zpráva, že „půjčka byla vyřízena“, předal, jako doplatek odměny v Xxx, v restauraci u hotelu Xxx M. P.. Jmenovaný pak tyto peníze měl, dle předchozí dohody předat A. A., k čemuž však nedošlo, neboť M. P. tuto hotovost vydal téhož dne v 10:05 hodin v Českých Budějovicích příslušníkům Policie České republiky, kteří na základě trestního oznámení podaného dne 1.5.2009 pohyb a jednání obžalovaného, stejně jako úkryt poškozeného, monitorovali.

Obžalovaný J. popřel, že by se jednání v obžalobě dopustil, byť připustil pravost rozhovoru, který byl zachycen na videokazetu, ale tato nahrávka vznikla na základě žádosti P. a V., kteří mu sdělili, že jejich známý policista V., z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu PČR (dále ÚOOZ), se potřebuje zbavit jejich známého A. A.. On jim vyhověl, protože spolu měli nevypořádané investice a měl obavy, pokud jim nevyhoví, aby o ně nepřišel, ale ve věci měl být, stejně, jako P. s V., veden jako svědek. Pokud pak oba jmenovaní podali v této souvislosti trestní oznámení, bylo to proto, aby získali jeho majetek, zejména se s ním nemuseli dělit o investice, které on učinil do společných projektů a jeho zatčení posléze využili k vyvádění majetku ze společnosti Xxx, jakož i k dalším finančním machinacím. Současně uvedl, že neměl důvod zbavovat se S., neboť měl dostatek finančních prostředků.

V průběhu důkazního řízení se soud proto musel zabývat i majetkovými vztahy jak mezi obžalovaným, P. a V., ale i mezi obžalovaným a poškozeným S., zejména pak otázkou, zda by skutečně obžalovaný usmrcením S., sledoval získat majetkový prospěch. V této souvislosti je třeba konstatovat, že mezi zúčastněnými existovala celá řada, v převážné míře neoficiálních majetkových propojení, jejichž základem bylo, že veškeré obchodní společnosti, jejichž prostřednictvím zpravidla obchody probíhaly nebo měly probíhat, byly vedeny na jejich družky, přítelkyně apod., takže oni sami zde velmi často figurovali buď na základě plných mocí, či na základě různých, i ústních dohod, přičemž účetnictví těchto společností, což platí především pro společnost Xxx s.r.o, kterou oficiálně vlastnila družka obžalovaného, ne vždy zobrazovalo skutečný obraz toho, jakým způsobem společnost funguje, jak bude dále rozvedeno.

Pokud jde o obžalovaného J., tak byl k věci vyslýchán opakovaně, přičemž v této souvislosti je třeba konstatovat, že ohledně některých věcí, jež byly předmětem dokazování, vypovídal rozporně.

Obžalovaný byl poprvé vyslýchán dne 12.5.2009, ale tehdy využil svého práva k věci nevypovídat.

Ve své výpovědi před Obvodním soudem pro Prahu 3 dne 14.5.2009, v souvislosti s návrhem na vzetí do vazby, obžalovaný uvedl, že nikdy nechtěl zneškodnit nebo se zbavit

S.. Myslí si, že to celé je na něho připravené ze strany panů V. a P.. Ti mají známé na organizovaném zločinu a myslí si, že ho chtějí odstranit, aby se zbavili společníka ve firmě. V. zná asi od roku 2000 z výkonu trestu a P. asi od roku 2002. Oba dva kdysi chtěli, aby s nimi investoval nějaké peníze do Ruska. Přes **S. sehnal půjčku ve výši 25 mil. Kč.** Panové **V. a P. jsou držitelé akcií ve firmách Xxx a Xxx.** Převedl na ně byt v hodnotě 8 mil. Kč. Neustále je žádal, aby na něj také převedly nějaké akcie, ale oni to stále odkládali. Bojí se člověka, který se jmenuje A. A., má obavu, že ho nechá zabít. Je to člověk známý přestřelkou na řidiče ředitele Sazky a pobodáním na Václavském náměstí. Tohoto člověka používá V. jako výhrůžku. Se S. měli přátelský vztah, navštěvovali se, podnikali a pomáhali si, než se mezi ně vplížil V., který mu dluží asi 9.000.000,- Kč a 87.000,- Euro. Domnívá se, že **on panu S. dluží řádově asi 8 mil. Kč,** což má souvislost se zprostředkováním půjčky panu M. R..

Ve své další výpovědi dne 20.8.2009 (č.l.539) obžalovaný uvedl, že se s V. seznámil ve výkonu trestu odnětí svobody v roce 1999. Po propuštění spolu podnikali, jednalo se o obchody s auty, autopůjčovny apod. S A. A. se seznámil v roce 2003. V roce 2007 sdělil V., že nechce dál pokračovat ve firmách, kde se krade DPH a v dobrém se rozešli, přestože často chodil kvůli němu na PČR něco vysvětlovat. V. s P. ho seznámili nejdříve s pplk. D.m z PČR, který řešil jejich problémy, poté, co se rozhodl odejít do Moskvy, tak jim přidělil na ochranu Bc.M.a V. z ÚOOZ. V létě 2008 mu V. nabídl, zda by s ním nechtěl investovat do **chovu prasat, do masokombinátu na Ukrajině.** Po stálém naléhání tam začal investovat. V prosinci 2008 zatlačil na V., že chce letět na Ukrajinu, aby se ujistil o investici a společně s V. a S. odletěli do Kyjeva. Při cestě mu V. sdělil, že A. A. tam má své lidi a že když mu dají třetinu podniku, tak se postará o to, aby nejdéle v únoru 2009 začal podnik fungovat. Od podzimu 2008 do května 2009 **na Ukrajinu investoval 25 mil. Kč,** dále dal V. 8 mil. Kč do firmy Xxx, s.r.o. a žádal, aby na něho převedli obchodní podíl. Z těch 8 mil. byly **2 mil. Kč S.,** který ho žádal o výpis z účtu. V. mu ho však nechtěl dát. Potom v březnu 2009 přišel V. s požadavkem, že potřebuje dalších 5 mil., bez toho se to nerozjede. Jemu se již nechtělo investovat další peníze, ale nakonec se domluvil s M.em R., což byl jeden z jeho investorů, že dá do zástavy byt a V. na něj sežene peníze. Byt byl převeden na společnost Xxx SE a V. zajistil od jednatele Xxxu Ing. V., že se akcie Xxxu převedou na společnost XXX, což byla společnost jeho a V.. Právě na společnost Xxx měly být převedeny obchodní podíly ze společnosti UA Farm, což je ta společnost na Ukrajině. Dále **od S. zajistil půjčku 15 mil. Kč pro V. na zakoupení pozemku ve Xxx a zároveň mu poskytl, prostřednictvím S., další půjčku 10 mil. Kč, do tohoto projektu.** V této souvislosti si nechal od S. podepsat papír na půjčku 10 mil. Kč a poté, co mu S. dal na tuto částku směnku, dal mu potvrzení, že byla vrácena. Na tom pozemku se měl stavět bytový dům a komerční centrum. Byl to právě V., který ho přesvědčil, aby nechal napsat svůj podíl na S. a V. jeho podíl zase nechal napsat na Karla Ř., jednatele firmy R 100 s.r.o. To bylo proto, aby tato společnost mohla získat úvěr. V. z něj vylákal další asi 2 mil. Kč na nákup různých společností, vždy přišel s nějakým novým projektem. V. od něho převzal také částku 90.000,- Eur do obchodu s řepkou, ze kterého mu dával měsíčně 10.000,- Eur. Po jeho zatčení, hned druhý den, znemožnil přístup do kanceláří společností, aby se jeho přítelkyně L. D. nedostala k dokladům společností. V. usiluje o majetek firmy Xxx a ostatních firem a vyvíjí nátlak na jeho přítelkyni. Ihned po jeho zatčení ho připravili, za asistence V., o jeho osobní vůz Mercedes Benz 600 SL v hodnotě 3,5 mil. Kč. Je pravda, že v současné době je on i V. vyšetřován pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, protože se rozhodl policii rozkrýt vše, co dělá. Toto je ale pouze začátek. Nemohl tak učinit dříve, protože měl strach z arménské mafie, konkrétně z A. A. a policisty z ÚOOZ M.a V.. Kancelář firmy Xxx, a.s., kde bylo nahrávací zařízení, byla i jeho,

tuto zařídili za účelem projektu Ukrajiny poté, co V. opustil svou kancelář v Jeseniově ulici. M. P. zná od roku 2003, kdy mu ho představil J. V.. Je to člověk, o kterém se vždy V. vyjadřoval jako o velmi drahé sekretářce. P. pro V. vždy potvrzuje alibi u jakéhokoliv vyšetřování, kterých bylo mnoho. Zajišťoval nestandardní věci, jako kontakt s ÚOOZ, či Vězeňskou službou. P. obchoduje s kokainem a snaží se ho přesvědčit, aby ho pro něj prodával. Obchod kryje příslušník ÚOOZ M. V.. D. S. zná od roku 2005, kdy u něj a V. na autosalonu řešil konflikt s A. A. kvůli vozu Porsche. Začali se kamarádit, navzájem si začali půjčovat peníze do obchodu. Tyto peníze vždy zajišťovali buď smlouvou, exekutorským zápisem nebo směnkou. Měli mezi sebou proházené klíče o domu pro případ, že se něco stane a ten druhý bude pryč. Mají v domě elektronické zabezpečovací zařízení a každý zná svůj kód. **V současnosti S. nedluží vůbec nic** a není pravda, že by si S. na něj psal nějaký majetek, či mu půjčil peníze bez papíru, to je absolutní nesmysl. **Potvrdil ale, že v průběhu roku 2009 V. informoval, že si na něho S. „píše věci“ a aby proto po něm nechtěl již žádné peníze na Ukrajinu.** Neměl motiv pro odstranění S., naopak to byl on, který mohl mít strach, aby se mu něco nestalo. S. byl jeho kamarád, vzájemně se navštěvovali, měli klíče od domů druhého, půjčovali si peníze. Je pravda, že měl v minulosti od S. půjčeny 3 mil. Kč, ale ty mu vrátil a S. mu dal kvitanci. Tu měl uloženu v trezoru kanceláři Xxx, ale před jeho zatčením tento doklad, ale i další, S. odcizil. On tedy neměl žádný motiv, aby se snažil S. zbavit. S. na naléhání V. přesvědčil, aby investoval do projektu Xxx. **S. tam vložil 15 mil. Kč, on 10 mil.,** ale projekt byl napsán na S. a on tam měl vstoupit, až společnost R 100 s.r.o. dostane úvěr. Peníze, které mu dal, si nechal potvrdit smlouvou a směnkou, ale i tyto doklady mu S. odcizil v souvislosti s jeho zatčením z trezoru. Nikdy něho nenaléhal, aby mu peníze vrátil, naopak on byl ten, kdo mohl mít strach, aby se mu nic nestalo. A. A. je šéfem arménské mafie v Praze, zná ho od roku 2003. Chtěl je společně s V. vydírat, ale později si vše vyříkali a vzniklo kamarádství. Asi v roce 2006 začal V. A. hlídat, aby neměl problémy s PČR. Bc. V. jim zajišťoval ochranu, snažil se ovlivňovat vyšetřování a za to si nechával platit, bral peníze, ale i vstupenky na sportovní utkání, mobilní telefony a půjčoval si drahá auta. Obdobným způsobem se předtím choval pplk. D.. D. s V. chodili i na soudy a snažili se ovlivnit výsledek. T. Š. pracovala ve firmě Xxx, s.r.o., která patří jeho přítelkyni, jako sekretářka. Po jeho zatčení jí V. přetáhl do své firmy a Š. mu pomáhá odcizit majetek společnosti Xxx. V. se S. jí donutili vydat faktury potřebné pro převod majetku společnosti, museli jí za to slíbit odměnu. Nepředala tržby z provozoven a podílela se na ztrátě účetních dokladů. Takto postupovala i po skončení pracovního poměru v Xxxu. V. S.. zná asi od roku 2004. On sám byl přítomen montáži nahrávacího zařízení v kanceláři Xxx, a.s., kterou prováděl S... Těžko se dá tvrdit, že o nahrávacím zařízení nevěděl. Zná i J. P.e, seznámil ho s ním S.. Když byl S. pod ochranou policie, jel s ním za S. družkou Š. S., bavili se pouze obecně, on se držel instrukcí V..

Někdy na přelomu března a dubna 2009 mu řekl V., že by M. V. chtěl vylákat jednoho člověka od A. do Čech, aby ho zadržel, protože se mělo jednat o člověka, na kterého byl vydán mezinárodní zatýkač a měl být hledaný po celé Evropě pro vraždy na objednávku. V. měl v úmyslu ho zatknout spolu s A. a jeho lidmi, aby od nich byl klid. V. mu říkal, že mu A. neříká vše, co potřebuje vědět o ruském podsvětí. V. ho oslovil s plánem jak V. přihrát A. A. s tím, že si obžalovaný objedná vraždu S. u A., se kterým vše domluví, celou věc nahrají v kanceláři a V. to předá PČR, tedy V. z ÚOOZ. Během dubna se s V. opakovaně sešel a domlouvali se spolu, jak bude ta schůzka probíhat. Kolem 20.dubna mu V. sdělil, že schůzka bude ve 14 hodin v kanceláři na Xxx. On se ještě předtím s ním sešel a nahráli na záznamové zařízení- hard disk, že tato nahrávka je určena pro policii ČR. Potom se v dohodnutou dobu dostavil na místo schůzky, A. už byl přítomen, **byl také dopředu informován, co se od něho bude chtít, že S. by měl zmizet, aby se už nenašel.** On se ho ptal, jestli souhlasí cena a A.

řekl, že to bude stát 150.000,- Eur. On s tím souhlasil, protože mu to bylo jedno. A. pak řekl, že tato částka je určena pro člověka, který to měl vykonat a co z toho bude mít on. **On mu na to sdělil, že S. si na něho píše majetek, jako auta, loď a další, o který se pak rozdělí.** Také mu říkal, že mu týdně platí spoustu peněz a že je již nemá a měl dělat, že na to spěchá. Vše s V. domluvili dopředu, na závěr nahrávky se měl z legrace zeptat V., zda se to nenahrává, protože i A. A. věděl, že mají v kanceláři toto zařízení. Ještě během hovoru řekl V., ať na to vezme peníze z firmy. Poté A. A. vstal a vyndal kazetu z videa, které tam bylo pro něj připravené, kdyby se chtěl přesvědčit, že se to nenahrává. **Celé se to nahrávalo na harddisk.** A. potom odešel, ale ještě předtím si vzal kazetu, která byla připravena ve videu, pokud by se chtěl přesvědčit, že se to nahrává, ale nahrávalo se to na hard disk. Opakovaně žádal V., aby mu poskytl tu nahrávku, ale on se stále vymlouval, že jí dal V.. Potom měl společně s V., P. a A. odletět na Ukrajinu, ale protože byl víkend a on chtěl být s rodinou, tak V. S. nabídl, zda nechce jet s nimi. Po jejich návratu jej V. požádal o natočení dalších nahrávek pro A., ze kterých by bylo zřejmé, jak se baví o S. a o tom, co bude tak, aby to vypadalo, že on o tom nahrávání neví. Pořídil si proto propisky se zabudovanou kamerou a postupně natočili asi 5 takových rozhovorů. Ve čtvrtek mu P. řekl, že ten člověk od A. má přiletět v sobotu a on vytáhne S. do klubu někde v centru, kde si ho pak převzmě policie. On to chtěl říci S., ale V. byl proti, aby se to neprovalilo, že by je pak A. nechal oddělat. Policie tedy měla mít S. pod ochranou. On měl instrukce od V., jak se má chovat potom, co bude S. na bezpečném místě. Měl se chovat tak, jako by se opravdu ztratil, aby si toto řekl i A. A. a nic netušil. Neustále mu po víkendu volali lidi od S., co s D. je. Ještě ve čtvrtek mu neustále volal V., kde je a co dělá, až mu to bylo divné. V pátek odjel na svatbu svého kamaráda do Xxx. Měl za ním přijet V., protože po příletu z Ukrajiny si od něj vzal hodinky v hodnotě 200.000,- Kč, které se jeho přítelkyni nelíbily a slíbil, že je vymění s K. Ř. za jiné. V pátek večer za ním V. přijel na Xxx, samozřejmě bez hodinek. V sobotu mu V. zavolal, že mu nechá pro A. A. 20.000,- Euro, protože se s ním nestačí potkat. Bylo mu to jedno, protože byl dost opilý. Je pravda, že mu v pátek v noci přešla SMS od P., že **půjčka je vyřízena.** Ptal se V., proč mu to píše, ale on mu řekl, že P. je blázen, že mu to poslal také. V neděli ráno ho vzbudil P. telefonem, že přijel pro peníze od V. pro A., tak mu je dal. Je pravda, že se P. ptal, jak to probíhalo a on mu potvrdil, že S. trochu chrochtal a on mu řekl, ať mu to neříká, protože si představoval, jak mu S. bude nadávat. Stejně tak je pravda, že v neděli večer byl v klubu, kde měl být předtím P. se S. a tam mu potvrdili, že tam skutečně byli. Tím se uklidnil, protože měl divný pocit z chování P. a V.. Obžalovaný dále potvrdil, že navštívil družku S. S.u a žádal po ní klíče od jeho vozu, který byl zaparkován v myčce. Snažil se setkat i s V., ale ten mu řekl, že se sejdou v pondělí. On se snažil zjistit, co s ním je, i když věděl, že je pod ochranou policie. Hovořil i s jeho advokátem, probrali, co je potřeba udělat a dohodli se, že bude najmuta detektivní agentura. Byl domluvený se S., že v pondělí půjdou na Policii, ale ona mu pak volala, že už tam byli. On původně nechtěl vypovídat, protože věděl, že celé divadlo připravil V. za asistence V. z ÚOOZ, dnes již ví, že na něho udělal podraz. V. zjevně zneužil kontaktu na ÚOOZ proto, aby ho odstranil. Po jeho zatčení se snažil na svou stranu přetáhnout jeho přítelkyni a když mu to nevyšlo, tak jí začal vyhrožovat a poslal na ni Arménce. Cítí se vinen pouze tím, že se snažil pomoci V. z ÚOOZ zadržet A. A. a jeho lidi.

Během svého výslechu dne 10.9.2009 před Obvodním soudem pro Prahu 3 (čl.494) obžalovaný mimo jiné uvedl, že kdyby si chtěl objednat vraždu u A. A., tak si jí mohl objednat přímo, nemusel k tomu brát P. s V.. Celou nahrávku, kterou pořizovali, pořizovali pouze za účelem zadržení A. A., který je šéfem arménské mafie v Praze. K nahrávce svolil také z důvodu, že investoval přes **25 mil. Kč na Ukrajinu do chovu prasat a do masokombinátu a do řetězců prodeje** prostřednictvím V., který neustále oddaloval zapsání

a přepsání. Kdyby chtěl odstranit S., tak by poškodil pouze sám sebe, a to dost výrazně, protože prostřednictvím S. investoval 10 mil. Kč do projektu Xxx. Hlavní důvod, proč se ho snaží V. zbavit, je investice, kterou učinil na Ukrajinu, neměl ji ošetřenou. V. chce získat jeho majetek. V souvislosti s půjčkami od S. obžalovaný uvedl, že naopak on půjčil poškozenému částku 10 mil Kč, na kterou mu S. vystavil směnku, ale ta byla, stejně jako další doklady o zaplacení půjček, odcizena z jeho sejfu. Odcizil je zcela určité právě poškozený, protože měl od sejfu klíče. Obžalovaný se dále vyjádřil k tomu, proč o celé záležitosti S. neinformoval a proč souhlasil s tím, aby obětí vraždy byl právě on, když byli blízcí přátelé. V této souvislosti uvedl, že to vymyslel V. proto, že se A. zajímal o majetek S.. Byl to také V., kdo mu radil, aby to S. neříkal, měl se to dovědět až od policie. Posléze se obžalovaný vyjadřoval shodně a dodal, že je pravda, že dne 11.5.2009, den před svým zatčením, nechal vyměnit klíče od kanceláří Xxxu, byl v té době nervozní a nevěděl, co se děje. Setrval i na svém tvrzení, že nahrávka byla pořízena na harddisk, nikoli na videokazetu. Měla sloužit k zadržení A..

U hlavního líčení obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání, jež mu je kladeno za vinu v obžalobě a dodal, že to, co je v ní uvedeno, je nesmysl, neboť obžaloba je postavená na výpovědi panů V. a P., kteří se jej, ve spolupráci s Bc. M. V. z ÚOOZ, potřebovali zbavit poté, co jim nainvestoval poměrně velkou část do jejich firem a do **masokombinátu na Ukrajině**. Aby se s ním nemuseli dělit o podíl na zisku a vyplácet jakékoliv peníze, tak se ho rozhodli prostřednictvím organizovaného zločinu a jejich kontaktů zbavit. Obžaloba je postavena na tom, že předal 20 tis. EUR jako doplatek za vraždu, aniž by z ní bylo dále jasné, že měl domlouvat 100 tis. EUR platbu, 30 tis. EUR, potom 20 tis. EUR. To už by si vraždu opravdu mohl objednat na splátky. Pokud by chtěl skutečně něco takového učinit, mohl si objednat vraždu přímo u A. A., kterého zná stejně dlouho jako V., pravidelně jezdil k němu domů, slavili společně narozeniny, různé firemní oslavy apod. Kdyby chtěl opravdu něco takového udělat, tak si k tomu nepotřeboval brát V. a P., je to celé smyšlené. Ke kontaktům s nimi uvedl, že s V. se seznámil ve výkonu trestu v roce 1999 na Pankráci. P. mu pak představil V., někdy v roce 2003, jako kamaráda z dětství, se kterým všechno dělá. P. je člověk, který V. podléhá a všude mu dosvědčuje alibi. V podstatě u jakéhokoliv výsledku, šetření, tak chodí a potvrzuje to, co V. řekne. S V. dříve podnikal, ale potom se rozešli. Po nějakém čase V. začal podnikat na Ukrajině v oblasti nějakých krbů a někdy kolem léta 2008 ho oslovil, zda by nechtěl investovat s ním na Ukrajinu, že se tam staví masokombinát, ale už jim dochází peníze a zda by tam nainvestoval, aby to mohli dodělat. On to poměrně dlouho zvažoval, asi do podzimu, ale pak se rozhodl, že peníze poskytne, takže tam postupem času **nainvestoval přes 25 mil. Kč**. Když tu investici chtěl nechat přepsat na sebe, tak to V. neustále odkládal, tvrdil, že je to složité, že na Ukrajině nesmí nikdo nic vlastnit. Potom, když mu už moc nevěřil, tak se s ním rozjel na Ukrajinu, kde mu ukázali místo, kde skutečně **masokombinát** stál, bylo těsně před dostavbou, takže on uvolnil další peníze. Vzhledem k tomu, že se to nerozjíždělo tak, jak bylo potřeba, tak mu V. řekl, že se k tomu přibere A. A. za třetinový podíl bez peněz, neboť on má na Ukrajině kontakty a že pomůže tento obchod rozjet. Potom, to už bylo někdy v lednu či v únoru, se pořád se nic nedělo, ale A. zůstával ten třetinový podíl a nikdo nic neřešil. Ta myšlenka, aby se do projektu zapojil A., vznikla, když jeli s V. v prosinci na Ukrajinu. Ten masokombinát měl jet a pořád nebyl funkční, pořád tam byly zádrhele, co se týkalo úřadu nebo dělníků. V. pořád vymýšlel něco, proč se to nerozjíždí. Potom řekl, že když dají A. třetinu, tak dohlédne na to, aby se to rozjelo co nejrychleji a aby to co nejrychleji začalo vydělávat. A. měl zajistit, že se to rychle dostaví, otevře a spustí se provoz a aby je Ukrajině nikdo neokradl. Měl to udělat do února. Potom tam cestovali v dubnu, ale provoz opět nefungoval, zase tam byl nějaký zádrhel.

Je ale pravda, že ve skutečnosti nebyl žádný podíl na A. převeden, to rozdělení bylo pouze ústní, protože mu stále tvrdili, že Čech na území Ukrajiny nesmí nic vlastnit. **Neví, jakou právní formu měla ta společnost na Ukrajině, neví ani, komu ve skutečnosti patří.** Může to být tak, že je to V. přítelkyně, která je Ukrajinka, tedy, že on na ni založil tu firmu na Ukrajině, jejíž majetek měl být převeden na českou společnost, od níž on měl pak dostat akcie. **On do té společnosti vložil byt za 8 mil. Kč,** na to existuje notářsky ověřený dokument. V. důvěřoval, bral ho jako záruku. Ten obchod na Ukrajině zařídil P., který tam zajistil ten masokombinát. Nicméně V. vždy říkal, že P. pro něho dělá, platí mu auto a dává výplatu. P. dělal všechno, co mu V. řekl.

Není pravda, pokud se v obžalobě uvádí, že měl finanční problémy, že si musel půjčovat peníze. Nic z toho se nezakládá na pravdě. Může doložit soudu, že peníze na účtech s přítelkyní měli a mohl si vzít peníze odtud. Doma při domovní prohlídce v trezoru měl asi 1,5 mil. Kč. Neví, proč by si půjčoval od pana V. nějakých 20 tis. Eur jako doplatek na vraždu, přijde mu to nelogické. Když S. tvrdí, že na něho psal majetek, mohl si vzít cokoli z toho jeho majetku a mohl to prodat, aby mohl zaplatit vraždu. Přijde mu proto nelogické, aby si půjčoval peníze na vraždu od V., když oni z toho chtěli taky profitovat, jak tvrdí.

On tedy tlačil na V., kdy už se ten projekt na Ukrajině rozjede, neboť **tam investoval cizí peníze.** V. se stále vymlouval, že tam i tady je nějaký problém s právníky, také byl problém s technologií, takže oslovil svého kamaráda M. K., který se s nimi a s lidmi z Ukrajiny sešel a prozradil jim nějakou technologii. Právě před ním V. uvedl, že on tam skutečně nainvestoval peníze. Obžalovaný dále uvedl, že s V. měl společně firmy Xxx s.r.o., Xxx a.s., Xxx s.r.o., Xxx s.r.o., Xxx., která vlastnila 7 akcií z 10 společnosti Xxx S.E. To je společnost, na kterou převedl byt a kam dával vklad, neboť V. mu řekl, že na tuto společnost přepíše podíly z investice na Ukrajině a společnost Xxx bude vlastnit nebo držet ty akcie společnosti Xxx. Ta společnost byla založena vyloženě proto, aby vlastnila majetek společnosti Balangen S.E. Je ale pravda, že podíly v jednotlivých firmách neměli vedené na sebe, ale psali je na přítelkyně a známé, protože z minulosti měli oba dva různé exekuce. Některé exekuce již průběžně splácel, ale každou chvíli se objevila další a on nechtěl mít na obchodních podílech zástavní právo od exekutora. Nebyl tedy oficiálně veden jako společník, nemohl být ani jednatelem, protože měl záznam v trestním rejstříku. Společnost Xxx byla jeho přítelkyně L. D., která byla také jednatelkou, ale ve skutečnosti jí řídil on na základě generální plné moci. Ve společnosti pracovala T. Š., která vystavovala faktury, případně vypisovala pokladní doklady, vedla pokladnu a přijímala hotovost. Ve svém počítači měla nainstalovaný účetní program Pohoda, do kterého měl až do svého zadržení přístup on a jeho přítelkyně. Po 12.5. vyvedli přítelkyni z areálu a znemožnili jí jakýkoli přístup do kanceláře. Obžalovaný dále poukázal na to, že po jeho zadržení docházelo k převádění majetku společnosti na jiné osoby, aniž by k tomu byl dán pokyn od něho či D.. Takto byl převeden Mercedes 420ML v hodnotě 1,5 mil. Kč, motorka Kawasaki v hodnotě 200 tis. Kč, další Mercedes SL600 v hodnotě 3 mil. Kč a pokoušeli se převést i námořní jachtu. **On dal pouze pokyn k vystavení faktury na společnost Xxx týden před svým zatčením, protože V. mu sdělil, že toto vozidlo naleasuje na svoji společnost.** Nicméně do faktury, která byla vystavena, dali „úhrada převodem“, aby to bylo prokazatelné. K úhradě nikdy nedošlo. T. Š. V. hned zaměstnal u sebe ve firmě a ona jim vystavovala příjmové pokladní doklady, hotovost nikdy nepředávala. Po datu výpovědi, kterou dostala někdy 15.5., tak ještě někdy 18.5. za společnost Xxx podepisovala, přestože k tomu neměla oprávnění a přebírala hotovost. To všechno dělala pro V., aby přikryla převody majetku ze společnosti Xxx. Ona jediná měla přístup k fakturačním programům, vypisovala pokladní doklady. Po jeho zatčení přešla na stranu V., který ji dal hned práci a proto se mu chtěla zavázat.

Pokud jde o peníze, které investoval na Ukrajině, tak nějaké peníze měl svoje, které vydělal, **další získal od svých investorů, od P. I. a M. R.** Svých peněz měl 15-16 mil Kč. P. I. je jeho známý z Ukrajiny, M. R. je zlatník z Kolkovny, potom měl ještě peníze od pana J. H., to je jeho soused. Na některé z těch půjček byly i smlouvy, žádné termíny vrácení nebyly dohodnuty. Jednalo se o peníze, které šly na investici a za které potom měli dostat podíly ze zisku z **toho vepřína nebo masokombinátu nebo z těch jatek**. Jednalo se o dlouhodobou investici, neměla to být záležitost měsíce nebo dvou. Zisk měli začít generovat okamžitě s tím, že investice se bude vratná kolem 6 let. Dokonce má někde nějaké tabulky, kdy to má od V. potvrzené, dělali propočty. V. se jej tedy chtěl zbavit, aby získal jeho majetek, přičemž uvedl, že po jeho zatčení převáděli majetek z Xxxu, což byla firma jeho přítelkyně a na základě padělaných plných mocí nebo na základě padělaných kupních smluv. Policista V., který ho vyšetřoval, hodinu po jeho zatčení, vydal Mercedes v hodnotě 3,5 mil. Kč. P. se S. na základě údajně notářsky ověřené faktury, což se nezakládalo na pravdě, neboť faktura může být ověřena pouze jako úřední dokument. To samé hodinky, které měl v kufru vozu v hodnotě 4,5 mil. Kč, ty se někde ztratily. Vyšetřovatel říkal, že to vydali, ale komu to vydali, to už není schopný doložit. Prostřednictvím přítelkyně při návštěvě ve vazbě po něm chtěli, aby jim podepsal převodní smlouvy, že jí potom nechají být, že ji nebudou už obtěžovat, že jí nebudou vydírat. Když L. D. odmítla, tak na ni zavolali Arménce, nechali ji vyvést z objektu v areálu, kde měli kancelář a majitel objektu druhý den nechal klíče a kancelářské prostory k užívání V..

Pokud jde o další aktivity s V., tak ještě investoval do firmy Xxx, poskytl mu půjčku a investoval necelých 100 tis. EUR do obchodu s řepkou, kde mu V. říkal, že to bude fungovat. To bylo v prosinci 2008 nebo v lednu 2009. To byly půjčky, které byly do obchodů a kde měli jasně dáno, kolik peněz z toho bude měsíčně. Skoro na všechno byly smlouvy, ale po jeho zatčení byl v kanceláři vykraden trezor, kde zjistil, že tam potom, co jej policie otevřela, chybí dokumenty, o čemž informoval Policii, ale nikdo se tím nezabýval. Smlouvy nebyly notářsky ověřeny, krádež dokumentů může potvrdit i jeho sekretářka T. Š..

Pokud jde o S., tak **jeho prostřednictvím půjčoval panu P. a zároveň společně investovali do pozemku ve Xxx**, kde se mělo stavět komerční centrum, ze kterého měl být výnos zhruba 150 mil. Kč. S tím přišel opět V., aby přemluvil S.. S. poskytl 15 a 8 mil. Kč, a 10 mil. Kč zajistil do toho projektu on. Ty peníze byly pro Ř., který potřeboval vyplatit svého společníka, pana R. z banky Austria. Takže se investovaly peníze do této společnosti nebo prostřednictvím pana Ř., jako fyzické osoby, na základě exekutorského zápisu, který pan Ř. podepsal a potom ten exekutorský zápis měl být zrušený s tím, že se pan S. přepíše do této společnosti a až společnost získá úvěr na výstavbu komerčního centra, tak se rozdělí podíly na 4 díly. Ř. tam nainvestoval 20 mil. Kč, ale jemu nic nepřipsali. V. pořád jen sliboval, že se půjde k právníkovi, ale k tomu nikdy nedošlo. Ř. má proto obstavený majetek v řádu 200 mil. Kč a je v tuto chvíli v podstatě bez koruny. Pokud jde o jeho vlastní účast, tak přítelkyně L. D. měla být do této společnosti napsána v okamžiku, kdy dostane úvěr v Rakousku. Do tohoto projektu investoval 10 mil. Kč, ve spise by měla být smlouva o půjčce S. v této výši, neví již, kdy to bylo. **S. mu tudíž v tuto chvíli dluží 10 mil. Kč ze společnosti XXX**, Přijde mu nelogické, aby půjčoval na smlouvu o půjčce panu S. peníze, když on by měl jeho směnku a exekutorský zápis, aby mu podepisoval smlouvu o půjčce, když mohl říct, tak teď ty peníze můžeme započíst. Smlouvu o půjčce S. měl doma v trezoru, proto se našla. **Pokud S. tvrdí, že mu dluží peníze, mohl je po něm vymáhat, k tomu však za dva roky nedošlo**. Vztahy s ním měl dobré, i když ke konci trochu ochladly, necítil však k němu žádnou zášť. **On od S. v době zadržení neměl oficiálně ani neoficiálně žádnou půjčku**, tedy takovou, která by byla na jeho jméno. Navíc S. měl všechny půjčky zajištěné prostřednictvím smluv a smének. Je úplně nesmysl, aby půjčil korunu bez jakéhokoli jištění. Pokud jde o směnku na 1,420 tis.

Kč, kde měla jako výstavce figurovat jeho přítelkyně, tak ta vznikla tak, že S. přijel do kanceláře a měl mu tam půjčit tuto částku, protože on poslal svoji sekretářku do Německa pro auto. Do kanceláře přijel, když tam ještě S. nebyl a proto se spolu domluvili, že mu tam nechá směnku vystavenou na L. D., že jí potom vypíše. Vyplnil směnku jako vzor pro svoji přítelkyni a nechal jí v trezoru v kanceláři. K té půjčce však nikdy nedošlo, ale vzor té směnky tam zůstal. Směnka není tudíž vyplněna rukou přítelkyně, po jeho zadržení byla odcizena z trezoru. Jde o kopii směnky, která je založena ve spise.

S. zná od roku 2005, kdy se s ním seznámil za okolností, že mu A. A. vymáhal Porsche Carrera na pana H.. Pak se potkali v roce 2007 na horách a začali spolu dělat nějaké obchody. S. za ním docházel do kanceláří v Xxx, kde užíval jeho kancelář, byl zde prakticky denně. Měl klíče nejenom od kanceláře, ale i od trezoru. Neměli společně žádné obchodní firmy, pouze S. na sebe nechal napsat od pana Ř. společnost XXX, kam se dávala investice a kde se měl brát úvěr na výstavbu komerčního centra ve Xxx. Neví, v jaké stavu se ta investice nachází. S. měl majetkovou účast v několika firmách, jeho hlavní příjmy pocházely z heren a lichvy, nejednalo se vždy o příjmy legální.

Pokud jde o A.A., tak pokud zde byl požadavek, aby vypovídal jako utajený svědek, ta je to nesmysl, protože ho dobře zná. Je nelogické, aby žádal P. o zajištění A. na odstranění S., protože ho zná déle než P.. Celá ta akce měla sloužit k odstranění A., který měl skončit tam, kde je teď on. A. si od něho občas chodil půjčovat peníze v drobných částkách, aby mohl vůbec fungovat a zajišťoval pro ně ochranu. Když jim někdo dlužil nebo když někdo nechtěl zaplatit, tak tam jel A. A. a celé to vyřídil a většinou úspěšně. Když měli smlouvu pro zabavování vozidel pro různé leasingové společnosti, tak on byl s jedním z těch, který ta auta zabavoval. Když byli na Ukrajině někdy v prosinci roku 2008, tak se tam potkali s jistým A.. Ví od V. z ÚOOZ, že ten A. byl u nás potom v pátrání pro dvě vraždy. Na základě toho se nechal vyhecovat k tomu, že oni chtějí odstranit A. zároveň s tím A.. To mu zároveň vyhovovalo, protože A. chtěl nárokovat pořád tu třetinu na Ukrajině, přitom nedodržel nic z toho, co řekl, že tam zařídí. A. chtěl nechat odstranit V. z ÚOOZ, který ho hlídal v době, když se tady dvě skupiny, Čečeni a Arméni, honily po Praze a chtěly se zabít. V. byl ten, který varoval A., kde se má schovat, když ho G. nahání po Praze. Potom omylem zastřelil T. řidiče SAZKY u bydliště a někoho omylem pobodal na Václaváku. V. měl logický zájem se A. zbavit, aby se ztratil z Prahy a to všechno se začalo odvíjet od přestřelky, která se stala v Pařížské ulici v Praze. Tím, že by se ho zbavili, tak by ošetřili tu třetinu na Ukrajině, kterou dostal za nic. Když se V. chtěl zbavit A. A., tak oslovil V. s P.. V. totiž říkal, že už mu nedává tolik informací o ruské mafii tady v Praze, že už ho má plné zuby, že mu lže, že mu neříká úplně všechno, že se všechno dozví až z odposlechů, a jeho ochranka, když se něco domluví, všechno „vykecá“ do telefonu a v podstatě už ho nepotřebuje. To bylo z jara 2009, po jejich návratu z Ukrajiny. Byli to také lidi od A. A., jeho ochranka vedená V., která napomáhala V., aby se zmocnil jeho majetku, vyvedli jeho přítelkyni z kanceláří Xxxu a zablokovali PC. Obžalovaný se dále vyjadřoval k úloze policisty V. z ÚOOZ, přičemž uvedl, že s ním měl dobré kontakty, podle něho jsou za tím peníze. Myslí, že V. na začátku neměl na něm žádný zájem, měl s ním dobré kontakty, řadu věcí pro ně zařídil. Potom, když jim vydal auto za 3,5 mil Kč, ten zájem už samozřejmě měl. Myslí, že za tím jsou peníze, které za to dostal. P. a V. potřebovali pomoc policie, protože v opačném případě by bylo logické, aby vzali tu nahrávku, kterou pořídili a šli jí podat na první oddělení policie. V. měl dobré kontakty zejména s P.. Podle něho jsou za celou věcí peníze, když se může někde ušetřit v řádu desítek milionů korun z podílu na zisku, nemusí se nikomu něco vyplácet dlouhodobě, tak proč se toho člověka jednoduše nezbavit. V této souvislosti poukázal na údajné snahy obou jmenovaných zbavit majetku v obchodních společnostech jeho družku D.. Oni měli před V. jiný kontakt na ÚOOZ a to pplk. D. z Policejního prezidia, kterého přivedli P. s V.. Poté, co odešel pracovat

do Moskvy, tak jim přidělil V. z ÚOOZ. V. je měl v evidenci, věděl o všem, co se jich týká. Od V. a D. ví, že také chodili na soudy a snažili se ovlivňovat řízení tím, že chodili za soudcem. Mělo to být v u OS pro Prahu 1 v trestním řízení proti S., který měl být odsouzen a potom byl zproštěn.

Pokud jde o cestu na Ukrajinu na podzim roku 2008, tak tam byl s V., P. a S.. Zkontrolovali, že ty peníze, které se tam investovaly, jsou skutečně proinvestované tak, jak se má investovat. S. tam ale nebyl kvůli této investici, ale proto, že V. současně nabídnul možnost investovat do kasin a do heren. S. v tomto oboru podniká a on měl také nějaké herny, tak S. to tam jel obhlédnout. Zprostředkovali jim tam schůzky s šéfem finanční policie, který sliboval, že zajistí licence a všechno, co se týká těchto firem. Potom se tam potkali s tím A., kterého později V. identifikoval jako osobu, která je tady v pátrání. Potom někdy v dubnu ho oslovil V. s P., že V. by se potřeboval zbavit A. a zda by jim pomohl. On jim nechtěl nebo neuměl říct ne, protože se bál o tu investici na Ukrajině, aby se s nimi nerozhádal. V. v této souvislosti vymyslel, že se udělá videonahrávka, kde on si bude objednávat vraždu a V. pak nechá A. sebrat s tím A., až přiletí do Čech. **Je tedy pravda, že se podílel na nahrávce, na které byla domlouvána vražda S.,** ale tato nahrávka měla sloužit k odstranění A.. On byl ten, kdo vraždu objednával, společně s P. a V., potom měl v té věci vystupovat jako svědek, stejně jako oni. Pokud je obviněn z přípravy vraždy, měli být obviněni i P. s V.. Pokud jde o vlastní průběh nahrávky, tak on přišel do funkčního rozhovoru, kdy všechno domlouval V. a on to odkýval. Průběh nahrávky přesně popsal ve své výpovědi, jak to probíhalo, na co si vzpomněl, že tam bylo. Nicméně všechno řídil V. s P., kteří vedli tu nahrávku, kteří vedli celý ten rozhovor. Nahrávku měli dát V., který měl na jejím základě sebrat A. A. a jeho lidi včetně toho A.e.A. na jeho nabídku reagoval vstřícně. On v tu chvíli měl zrovna nějaké finanční problémy, takže se mu to i hodilo a reagoval,“ jako že jo“. K dotazu, proč V. neřekl, ať si takovou nahrávku pořídí sám, obžalovaný uvedl, že se bál, aby se s nimi nerozhádal a oni mu neupřeli jeho podíly, byl v „pasti“ s tou Ukrajinou. Opětovně poukázal na okolnost, že mohl jít za A. sám, museli však oslovit jeho, protože se S. dělal on a lépe ho znal a tak bylo potřeba, aby to mělo pro A. nějakou logiku. Proto museli oslovit jeho. Kdyby vymysleli jinou osobu, tak by museli oslovit jinou osobu. **On tedy před A. vystupoval jako ten, který dluží a je v pasti z toho, že S. po něm chce vysoké úroky.** Takto vystupoval, aby to pro něj mělo nějakou logiku, proč si to vůbec někdo objednává. Všechno to režíroval V., který to s V. domluvil prostřednictvím P., alespoň tak mu to bylo prezentované. Nahrávací zařízení měli namontované v kanceláři. Nahrávací zařízení se tam nemontovalo tři dny před událostí, ale hned, když se pořídila nová kancelář. Tato zařízení měli v každé kanceláři. V. uvádí, že tam nikdy nebylo digitální záznamové zařízení, ale ten člověk, který to instaloval, protože asi se špatně domluvili, uvádí, že tam nainstaloval digitální zařízení. Potom to změnil. Měli prostor pro to, aby se mohli domlouvat, co potřebují říct. Bohužel o celé akci S. nikdo neinformoval, nicméně i v tom odposlechu někde našel místo, kdy V. říkal, že mu to chce říct. Neví, proč mu to neřekl, prostě nechtěl, aby se to pokazilo, není schopen na to odpovědět. K dotazu, zda neměl obavy, že tu nabídku vezme A. vážně, obžalovaný uvedl, že **s tím se také dělala, aby to vzal vážně.** V. říkal, že to má V. pod kontrolou a jakmile dorazí ten A. z Moskvy, tak se o S. postarají, že ho uklidí. Potom odletěl V. se S. na Ukrajinu, **neví, jak to chtěl V. na Ukrajině ohlídat, aby ta nabídka tam nebyla realizovaná,** tu cestu si domluvil V. se S., že tam poletí společně. K dotazu, proč za této situace S. neinformoval a nezabránil mu v cestě, aby tak zabránil tomu, že tu věc nezrealizuje A. tam tak, že dá někomu z těch lidí, se kterými byl v kontaktu pokyn, obžalovaný uvedl, že se S. tam jel P. s V., kteří na tom byli stejně zainteresovaní jako on, oni komunikovali s V. a měli se postarat, aby k něčemu takovému nedošlo. On měl jet původně také, ale když V. zjistil, že chce jet, tak cestu naplánoval na

víkend, protože věděl, že víkendy vždycky tráví s rodinou, takže by o víkendu nejel. To, že nepojede, sdělil ostatním v den odletu, to bylo buď ve čtvrtek nebo pátek.

Obžalovaný opětovně poté zopakoval, že chtěl vyhovět V., vyhovět P. s V. a zároveň se zbavit problému s A. S. neměl žádné problémy, vybral ho V. proto, že ho A. znal. Neví, kde potom, po této události, byl A., asi byl v Čechách, protože pořád jezdil do kanceláří na Xxx. K opětovnému dotazu, jak měl zaručeno, že A. to nevezme až natolik vážně, že pošle za D. skutečně nějaké „své lidi“, obžalovaný uvedl, že to měla zajišťovat policie, alespoň podle V. a P.. Policie neměla hlídat S., ale A. a člověka, který měl přiletět, protože se zmiňoval, přes koho to zařídí. K opětovnému dotazu, jak bylo ošetřené, pokud by se A. rozhodl celou věc zařídit v době pobytu S. na Ukrajině, obžalovaný uvedl, že **to nijak ošetřené neměl a také nad tím nepřemýšlel**. Neměl potřebu něco vymýšlet, letěl s P. a V., který byl iniciátorem, on tuto potřebu neměl. Posléze potvrdil, že se dodatečně dověděl, že A. pojede na Ukrajinu také a opravdu jel, ale autem s P.. Obžalovaný dále potvrdil, že vyjma té nahrávky natočil, na základě žádosti V., ještě na MP9 10-ti minutový rozhovor pro další utvrzení A.. V. mu tvrdil, že je to potřeba, aby viděl A., že to myslí vážně. To domlouvání a nahrávání byla otázka 14 dnů. 14 dnů předtím, než se pořídila první nahrávka se domlouvali s V., který komunikoval s V.. Potom, za dalších 14 dní se pořídila nahrávka a pak se pořídily ještě další nahrávky na MP9, v tom týdnu po návratu s Ukrajiny. Celé to trvalo asi měsíc a po celou dobu **byl se S. v kontaktu, aniž by mu něco řekl**. On ho sice chtěl několikrát informovat, radil se o tom s V., ale ten mu řekl, aby to nedělal, s tím pokynem přišel od V.. P. měl S. informovat v pátek. Neví nic o tom, že by V. dostával od S. nějaké finanční prostředky, chodil s ním hrát squash. S V. o celé záležitosti nehovořil, komunikoval s ním P., od kterého měl informace. Událost se S. se měla stát v době, kdy on bude pryč, všechno to měl zrežírovat V., který se měl také postarat o to, že S. bude vzat pod ochranu. Oni měli dělat, že nevědí, kde je a on měl být tím, komu všichni volají, takže odpovídal, že neví, kde je. I tento postup byl z důvodů nařízení Policie. Myslí, že Policie všechny, kteří mu volali, instruovala, iniciovala s nimi schůzku. Neví, na co měli být peníze ve výši 20.000,- Eur, ohledně nichž mu volal V., že jsou určeny pro A., běžně si peníze v této výši předávali. Domníval se, že V. potřebuje dát A. nějaké peníze, tak pro něho nebyl problém mu je dát. Ty peníze mu měl odvézt P.. Kdyby mu chtěl dát peníze on, tak ten den jel z Xxx do Prahy, mohl je odvézt, nemusel je vůbec takto dávat. Navíc V. s ním trávil páteční večer, takže mu ty peníze mohl dát při této příležitosti, když věděl, že jede do Trenčína. P. nemusel jezdit v sobotu dopoledne, aby ho policie zadokumentovala, jak mu předává 20 tis. EUR. Proč nepřišel V. a neřekl, když věděl, že je vybaven operativní technikou a neřekl: „Tady je 20 tis. za doplatek vraždy“? Protože měli obavu, aby se jim to nevymklo z ruky, věděli, že by na to reagoval přiměřeně tak, jak jim se nehodilo. Bylo to tak, že on v pátek odjel do Xxx na svatbu svého kamaráda. Odjížděl někdy dopoledne a V. za ním přijel, protože mu měl přivést vyměněné hodinky od pana Ř.. Večer byli pít a na diskotéce, kde mu V. říkal, že potřebuje peníze, možná to říkal i druhý den, to už si nepamatuje. Potom mu přišla v půl jedné v noci SMS od P., že **je půjčka vyřízená**. On se druhý den V. ptal, co to má znamenat, proč mu to P. píše, načež mu odpověděl, že je P. blázen, že neví, že mu to psal také. Potom mu V. předal peníze, chvíli se bavili a V. odjel do Trenčína, to bylo v sobotu. On peníze od něho hodil do kufru. Potom v neděli přijel P., peníze vyndal, dal mu je a P. odjel. Bylo to 20.000,- Eur a V. mu říkal, že jsou pro A., potom odjel. Nijak se neptal na důvod, V. u něho často nechával pro někoho hotovost. Podle něho Policie potřebovala mít zadokumentované, jak mu jsou ty peníze předávány. Ten den, jak mu V. přivezl peníze, tak mu říkal, že S. je s P. a potom se někde schová. Je pravda, že se s P., když přijel, o S. bavili, ale moc si z toho hovoru nepamatuje. Pokud jde o jeho rozhovor, kde se P. ptal, jak to proběhlo a on mu na to řekl, že „S. trochu chrochtal“, obžalovaný uvedl, že S. má

prezdívku prasátko, asi proto. To povrdí více lidí. Když S. mluvil, tak se říkalo, že chrochtá. Tu prezdívku mu dal snad F..

Obžalovaný potvrdil, že nechal obtelefonovávat nemocnice za účelem pátrání po S., ale bylo to proto, že nemohl říci, jak to ve skutečnosti je. V té době už věděl, že je schovaný na chalupě pod ochranou Policie. Je pravda, že po návratu z Xxx mu volali lidé od S. a jeho družka Š. S., u té se také v neděli večer zastavil. Ačkoli neměla nic vědět, zdála se mu klidná. Snažil se setkat i s V., ale ten tvrdil, že nemá čas. Když se konečně potkali, tak mu řekl, že u P. zjistí, kde S. je. Současně mu řekl, aby zavolal Dr. Pokornému, což je právník S., což také učinil. Ten se snažil zjistit, kde by mohl S. být, dal mu instrukce, co má dělat a najal detektivní agenturu. Je pravda, že po S. chtěl klíče od vozu S., protože parkovalo v myčce v hotelu Marriott, kde jsou pouze dvě parkovací karty, takže tam jedno místo zabíralo a také ho chtěl přemístit na Xxx. Dr. P. se na klíče ptal s tím, že by bylo dobré se do vozu podívat. To byla přirozená reakce po tom, co mu řekl Dr. P., bylo by divné, kdyby to neudělal. K advokátovi šel proto, aby tam nešla S., když jí řekli, že tam zajdou. On by k němu v podstatě ani nešel. Kdyby S. zavolala advokátovi, jestli s ním mluvil a jestli tam byl, tak bylo hloupé, kdyby se dozvěděla, že ne. Bylo logické mu zavolat. Obžalovaný posléze zopakoval, že k celé události došlo proto, že V. s P. se ho potřebovali zbavit, aby odstranili podíly na Ukrajině, ve Xxx a v Holešovicích, které by nárokoval, žádal je o vrácení peněz z Xxxu a peněz z řepky. Myslí, že kdyby po nich nic nechtěl, tak se to nestalo. Kdyby na ně netlačil, tak by se nic nestalo, ale oni se dostávali, tím, že na ně tlačil, do pasti. To je jediný motiv, který v této věci je. To jak **S. vypovídá, že mu těsně před zatčením půjčil 8,5 mil. Kč, není pravda.** Nejdřív si vzpomněl na 3,5 mil. Kč, při dalším výslechu si vzpomněl na 5 mil. Kč, aby doladil výpověď s V., protože se zapomněli dohodnout předem, anebo na to S. zapomněl. Myslí, že 3,5 mil. Kč nebo 5 mil. Kč je dost peněz na to, aby si někdo vzpomněl, jestli někomu půjčil nebo nepůjčil, anebo jestli zapomněl nebo nezapomněl. Navíc, proč si na tuhle částku nenechal vystavit směnku, když na ostatní, třeba i menší, tomu tak bylo. Navíc **směnku na údajných 9 mil. Kč nezažaloval, nechával ji dva roky po splatnosti.** Je to celé nesmysl. Obžalovaný se dále vyjadřoval ke kontaktům s policistou V. a v této souvislosti uvedl, že plán na to, aby se udělala nahrávka byl V., ale byl jím a P. informován, že jej měl od V.. K dotazu, proč se na V. v této věci neobrátil, aby si ověřil pravost jejich tvrzení uvedl, že veškerou komunikaci s ním, co se týkalo ÚOOZ, vždy zajišťoval P., on neměl jediný důvod jim nevěřit. S V. nebyl v žádném kontaktu, krátce předtím se s ním setkal. V. mu s ničím nepomáhal, ale platili si ho, kdyby někdy potřebovali, kdyby měli nějaký problém, protože jejich podnikání bylo trochu na hraně. Dávala se mu hotovost, půjčovala se mu luxusní auta, dávali se mu drahé vstupenky v hodnotách 10 tis. Kč. Hotovost mu byla předávána osobně, skládali se na ní, nosil mu to P.. On mu dával osobně lístky, S. mobilní telefony. On neměl důvod vůbec o tvrzení P. a V. pochybovat, v tu dobu to bylo tak nějak logické. Také to nebylo tak, že by se nechal hned přemluvit. Přemlouvali ho poměrně dlouho, asi 14 dní nebo 3 týdny před tou nahrávkou, kdy to celé V. připravoval. Nebylo to rozhodnutí z minuty na minutu. Nelíbilo se mu to samozřejmě, ale cítil se ohrožený, nechtěl ohrozit investici, nechtěl ohrozit ty peníze. Posléze obžalovaný připustil, že investici ve Xxx si A. neohrozil, jednalo se o Ukrajinu, přičemž poukázal na jeho vlastnosti a okolnost, že pochází z arménského podsvětí. Pokud jde o schůzku s V., setkal se s ním v pondělí asi na 5 min. před advokátní kanceláří u P., protože tam na něho čekal. Informoval ho, co řekl Dr. P. a co navrhuje, V. řekl, že je to zbytečné.

Schůzku 23.4.2009 zorganizoval V.. Řekl, že bude schůzka s A. A., že ho pozval na 14. hod., tak abych tam přišel, jak to tam udělá. Ráno se potkali v kanceláři, kdy nahráli na digitální záznamové zařízení, že tato nahrávka slouží pro poskytnutí policii a rozešli se. Ve 14 hod. byl ve městě, volal mu V., kde je a říkal, že A. je už v kanceláři na Xxx x, on měl

kancelář vedle. Když tam přijel, tak tam seděl A., V., P. a byla tam sekretářka, která potom odjela. V době příchodu předpokládal, že záznamové zařízení už bude spuštěné, protože A. už tam seděl. Potom ho měl vypnout A.. Nahrávka, která je ve spise, byla přetočená z digitálního zařízení na videokazetu a proto to ukazuje, že je to originál. Není to celá nahrávka a rozhodně to není originál. P. nebo V. to přehráli z DVD na kazetu. Ze záznamového zařízení vyndával A. A. před ním kazetu, protože video se tam dávalo kvůli A., protože ten také věděl, že je tam záznamové zařízení. On z legrace prohodil, že doufá, že se to nenahrává nebo tak něco. A. vstal, vyndal videokazetu a digitální zařízení zůstalo ve skříni zavřené. Kazetu si potom odnesl, protože celá nahrávka se pořizovala na digitální zařízení, ne na video. On chtěl od V. kopii a ten říkal, že jakmile to stáhne z digitálního zařízení, že mu ji přinese buď na CD nebo na videokazetě. K tomu už nikdy nedošlo. Když ji chtěl, tak mu řekl, že ji předal V. a že ji nemá.

Na té nahrávce měl říci, že S. si na něho píše majetek a to proto, aby se o to A. zajímal, protože od samého začátku tvrdil, že 150 tis. EUR je pro toho A.e, který přijede a potom se ptal, co z toho bude mít on. Na jeho sdělení reagoval v podstatě tak, že ví, že tam nebude hotovost a že se majetek bude muset prodat. S. si však na něho žádný majetek nepsal, neměl by pro to žádný důvod, je to nesmysl. Už od samého začátku všechno řídil V., se vším manipuloval, což souvisí i s vozem zn. Mercedes, ve kterém byl zadržen a který byl posléze vydán S.. Vyšetřovatel pan Ř. řekl, že bude předáno majiteli, tudíž měl za to, že bylo vydáno jeho přítelkyni. Následně však zjistil, že bylo vydáno S., spolu s hodinkami v hodnotě 4,5 mil. Kč, neví, co se s nimi stalo.

Na V. měl telefon, myslí, že mu si dvakrát volal, bylo to kvůli lístkům na NHL.

Obžalovaný byl opětovně vyslechnut při hlavním líčení dne 1. 12. 2010 a v této výpovědi setrval na svém tvrzení, že neměl finanční problémy, mimo jiné obchodoval se Š.em-P. ze zlatem, kdy on investoval peníze a Š. zajišťoval nákup, nebyl však schopen upřesnit, do které konkrétní společnosti Š. peníze takto investoval a uvedl, že je předával bez jakéhokoliv potvrzení Š. osobně. Takto poskytoval peníze nejenom Š., ale i R. a V.. V této souvislosti uvedl, že dělal obchody se společností Xxx a.s. a to nejenom on, ale i Š.-P., pan R. a firma Xxx pana P.. Poté, co byl upozorněn na okolnost, že společnost Xxx a.s. neobchodovala ani s ním, ani se společností Xxx, obžalovaný uvedl, že tam chodil za společnost Xxx a potom ještě za jednu, na jejíž jméno si nepamatuje. Je, ale pravda, že do Xxx kvůli obchodům se zlatem chodil v letech 2005 nebo 2006. Později, v roce 2009 tam byl za společnost Xxx pouze jednou, ale jinak půjčoval peníze do obchodů M. R. a Š., což je jeho letitý kamarád. Probíhalo to tak, že Š.-P. dodal P. do firmy Xxx zboží. Poslední obchod však Š. nebyl uhrazen, protože jej odmítli proplatit. Posléze obžalovaný uvedl, že firmu Xxx zakoupil on sám již založenou a P. do ní potom dal svou švagrovou, takže tam nebyl veden ani on, ani P..

Obžalovaný byl dále vyslechnut při hlavním líčení dne 26. 1. 2011. Uvedl, že **společnost Xxx disponovala finančními prostředky v řádu desítek miliónů korun** a proto je nelogické, aby si půjčoval od V. částku 150. 000,- Eur. Pokud jde o majetek S., který měl mít údajně napsán na Xxx, tím by smrtí poškozeného nic nezískal, protože tak, jako tak majetek byl veden na Xxx. Opětovně poukázal na okolnost, že výpověď S. je nelogická stran vystavování faktur na zakoupené vozy, případně další věci a stejně tak, když měl S. všechno přepsané, jak tvrdí, je nelogické, aby se ho za této situace zbavoval.

Obžalovaný byl dále vyslechnut v hlavním líčení dne 18.2.2011, kdy byl požádán, aby vysvětlil rozpory ve svých předchozích výpovědích. V této souvislosti uvedl, že pokud

vypovídal o tom, že vlastní akcie Xxxu S.E, tak v té době si myslel, že je držitelem těchto akcií, potom se začalo operovat s tím, že je nikdy nevlastnil a nedržel. Poku ve své výpovědi uvedl, že držitelem akcií jsou V. a P., tak vycházel z toho, co říkali ve své výpovědi na policii. On má kupní smlouvu na tyto akcie a trvá na tom, že je koupil od Xxxu. K vydání akcií vyzýval V., protože ten jej ubezpečoval o tom, že V. byl do té společnosti pouze dosazen. V. mu stále sliboval, že půjdou k právníkovi a všechno se dá do pořádku, včetně té investice na Ukrajině, ten masokombinát a jatka.

Obžalovaný byl dále požádán, aby vysvětlil svůj údaj v protokolu na č.l. 482, kde výslovně uvedl, že **S. dluží částku 8 mil. Kč, což má souvislost se zprostředkováním půjčky M. R.** a posléze, ve svých dalších výpovědích dluhy vůči S. popíral. V této souvislosti uvedl, že půjčka S. měla souvislost s investicí k panu R. a tu měl zajištěnou S. směnkou od R., kterou držel a měl jí u sebe. On se v té době cítil odpovědný za to, že tuto půjčku domluvil. Pokud ve své výpovědi uváděl, že S. dluží osm miliónů korun, tak to je způsobeno jeho špatným vyjádřením, týká se to pouze toho obchodu s R. a celý tento obchod i tu investici měl S. zajištěnou směnkou. K připomínce, že S. uvedl, že M. R. nezná, obžalovaný dodal, že ta směnka pro S. byla psána jako blanco směnka, kterou S. předal, ale je nesmysl, že by ho S. neznal. Neví, proč R. neřekl, že ta půjčka byla také dílem od S., asi to pro něho nebyla důležitá informace. S. vydával podíl ze zisku co dostával od M. R., část si nechával. Myslí, že mu za celou dobu dal kolem 100 000 Euro, trvalo to od roku 2008. Peníze S. dával vždy, když je přivezl pan R. do kanceláře. S. nemůže tvrdit, že o tom nevěděl, protože vždycky věděl, kdy R. bude přivážet tento zisk a vždycky na něj čekal. V tom nebyl žádný problém, nedával mu v žádném případě padesát procent, v řádu to bylo asi kolem 100. 000,- Euro za tu dobu.

Posléze byl obžalovaný dotázán na fakturu ohledně vozu Mercedes Benz SL, ohledně něhož zpochybňoval fakturu vystavenou dne 4.5.2009 na společnost Xxx, tedy ještě před svým zatčením, když ve své výpovědi v přípravném řízení výslovně existenci této faktury potvrdil. K tomu uvedl, že nepopíral její existenci, ale ta faktura nebyla nikdy uhrazena, nikdy ohledně ní nebyly vystaveny žádné příjmové doklady, proto jí posléze zpochybňoval.

Svědék **D. S.** ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že se s obžalovaným zná cca 15 měsíců, přičemž se s ním seznámil při nákupu vozu. Potom mu půjčoval peníze na auta, J. říkal, že by potřeboval peníze i do různých obchodů, takže mu postupně půjčil 15 - 20 miliónů korun. Potom, když mu bylo na Ukrajině promítnuto to video, byl u toho M. / P.), H. (V.) a T. (A.), tak se rozhodl, že to ohlásí na policii. Svědek posléze popsal částky, které měl obžalovanému půjčit s tím, že se jednalo o 3 milióny na exekutorský zápis, 9 miliónů na směnku, 1.420 000,- Kč na směnku podepsanou L. D.. Také mu půjčoval na auta, ve kterých potom jezdili, na lodě a na motorku Kawasaki. Všechny ty věci byly psány na firmu Xxx, kterou vlastnila družka J. D.. On sám si nikdy žádné peníze od J. nepůjčil. Je pravda, že některé půjčky obžalovaný zaplatil, ale zase si půjčoval dál, stejně tak je pravda, že před odletem na Ukrajinu mu půjčil na základě jeho žádosti a bez jakéhokoliv jistění částku 3,5 miliónů korun, na tu však žádný doklad nemá. Když mu byl promítnut ten videozáznam, tak to v žádném případě nečekal. Myslí, že k celé věci došlo kvůli penězům a je pravda, že před celou událostí požadoval po obžalovaném výpisy z účtů. Obžalovaný mu je však nikdy nepředložil, stále se vymlouval, že pro ně musí k účetní. Poté, co došlo k jeho „zmizení“, byl informován od svých známých, které J. navštívil, že jim říkal, že peníze, které svědek vložil do jejich podnikání, jsou jejich společné, ačkoli se to nezakládá na pravdě. On má s ním společnou, a to pouze neformálně, neboť není nikde uveden jako společník, firmu Xxx s.r.o. J. P. měl v této souvislosti říkat, že ho nechali zabít rusáci. Byl i u nich doma, dělal, že ho strašně hledá. Není pravda, že by si s obžalovaným vyměnil klíče od domu, zapomněl je v autě, se kterým pak J. jezdil. To, že je má, ani nevěděl. Je pravda, že měl přístup do

kanceláři Xxxu v Xxx, měl i klíče. Scházel se tam s ním jako kamarád, ale i pracovně, kvůli té společné firmě, která vlastnila myčku v hotelu Xxx. V kanceláři byl i dne 12.5.2009 v dopoledních hodinách. Zdržel se tam velmi krátce, hovořil se Š. a řekl jí, co se stalo. Svědek se posléze vyjádřil k obsahu nahrávky, která mu byla promítnuta na Ukrajině, byl z toho dost špatný a nechce se k tomu již vracet. Je pravda, že i poté chodil do kanceláře, i když již ne tak často, ale na Polici mu bylo řečeno, aby neměnil své zvyky. S obžalovaným nikdy o celé věci nemluvil.

Svědék byl dále vyslechnut dne 1. 7. 2009. V této výpovědi se vyjadřoval k věcem, jež byly zajištěny při domovní prohlídce, vyjadřoval se i k potvrzení o půjčce částky 10 miliónů korun, kterou si měl údajně od společnosti Xxx půjčit dne 11. 12. a následující den tj. 12. 12. 2008 vrátit. Svědek uvedl, že potřeboval do banky vložit částku 10 miliónů korun a protože banky se dotazují na původ peněz, byla sepsána smlouva o půjčce a současně hned i smlouva o jejím vrácení. Pokud jde o směnku na částku 1 990 000,- Kč, výstavce L. D., tak svědek uvedl, že ani neví, že jí má, je mu je známa existence směnky na částku 1 420 000,- Kč. Pokud jde o půjčku, kterou obžalovanému poskytl bezprostředně před odletem na Ukrajinu, tak k té došlo v souvislosti s postřelením R. v areálu na Xxx. Obžalovaný tehdy potřeboval peníze na nějaké zboží a tvrdil mu, že u R. má pohledávku ve výši osmnáct miliónů korun. Tu částku mu půjčil v hotovosti ten pátek před odletem na Ukrajinu, navíc mu půjčil ještě dalších pět miliónů korun. K M. R. jinak nic bližšího neví, zná pouze jeho bratra M. R.. On měl s J. dohodu, že si od nikoho dalšího půjčovat peníze nebude, což však nesplnil a měl půjčky i od jiných osob. Se společností Xxx jinak neměl nic společného, ale věci, které nakupovala, jako auta, motorku, loď a nábytek jsou jeho, na všechny měl faktury, které mu vystavoval J., on ty věci kupoval proto, že po jejich prodeji bude mít podíl ze zisku. Od J. dostával příjmové doklady, kde ty částky byly rozepsány. Takto zakoupil v březnu roku 2009 dva Mercedesy SL, přičemž jeden z těchto vozů byl prodán ještě před zadržením obžalovaného. A. A. viděl před celou událostí několikrát před kanceláří, jinak ho nějak blíže nezná, nikdy se s ním nesetkal, ani s ním nejednal.

V souvislosti se svým tvrzením o vlastnictví vozů, jež byly formálně vedeny jako majetek společnosti Xxx, svědek předložil faktury týkající se prodeje těchto vozů a kupní smlouvy na motorku Kawasaki, rekreační plavidlo Bayliner, stejnopis exekutorského zápisu na částku tři milióny korun, kopii směnky na částku devět miliónů korun výstavce P. J. a kopii směnku na částku 1.420 000,-kč výstavce L. D. (čl. 705 - 719).

U hlavního líčení svědek S. uvedl, že se s obžalovaným zná asi od roku 2007. Neměl s ním společně žádné obchodní aktivity, pouze obžalovaný měl pronajatý jeho hotel ve Varnsdorfu. Svědek potvrdil, že obžalovanému poskytl **půjčky ve výši 9 mil. Kč na směnku, 3 mil. Kč na exekutorský zápis a ještě na jednu směnku L. D. 1,420 tis. Kč.** Potom šlo ještě o movité věci, cca **10 aut, které byly napsané na firmu Xxx, ale byly jeho, on k nim měl faktury.** To bylo proto, že obžalovaný ty auta vozil, všechno zařizoval a on je jen užíval. Platil je ale on, jako fyzická osoba, byla ohledně nich uzavřena smlouva. Za nějaký čas, dva nebo tři měsíce, když na auto byl kupec, tak se prodalo a on je proto z důvodů jednodušší manipulaci při prodeji, nechtěl mít evidované na sebe. Na obžalovaného byly ale evidovány i další věci, jako loď a motorky, které rovněž financoval. Ta loď byla vedena na J. proto, že zařizoval její koupi od nějakého pana P., který bydlí na Slovensku. I v tomto případě ale na ní poskytl finanční prostředky, spolu s jistým I. P..Měl jí mít s P. na polovinu, ale nakonec to vymyslel tak, že každý bude mít její třetinu, i když jí J. nikdy neplatil. Loď byla na Plavební správě evidována na společnost Xxx. Tento stav ohledně evidence věcí na uvedenou společnost mu nevadil, on měl vždy k nim fakturu, nikdy nepočítal s tím, že se dostanou tam, kam se dostali. Neví, jakým způsobem měl Xxx tento majetek evidovaný v účetnictví, o to se

nikdy nestaral. Po prodeji mu obžalovaný za ty věci zaplatil. On sám si od obžalovaného žádné peníze nepůjčoval. **Obžalovaný neměl nic společného s projektem ve Xxx, do kterého on dal 25 mil. Kč.** Ten projekt chtěl realizovat prostřednictvím své společnosti, ve které vlastní čtvrtinový obchodní podíl K. Ř., ale dosud se tak nestalo. Neví nic o tom, že by do tohoto projektu obžalovaný vkládal nějaké finanční prostředky. **Pozemky na tento projekt byly zakoupeny již v roce 2002 nebo 2003,** kdy Ř. tři koupil od magistrátu, dva od nějakých restituentů a celé to pak spojil, že z toho udělá jeden velký pozemek. Bylo však potřeba územní rozhodnutí, aby se zde mohl stavět velký dům a to dosud není. On těch 25 mil. Kč do projektu vložil v době, kdy již Ř. měl pozemky koupené, mohlo to být v roce 2008. Neví nic o tom, že by se tohoto projektu účastnil i V., byl tam on a Ř.. V době, kdy Ř. kupoval pozemky, tak jej ještě ani neznal, neví proto, jak se k té investici dostal. Později svědek upřesnil, že investice ve výši 25 mil. Kč nebyla zpočátku vůbec do projektu Xxx. Nejdříve půjčil na exekutorský zápis na Ř. barák, xxx., což s tím projektem nemělo nic společného. Protože Ř. mu nevrátil 25 mil. Kč v lednu jak měl, tak si za 50 tis. Kč koupil obchodní podíl ve firmě XXX. Nejdřív tedy půjčil na zástavu jeho domu, se zástavním právem na katastru 15 mil. Kč, pak půjčil dalších 10 mil. Kč. Ani to nebylo půjčené dohromady. Jednalo se o jeho soukromé finanční prostředky, obžalovaný s tím neměl nic společného. Pokud jde o **společnost Xxx, ta nikdy neměla s tímto projektem nic společného,** obžalovaný, pokud ví, nikdy neměl její akcie. K podrobnostem o této společnosti se svědek odmítl vyjádřit.

Svědek dále uvedl, že v některých případech půjčil obžalovanému peníze i bez jakéhokoli potvrzení, měli mezi sebou vynikající vztahy, nechápe celou věc. Některé z takto půjčených peněz vrátil, některé u něho prostě zůstaly. Neví již přesně, kdo přišel s nápadem, aby letěl na Ukrajinu, možná to byl V.. Neměl ale participovat na jejich projektech, věděl o nich jen málo, nestaral se o to. Jednalo se o nějakou jateční linku a chovy prasat, on tam jel kvůli možnosti zde podnikat s hernami. Nepamatuje si, zda s nimi měl letět i obžalovaný. Prostřednictvím obžalovaného se seznámil s V., neměl s ním nikdy žádné společné aktivity, nepůjčoval mu peníze. Pokud jde o jejich vzájemné vztahy, svědek uvedl, že se s V. nikdy nechtěl kamarádit a vždy se snažil se s ním vůbec nebavit, všechno zprostředkoval J.. On se s ním do doby, než k tomu byl svým způsobem donucený, když viděl tu kazetu a viděl to, co viděl, nikdy nebavil. Jenom spolu občas chodili hrát squash, ale není to jeho žádný kamarád, ani nic dalšího, i dnes na squash chodí s úplně cizím člověkem. V současné době ho radši nechce vidět, hlavně kvůli tomu, co se stalo a kvůli všemu ostatnímu. Má na to všechno svůj názor, po té události tam k něčemu došlo a k tomu se nechce vyjadřovat, s touto věcí to nesouvisí, týkalo se to nějakých finančních záležitostí. P. neznal vůbec, párkrát ho pouze viděl prostřednictvím obžalovaného. Nechtěl se s těmito lidmi, tj. V., P. a A., vůbec bavit. Myslí, že J., V. a P. byli kamarádi, měli i společné obchodní zájmy, i když o nich nic nevěděl. Pokud jde o A., tak ho viděl pouze jednou, v roce 2006 nebo 2007, když si od jeho přítelkyně kupoval Porsche. Od té doby se s ním nesešel, bylo to v době, kdy J. ještě neznal. Posléze svědek upřesnil, že jej sice někdy viděl před kanceláři, kam chodil za V. a někdy i za obžalovaným, ale nehovořil s ním, to bylo skutečně pouze v tom jednom případě. Nic o něm nevěděl, nechce se vyjadřovat k jeho pověsti. Všechno ho to vyšlo dost draze a on se do toho nechce ještě více namáčet. Svědek potvrdil, že v době, která předcházela celé události, žádal po obžalovaném, aby mu ukázal výpisy z banky společnosti Xxx. Myslí, že mu nakonec nějaký předložil, ale ty peníze stejně nikdy neviděl. Později, když byl dotázán na rozpory ve své výpovědi uvedl, že obžalovaný mu ukázal **výpis z účtu na vklad ve výši 445 tis. EUR, ale pak zjistil, že si to nakreslili vedle v kanceláři.** Ukázal mu pouze částečný výpis z účtu a on navíc dodatečně zjistil, že si **ten výpis „nakreslili“ vedle v kanceláři, kterou měl V. s P.,** neví ale, kdo to konkrétně udělal. Posléze se svědek vyjadřoval k cestě na Ukrajinu, přičemž uvedl, že tam byl v podstatě na výletě. K přehrání té nahrávky došlo v nějakém bytě,

kam ho P. s V. vzali, byl tam i A. a potom mu pustili tu kazetu. Než jí pustili, tak nevěděl o co jde, potom mu to řekli s tím, aby věděl, co má za kamaráda. V tu chvíli měl fakt strach o svůj život, nic neříkal, jestli soud tu kazetu viděl, na to se nic nedá říkat. K dotazu, zda jim věřil, obžalovaný uvedl, že neví. On tu kazetu viděl pouze jednou v životě právě tam. Jinak ji už neviděl, protože oni ji měli pořád u sebe, pak ji dali policii. Už si v podstatě ani nepamatuje, co na ní je. I když byla kvalita té nahrávky špatná, podle jeho názoru je z ní dost patrné, že si obžalovaný skutečně objednával vraždu, rozděloval si tam s V. a P. jeho věci. Oni mu potom říkali, že „tu zakázku“ vzali kvůli tomu, aby J. nešel za někým jiným. Nechtěli v této souvislosti, že mu to řekli, od něho žádné peníze. Bylo to tedy tak, že mu řekli : „podívej se, jakého máš kamaráda“, pak mu pustili tu kazetu a on na to neříkal nic. Pokud jde o okolnost, že mu byla kazeta přehrána na Ukrajině, svědek uvedl, že to zdůvodnili tím, že by jim nevěřil, protože s J. byli kamarádi, že by mu to šel hned říci a způsobil by jim problémy. On si do té doby také myslel, že jsou s obžalovaným velcí kamarádi. Je pravda, že se **po shlednutí nahrávky bál toho, kdo si to objednal, tedy obžalovaného J.**, nebál se toho Armence, přišel s ním do té doby do kontaktu minimálně, s takovými lidmi se nechce bavit, ani je znát. Je pravda, že po návratu se s J. běžně setkával, protože mu bylo řečeno, že do té kanceláře musí dál chodit, myslí, že mu to řekla Policie. V té kanceláři byli zpravidla další lidé. Je přesvědčen, že obžalovaný vše myslel vážně, ostatně za to platil. Nepamatuje si, zda mu již na Ukrajině říkali, že kazetu odevzdali, či odevzdají policii, myslí, že to říkali už tam, je to nahlášené, zmiňovali se o nějakém známém policistovi, nic bližšího k němu neví. Myslí, že ten policista, o kterém se zmiňovali, se jmenuje V., v průběhu šetření se s ním asi dvakrát setkal, aniž by u toho byli P. s V.. Neví, odkud jej znají. Po návratu jej kontaktovala Policie, ptali se ho na obsah kazety, tehdy si to více pamatoval. Neví již ani, kdo vymyslel plán, že bude „ztracený“, myslí, že mu to říkala Policie, ale opravdu neví. Policie ho chtěla schovat, ale on nechtěl. Ví, že v tu dobu již byl pohyb obžalovaného monitorovaný, že byl odposlouchávaný, nakonec mu řekli, že ho „uklidí“ na 3 poslední dny. V té době se on pořád obžalovaného ptal, kde jsou peníze, všechny chtěl vrátit. Jejich vrácení se ale pořád odkládalo a odkládalo. **Potom, když už se vědělo, že je všechno objednané na pátek, tak mu je obžalovaný chtěl vrátit v pondělí. O vrácení peněz mu říkal posledních 14 dní každý den.** Pokud jde o období, kdy se skrýval, tak má informace pouze od svého právníka a známých. Svědek potvrdil, že jimi byl informován, co obžalovaný uváděl ohledně jeho zmizení a že s ním má společné firmy. Potvrdil, že měl přístup do kanceláři společnosti Xxx, klíče od nich měl až do zadržení obžalovaného, potom se vyměnily zámky. Stejně tak je pravda, že využíval i trezor, který zde byl a ukládal do něho své dokumenty. Vyloučil, že by se po zadržení obžalovaného zmocnil jeho majetku on či V., protože **J. nikdy žádný majetek neměl.** To, co obžalovaný prezentoval jako svůj majetek, bylo buď na leasing nebo na úvěr. Stejně tak vyloučil, že by odcizil po jeho zadržení nějaké dokumenty a poukázal na to, že on byl právě tím, kdo na tom tratil.

Pokud ve své výpovědi ohledně A. uváděl jeho jméno jako T., bylo to proto, že mu bylo řečeno, že bude mít utajenou identitu. On ohledně té nahrávky žádné trestní oznámení nepodal, neví, kdo tak učinil, zda P. nebo V., myslí, že mu již na Ukrajině říkali, že je to nahlášené, aby nebylo podezřelé, že tam jel s nimi. S J. nikdy o celé záležitosti nemluvil. Svědek se posléze vyjadřoval k půjčkám, které měl obžalovanému poskytnout a dodal, že částka, na niž byla vystavena D. směnka, byla zřejmě použita na nákup nějakého vozu. Posléze se vyjadřoval k údajům, které uvedl v protokole o výslechu a dodal, že zprvu hovořil o všech půjčkách, potom mu bylo řečeno, možná jeho právníkem, aby uváděl jen ty, ohledně nichž má doklady, aby jeho výpověď nebyla zpochybňována i když nelze vyloučit, že to bylo naopak a že zprvu vypovídal pouze o těch, k nimž tyto doklady vlastní.

Svědék se posléze vyjadřoval k osobnímu automobilu zn. Mercedes Benz SL 600, který mu byl v průběhu přípravného řízení vydán. V této souvislosti uvedl, že tento vůz je jeho majetkem, nikoli společnosti Xxx, zaplatil ho ještě dřív, než se pro něj jelo, koupil ho do Xxxu, jako všechna ostatní auta, bylo dovezeno ze SRN. Neví, komu patří společnost Xxx, on ho potom koupil právě od té společnosti. Bylo tudíž od samého začátku jeho, koupené bylo 13.3.2009. Nepamatuje se již, zda bylo z Xxxu převedeno na jinou společnost. Poté, co mu byly předloženy faktury založené ve spise / č.1.... / připustil, že je možné, že ho potom kupoval od Xxx, ale neplatil ho, protože všichni věděli, že bylo jeho. Rozhodně auto neplatil dvakrát, neví, nerozumí tomu, proč je zde faktura, ale **za vůz platil pouze jednou, když ho kupoval do Xxxu.** Poté, co byla řešena otázka jeho vrácení, svědek uvedl, že neví, kdo vystavil fakturu Xxx, stejně tak neví, zda vůz nezaplatil ve skutečnosti dvakrát. Připustil, že tento postup byl volen proto, že v té době si již chtěl z Xxxu stáhnout své věci a nechtěl, aby se J. dověděl, že si chce všechno vzít a vrátit peníze. K dotazu, zda došlo k zaplacení vozu Xxxu tím, že vrátil směnku vystavenou D. na částku 1.420.000,- Kč, svědek uvedl, že vůz byl dražší, než částka uvedená na směnce, ale těch směnek bylo víc. Neví, zda je vystavovala D., on je vždycky dostal od J.. Pokud jde o podnikání obžalovaného, ví, že dovážel auta, ale přesněji neví. **Je pravda, že mu obžalovaný počínaje 1.4.2009 přestal splácet půjčky, nevrátil mu ani peníze, které byly předmětem exekutorského zápisu.** Posléze svědek upřesnil, že obžalovaný měl peníze od něho půjčené již od roku 2008, ale dříve mu nevadilo, že je nevrací, zprvu je ani nežádal vrátit, potom je už ale vrátit chtěl. Chtěl je vrátit od 1. dubna. Poslední půjčkou je zřejmě ta půjčka ve výši 3,5 mil. Kč v roce 2009, na kterou mu půjčili D. a P., ale přesně neví. Bylo to před jednou cestou na Ukrajinu, ale nejednalo se o tu, na které mu byla puštěna ta nahrávka, mohlo to být v březnu. Půjčky, které mu poskytoval, mu neúročil.

Svědék byl opětovně vyslechnut při hlavním líčení dne 25.1.2011. V této výpovědi uvedl, že od obžalovaného J. si nikdy žádné finanční prostředky nepůjčoval a pokud jde o doklady prokazující takovou půjčku a její následné vrácení (doklady zajištěné při DP), jednalo se o situaci, kdy v souvislosti s půjčkou P. byl po něm v bance požadován doklad o nabytí peněz a tak se obžalovaný nabídl, že mu pomůže a takový doklad mu dá. **K žádné půjčce však ve skutečnosti nedošlo,** ale protože ty finanční prostředky vkládal P. na účet, tak po něm banka takový doklad požadovala. Posléze se svědek opětovně vyjadřoval k platbám aut, které byly evidovány jako majetek Xxxu a v této souvislosti uvedl, že vozy v době, kdy se nakupovaly do Xxxu zaplatil a Xxxem mu byl vystaven doklad o jejich koupi. Bylo to však jenom na dobu, než se ty vozy prodají. Po prodeji dostal peníze zpět a tu původní fakturu, jež dokladovala jejich koupi, vrátil J.. Neví, zda tyto faktury procházely účetnictvím Xxxu, J. tvrdil, že ano, ale pak zjistil, že tomu tak nebylo. V této souvislosti poukázal na kopie faktur, jež předložil policii a dodal, že od těch vozů měl velký TP. Ten systém byl zaveden proto, aby měl vozy tímto způsobem zajištěné, oni v nich všichni včetně J. a jeho družky jezdili až do doby jejich prodeje. Dnes ví, že to nebylo dobré zajištění, ale tehdy J. důvěřoval, trávili spolu prakticky všechnen volný čas, jezdili společně na dovolené. Je pravda, že po zadržení J. se setkal s L. D., ty kupní smlouvy a faktury jí ukazoval, neví již, jak na to reagovala. K tomu, že existují některé faktury, vystavené až po zadržení obžalovaného, jež jsou sice opatřeny razítkem Xxxu, ale nejsou podepsané, svědek uvedl, že jeho účetní paní H. mu vysvětlovala, že ty původní faktury jsou nějak špatně zaúčtované, on tomu nerozumí, ví, že s tím byl nějaký problém, ale už si prostě nepamatuje jaký. Svědek setrval na tom, že nikomu nic nevzal, ty auta byly jeho, stejně tak, jako všechny ty další věci, má na to svědky, má napsané papíry, že se mu prodávají, neví, co pro to má ještě udělat. Když byli pro ty dva mercedesy, které se kupovali najednou, tak pan Z., který tam byl s nimi a domlouval to, viděl,

kdo to platí. Pan Z. pracuje v servisu Xxx. **Obžalovaný J. nikdy do ničeho nic nedal, to jsou všechno jenom řeči**, on si to napsal na paní D., ale nikdy do ničeho nic nedal a nikdy nic neměl. Barák měl na hypotéku, všechna auta na leasing a když on k němu přišel, tak pak jezdil v autech bez leasingu. Proč měl svůj barák na hypotéku, proč měl všechno na dluh, když byl takový milionář.

Poté, co byly svědkovi předloženy faktury na čl. 10 – 18 spisu ORIV-16850/TČ-2009-001491, jež byly vystaveny právě po zadržení obžalovaného, svědek uvedl, že s D. byli na jedné schůzce v kanceláři u doktora N. a tam se na tom domlouvali. Už si na to přesně nepamatuje, ale bylo to tak, že jednou se domluvili, že budou vystaveny nové faktury kvůli nějaké účetní chybě nebo něčemu, opravdu neví, účetnictví nikdy neviděl, potom přišli na schůzku s těmi opravenými fakturami a ona mu začala říkat, že je nepodepíše. Jednalo se o jiné faktury, než měl on. Nejdříve tedy bylo dohodnuto se slečnou D., že se vystaví nové, ale pak se to nerealizovalo. Čí to byl nápad, že se udělají nové, to už si nepamatuje. On sám se nikdy nepodílel na obchodech se zlatem, dával peníze na investice J. a on ho neinformoval, na co jsou konkrétně, vyjma aut, peníze určeny. Je pravda, že v jedné věci to mělo být i na nějaký obchod s řepkou, ale nebylo to tak, že by peníze poskytl V., vždy za ním v této věci chodil J., kterému věřil. On s V. nechtěl mít nic společného. Nestaral se o to, na co budou peníze použity, ale nečekal, že by se dostali až tak daleko. J. mu zpočátku platil, bylo to asi 2-3, ale neví už, ve kterém období. On chtěl jenom vrátit své peníze, ale pak se to pořád odkládalo, až se to odložilo na den, kdy měl být mrtvý. Měl mu platit asi **10.000,- Eur měsíčně jako podíl na zisku**. Obžalovaný sice občas něco z té dlužné částky vrátil, ale tu smlouvenou odměnu nebo výdělek mu neplatil. Je pravda, že mu přestal platit ještě před tou sebevraždou R. a po ní mu řekl, že všechny peníze měl u něj, to byla pro něho určitá výhoda. K výpovědi obžalovaného, že M. R. půjčovali společně, svědek uvedl, že jej nezná, v životě ho neviděl, zná pouze jeho bratra. Nevěděl, kolik mu obžalovaný půjčil, kolik mu splácí apod., nikdy se o to nezajímal. K dalším tvrzením obžalovaného, že mu měly být odcizeny nějaké doklady včetně exekutorského zápisu o půjčce a vrácení částky 200.000,- Eur, svědek poukázal na to, že exekutorský zápis má kopie a kvitance se dělá rovněž u exekutora, nebo alespoň právníka, kde by se to dalo ověřit. Vracení se dělalo buď tak, že se vloží peníze na účet anebo kvitance u exekutora, nikdy to jinak a nikomu nedělal. Neví nic o tom, že by obžalovaný kupoval akcie společnosti Xxx, nezná společnost Xxx.

Posléze se svědek vyjadřoval k tomu, co by příp. obžalovaný získal, pokud by jednání, které je popsáno v obžalobě, bylo realizováno a v této souvislosti uvedl, že podle jeho názoru by získal kolem 30-35 mil. Kč, případně polovinu z této částky, která není pokryta exekutorskými zápisy. Např. v případě směnek by bylo obtížné je najít, protože nikdo, ani jeho družka, neví, kde je má uschovány. Dále by získal všechny jeho věci, jako auta, motorku a loď, které zakoupil a byly evidovány jako majetek Xxxu. To všechno by byl prospěch obžalovaného. Současně poukázal na okolnost, že Xxx měl pronajatý hotel, za který již 10 měsíců před zadržením neplatil nájem a obžalovaný požadoval, aby mu podepsal nějaký krycí doklad, něco jako narovnání. V tom hotelu navíc zůstal dluh za platby elektřiny ve výši cca 400.000,- Kč, takže zůstal bez proudu. To může dokladovat, protože to předtím platil na účet. A tyhle věci zůstaly po „bohatém člověku“, který podniká. Svědek vyloučil, že by po zatčení obžalovaného dával T. Š. nějaké pokyny k výrobě faktur či příjmových a pokladních dokladů. Je pravda, že měl v kancelářích společnosti svůj vlastní nábytek, který zakoupil a má na to doklady. S D. se potom viděl jednou či dvakrát, kdy se bavili o konkrétních věcech, ale na ničem se nedohodli, takže to jednání bylo bezpředmětné. Připustil, že mohl vidět doklad - fakturu prokazující obchody Xxxu se Xxx, čímž mu obžalovaný dokladoval, že se mu už ty půjčené peníze vrátí. Pořád se však měnily termíny, až to potom najednou mělo být **právě v to pondělí**. Pokud jde o nového společníka a jednatele Xxxu, tak toho se nepodařilo vůbec

kontaktovat a svým právníkem byl informován, že ten člověk snad ani neexistuje. Byl v kanceláři Xxxu v den, kdy byl zatčen obžalovaný, vyloučil, že by tam přijel Š.-P.. Je možné, že se skutečně začal domáhat vrácení peněz po té události s R., kdy mu obžalovaný začal říkat, že všechny peníze jsou u něho, to už měl podezření. H. mohl být sice někdy přítomen předání peněz, ale neznal jejich původ a důvod předání. O tom, že věci, které se nakupují do Xxxu jsou jeho majetkem, věděli všichni na Xxx. Neví, zda by zatčením obžalovaného něco získali P. s V., on do jejich „kšeftů“ neviděl. Nemyslí si, že se T. Š. podílela nějak na údajném vyvádění majetku z firmy Xxx, do doby zatčení obžalovaného s ní žádné problémy nebyly. Ona by z toho navíc nic ani neměla, protože všechny ty věci byly jeho. Svědek se opětovně vyjádřil k jistým nesrovnalostem stran výše jeho pohledávek vůči obžalovanému a uvedl, že v jedné ze svých výpovědích uváděl plnou výši částek, které obžalovanému půjčil, ale potom mu jeho právník Mgr. P. říkal, aby uváděl jen ty, na které má doklady, protože ty další by nepůsobily věrohodně. Je ale pravda, že obžalovanému půjčil těsně před sebevraždou R., částku 3,5 mil. Kč, jak o tom hovořil, ale doklady ohledně ní nemá. Bylo to u exekutora Višvágera, kde mu byly vráceny nějaké peníze. Je možné, že u toho byl V.. Svědek v souvislosti se svou výpovědí předložil exekutorský zápis ze dne 15. 1. 2008, směnku ze dne 24. 10. 2008 a dodal, že další směnku na částku 1.420 000,-Kč vystavenou na slečnou D., má v originále jeho právník doktor P..

Svědek dále doplnil, že v době, kdy byli na Ukrajině, V. od obžalovaného chodily SMS s dotazy, „**zda už je půjčka vyřízená**“, které mu V. ukazoval. On už potom za ním ani nemohl chodit, když všechno věděl a viděl, jak se obžalovaný ve styku s ním potí. Potom s ním jednou V. jel v autě, začali se o tom spolu bavit a V. ho vytočil telefonem a on slyšel, jak to **obžalovaný V. kolikrát říkal, do telefonu to bylo slyšet**. To bylo v době, kdy nemohl po návratu z Ukrajiny kvůli zranění nohy chodit a oni za ním jezdili. Svědek dále uvedl, že i přes tu nahrávku tomu celému nemohl uvěřit, i když viděl, jak se tam rozděluje jeho majetek a proto se na tomto postupu domluvil s V. a to, co slyšel ho utvrdilo v tom, že si to obžalovaný nerozmyslí a že to tak chce. J. tam říkal něco v tom smyslu „**kdy už se to stane nebo at' se to stane**“, přesně si to již nepamatuje, už to nemohl vydržet, měl z toho velmi nepříjemný pocit.

Svědek se dále vyjadřoval k evidovaným půjčkám ve společnosti Xxx a v této souvislosti uvedl, že ty půjčky mu V. nebo V. vykážali zpětně, a to v souvislosti s vkladem domu, který vložil do Xxxu, protože ten dům nebyl zaplacen a proto mu to vykážali jako půjčku. Stejně tak se opětovně vyjádřil ke koupi vozu Mercedes Benz SL od společnost Xxx a uvedl, že skutečně to auto koupil v Německu a potom ještě jednou od této společnosti, zaplatil ho dvakrát a chtěl tu jednu platbu vymáhat po Xxxu. Je pravda, že při jednání s D. u Mgr. N. padaly i návrhy, že by si vzal z Xxxu auto a vrátil vystavené směnky, moc si to nepamatuje, ale ví, že potom si D. začala klást podmínky, za kterých to podepíše, na které nechtěl přistoupit. V této souvislosti opětovně zopakoval, že auta a další majetek do Xxxu všechny zaplatil on.

Na výpověď svědka reagoval obžalovaný prohlášením, že se jedná o snůšku lží.

Již v průběhu přípravného řízení vydal poškozený S. doklady - kopie faktur, jež mají potvrzovat jeho nákupy vozů, lodí a motorů od společnosti Xxx a současně vydal stejnopis exkutorského zápisu na částku 3 milióny korun a dvě kopie směnek na částky devět miliónů korun výstavce P. J. a na částku 1.420 000,-Kč výstavce L. D., současně s tím vydal i kupní smlouvy potvrzující nákupy výše uvedených movitých věcí(čl. 706 - 719).

Soud dále poukazuje na listinný materiál, který byl zajištěn při prohlídce kanceláří společnosti Xxx a které potvrzují výpověď svědka stran jeho půjček K. P.. Jde zejména o smlouvu mezi poškozeným a Ř. ze dne 7.11.2008 o půjčce a zástavní smlouvě pokud jde o částku 15.000.000,- Kč, jejíž podpisy byly notářsky ověřeny a exekutorský zápis se svolením k vykonatelnosti (příloha tr. spisu).

Svědék J. V. uvedl, že obžalovaného zná od roku 2002, kdy spolu podnikali ve společnosti Xxx a.s., toto podnikání ukončili v roce 2007 a on o něm věděl, že má spolupracovat s jistým D. S., aniž by však jakkoliv blíže věděl o jeho aktivitách. Někdy v únoru 2009 ho obžalovaný oslovil s tím, že S. dluží vysokou finanční částku kolem dvaceti miliónů a zda by mu jí někdo nemohl poskytnout k tomu, aby S. ukázal, že s ní stále disponuje. On z toho pochopil, že J. jí k dispozici nemá a navíc mu říkal, že má ještě další dluhy a to u jistého zlatníka R., cca osm miliónů, u P. I. milióny, u pana L. pět miliónů a další. Naopak tvrdil, že má nějaké peníze u M. R., což je bratr toho zlatníka. Zlom v situaci nastal dne 1. 4. 2009, kdy do areálu Xxx x, kde měli všichni kanceláře, přijel M. R. a pokusil se zde o sebevraždu čtyřmi výstřely do hlavy. Mělo to být právě kvůli obžalovanému, který na něho vznesl obrovské nároky na generování zisků z půjčených peněz. Obžalovaný toto sdělil svým věřitelům s tím, že nebude schopen dostát svým závazkům, ale že situaci bude řešit. S. ovšem začal mít dotazy, kde jsou jeho finanční prostředky a chtěl vidět výpisy z účtů Xxxu, který údajně peníze S. spravoval. Obžalovaný ho proto požádal, zda by nešlo vytvořit nějaké výpisy, které by mohl S. doložit a prokázat, že ty peníze stále existují. S. se však o podnikání firmy Xxx zajímal stále více a to byl podle jeho názoru impuls k tomu, že J. začal uvažovat o odstavení S. od podnikatelských aktivit Nejdříve žádal, z důvodu domnělých kontaktů P. na policii, zda by nešlo umístit S. do vězení. Když to P. odmítl, tak zvažoval, zda by mu nemohla být způsobena nějaká fyzická újma ve formě zmrzačení a nakonec přišel s prosbou, zda by mohl být zcela odstraněn, ale tak, aby byl veden jako pohřešovaný a nenašlo se jeho tělo. Oni došli k názoru, že se obžalovaný buď „pomátl“, nebo je tlak na jeho osobu tak velký, že si nepřipouští řešení jiné situace. Proto je s P. napadlo, že si ověří vážnost jeho požadavku a P. se obrátil na T. (A.) a požádal ho, zda by mohl hrát hru, kdy bude J. představen jako zprostředkovatel likvidace S.. Nechali do kanceláře namontovat skryté nahrávací zařízení a záznam posléze chtěli ukázat S. a pokud ten na tom bude trvat, tak i případně PČR. Došlo proto ke schůzce, která byla zaznamenána, jejímž meritem byla fyzická likvidace S. za úplatu a to za částku 150 000 Eur. Tuto částku předtím dohodl P. s tím „T.“, protože měli za to, že tak vysoká částka by obžalovaného mohla od jeho úmyslu odradit. Obžalovaný jí ale přijal s tím, že sice tuto nemá k dispozici, nicméně disponuje jinými aktivitami S., které poškozený nechal dovézt firmou Xxx jako čtyři mercedesy a námořní jachta. Tyto věci měl S. jistěny tím způsobem, že mu J. v den dovozu vystavil na ně nabývací titul s tím, že jejich majitelem se stává právě on. J. pak chtěl zaplatit za tuto fyzickou likvidaci právě prodejem těchto věcí. Došlo mezi nimi k dohodě, že „dají T.“ 100 000 Eur jako zálohu a zbytek bude vyrovnán ve dvou částech. První měla být zaplacená po příjezdu vykonavatele fyzické likvidace a další následně po likvidaci S.. On potom s P. odjížděl na Ukrajinu a obžalovaný vyslovil požadavek, zda by k likvidaci S. nemohlo dojít už tam, protože on by zůstal v ČR. Nabídl proto S., aby s nimi odjel, jel také P. a „T. „ (A.) . Pro komunikaci s obžalovaným místo slovního spojení „fyzická likvidace“ používali slovo „půjčka“. Na Ukrajině S. přehráli videozáznam, on byl šokován a trval na to, že se věc okamžitě oznámí policii. Po návratu do ČR byla proto kontaktována policie, se kterou byl domluven další postup ve věci, včetně nasazení operativní techniky a scénáře, kdy bude fyzická likvidace S. v očích J. dokonána. **Termín byl stanoven na 8. 5. 2009** s tím, že P. se S. půjdou do Xxx baru v Pařížské ulici, kde ho opije a potom si ho vyzvedne někdo od T., odveze a zlikviduje. On 8. 5. odjel za J. do

Xxx, kde byl na svatbě a obžalovaný se zde stále ujišťoval, že „**půjčka proběhne**“, jinak bude mít v **pondělí 11. 5. 2009 se S. problémy, neboť tento den mu slíbil vrácení finanční hotovosti**. S. však byl v té době již pod ochranou policie. Kolem 01.00 hodin ráno dne 9. 5. 2009 odeslal P. obžalovanému SMS zprávu, že **půjčka byla vyřízena**. Je pravda, že ještě předtím byl P. vybaven operativní technikou, na kterém nahrál hovor při kterém znovu s obžalovaným řešil okolnosti likvidace S. včetně toho, jakým způsobem naloží s jeho majetkem. V sobotu dne 9. 5. 2009 přijel za S. k hotelu Xxx a předal mu posledních 20 000 Eur, které měl P. 10. 5. 2009 předat tomu T.. On sám byl překvapen, že to J. nechal dojít takhle daleko, neboť měli za to, že to v pátek odvolá. Po zmizení S. začal obžalovaný zajišťovat klíče od jeho vozu, navštívil postupně družku poškozeného, společníka jistého I., na kterém požadoval předání klíče od lodě a dalšího společníka Tomáše, na kterém požadoval obchodní podíl S.. Ví, že ještě po 1. 4. 2009 mu S. půjčil částku pět milionů korun a před odletem do Kyjeva 3,5 milionů korun, kterou si J. vyzvedl přímo v exekutorském úřadu doktora Višvádera. On se S. ptal, proč mu takto půjčoval, a bylo mu řečeno, že obžalovaný říkal, že díky R. přišel o všechno a proto mu chtěl pomoci. Ví o tom, že obžalovaný měl bez vědomí S. klíče od jeho domu, původně mu tam chtěl umístit nějaké drogy. S obžalovaným se seznámil ve výkonu trestu odnětí svobody, v současné době mezi nimi nejsou žádné peněžité závazky. Pokud jde o nahrávací zařízení, které bylo umístěno do jejich kanceláří na Xxx, tak to jim tam nainstaloval údržbář V. (S.). **J. nevěděl o instalaci tohoto zařízení**. K dotazu, proč byl vybrán jako potenciální vykonavatel záležitosti se S. právě „T.“ svědek uvedl, že J. trval na tom, aby to byl někdo s ciziny a vybral ho P.. Oni mu předtím vysvětlili, že účelem je zjistit, zda to obžalovaný myslí vážně. O okolnostech půjček S. J. ví přímo od poškozeného, se kterým krátce před celou událostí začal chodit hrát squash. S. zná od konce roku 2007, v listopadu 2008 mu zprostředkoval prostřednictvím J. investici do developertského projektu v Praze 5. Jinak se, ale se S. předtím blíže nestýkal. Ví o tom, že je to skromný člověk, který bydlí v Xxx ve zrekonstruovaném domku a vydělané peníze neutrácí, ale investuje. Mezi ním, P. a S. nebyl žádný podnikatelský vztah a vlastně do té doby byl i osobní vztah minimální. Svědek se posléze dále vyjadřoval k půjčkám, jež měl S. poskytnout obžalovanému a dodal, že on ani P. nemohli mít žádný finanční prospěch z celé situace, obžalovaný se před svým zatčením choval neupřímně, lhal o svých finančních poměrech, i když se mu svěřil, že má velké dluhy.

Svědek byl dále vyslechnut dne 8. 10. 2009 a v této výpovědi uvedl, že obžalovaný J. neměl nic společného s výstavbou jateční linky na Ukrajině. Tam došlo na přelomu roku 2007 až 2008 k zakoupení této linky v hodnotě dvacet milionů korun prostřednictvím jejich známého R. V., linka sama byla zakoupena v ČR a posléze na její montáž byly odesílány prostřednictvím Unikredit bank finanční prostředky a to z účtu společnosti UA farm and Reality a.s., se kterou neměl obžalovaný nic společného. Jedná se skutečně pouze o jateční linku a nikoliv o chov prasat či masokombinát. Pokud jde o společnost Xxx, není pravda, že by obžalovaný této poskytl jakoukoliv půjčku, on sám v ní není nijak zapojen. Není pravda, že by si od obžalovaného půjčil 90 000 Eur na obchod s řepkou a ani mu z tohoto důvodu nevyplácel zisk ve výši 10 000 Eur měsíčně. Zná policistu F. D., ale nikdy s ním nebyl osobně v žádném spojení, zná ho od P.. Svědek se dále vyjadřoval i k dalším osobám, jež zmínil obžalovaný a dodal, že jediný dluh, který mezi nimi vznikl byl ten, že mu přenechal za převzetí celé hypotéky polovinu domu v Xxx. Stejně tak popřel, že by od obžalovaného měl zapůjčené hodinky v hodnotě 200 000,-Kč, které nevrátil. On ze zadržení a následného vzetí do vazby obžalovaného neměl žádné výhody, či užitek, neobchoduje ani se S.. Pokud jde o společnost RE 100 D, tak tam investoval poškozený S. cca 25 milionů korun, majitelem společnosti je pán Ř.. Je pravda, že po zadržení obžalovaného zaměstnal jeho sekretářku T. Š.,

ta však v jeho firmě v podstatě nikdy nepracovala a pobírala menší plat. Je pravda, že jeho firma zakoupila osobní automobil Mercedes Benz 600, ale to bylo ještě před zadržením obžalovaného, což může potvrdit jeho účetní, která s D., jako jednatelkou Xxx, dohadovala způsob vystavení faktury. Obžalovaný mu také předal velký technický průkaz a přikázal Š. vystavit doklady o zaplacení. Ví, že má být ještě další spor ohledně převodu vozu Mercedes Benz na družku S. Š. S., kdy Xxx tvrdí, že takový obchod nebyl realizován. Ví, že S. měl v Xxx nábytek a to skleník, dvě komody a hodiny, o jejich osudu nic neví. Od své účetní paní Hütterové, ví že jí bylo odebráno účetnictví firmy Xxx, aniž by měla možnost alespoň vypracovat konečné stavy. Pokud ví, tak Xxx měl na základě daňové přiznání za rok 2008 výnos 300 000,-Kč, takže měsíčně vydělával cca 25 000,-Kč. Pokud jde o byt v Konvitské ulici, tak obžalovaný ho informoval, že je možné tento byt zakoupit za částku 3,5 miliónů korun. Společnost Xxx mu proto poskytla finanční prostředky v této výši a následně nato dostali kupní smlouvu a potvrzení o platbě. Je pravda, že společnost Xxx měla odkoupit část společnosti Xxx, ale k odkoupení akcií fakticky nikdy nedošlo. O to jej požádal obžalovaný v době, kdy S. požadoval dokladovat podnikatelské aktivity. Pokud jde o nahrávku, tak zařízení - video zde bylo instalováno tři dny před samotným pořízením nahrávky. harddisk zde nebyl, pokud zde ale byl, tak nebyl funkční, nikdo jej neuměl ovládat. **O nahrávce obžalovaný nevěděl**, podle jeho názoru si vše vydedukoval z předchozích výpovědí svědků. Není pravda, že by někdy chtěl nechat zavřít A., s policistou V. se před tím viděl asi třikrát, stejně tak si neuměl představit, že by ze S. udělal volavku proti Arménům. Obžalovaný znal A.. J. nevěděl, že je v místnosti nahrávací zařízení, naopak vyndal mobilní telefon a odnesl ho. A. byl jediný, kdo mu při té schůzce říkal, aby si to rozmyslel, na což J. reagoval, že je to jediné řešení, neboť S. je nezřízená střela.

Ve spise se na čl. 749 - čl. 754 nacházejí faktury a další, potvrzující prodej vozů Mercedes Benz SL společnosti Xxx společnosti Xxx s.r.o. dne 4. 5. 2009. Tento vůz měl být dále dne 6. 5. 2009 prodán D. S..

U hlavního líčení svědek vypovídal shodně a uvedl, že se s obžalovaným zná asi od roku 2000, seznámil jsem se s ním ve VTOS. Potom ho potkal v roce 2002, když ho propustili. Začali podnikat v rámci autopůjčovny, prodeje aut ve společnosti Bestcar. Ta společnost byla potom prodána. Potom podnikali prostřednictvím společnosti BSB Co., ale koncem roku 2007 spolupráci ukončili a on jsem se vydal jiným směrem. Ohledně této společnosti je vedeno trestní stíhání v Českých Budějovicích. V roce 2009 už žádné společné obchodní aktivity určitě neměli. Je ale pravda, že spolu byli v kontaktu, měli kanceláře v jednom areálu, na Xxx u pana L., kousek od sebe. S obžalovaným byl tudíž v kontaktu zejména v době, kdy s D. S. spolupracoval asi rok a svěřoval se mu s dluhem, který vůči S. má.

Pokud jde o společnost Xxx, zde je společnící jeho přítelkyně S. N., on je zde jako obchodní ředitel. J. se pak spojil nebo začal podnikat s D. S. a vídali se sporadicky. On hodně cestoval na Ukrajinu a když zde byla dokončena výstavba jateční linky, těch cest tam už tolik nebylo potřeba a zůstával více tady. Na investicích na Ukrajinu se podílel pan **R. V.**, který platil jateční linku, pak se tam podílel on a jistý **K. Ř.**, který měl převzít část pana V., protože ten po určité době zjistil, že by finančně na to nestačil. Pan Ř. mu proto slíbil, že ho vyplatí a že bude namísto něho nadále investovat. Na těchto aktivitách se obžalovaný žádným způsobem nepodílel. Podstatná část peněz, které tam odešly, odešly formou bankovních převodů a od počátku byly posílány z bankovního účtu společnosti pana V. S. a.s. Zbytek šel z běžného účtu společnosti Xxx Group a.s., což byla společnost pan Ř., který tyto finanční prostředky získal prostřednictvím jistého pana S. a byly mu poukázány na účet. **Obžalovaný**

nedal do projektu na Ukrajině nic, ani korunu. Pro tento projekt se koupila jateční linka v Čechách, tu platil pan V.. Linka se vyvezla se na Ukrajinu, proclila se a začala se tam budovat nemovitost pro provoz a ta se stavěla z finančních prostředků, které tam poskytl pan Ř. z půjčky pana S.. Následně slíbil panu V., že od něho odkoupí ten jeho podíl v jateční lince hned poté, co prodá jeden z developerských projektů. K tomu ale vůbec nedošlo. Proto došlo k hádce na Ukrajině mezi ukrajinskými majiteli, že se tam nedodaly finance tak, jak se slíbily a pan A. do toho vstoupil a usměrnil to tím způsobem, že ta linka dneska je v majetku firmy, kterou ovládá pan V.. Měl za to slíbeno, že bude podílníkem nové společnosti, až se linka spustí. Dosud se tak ale nestalo. Obžalovaný s ním byl na Ukrajině pouze jednou, přičemž jedním z důvodů jejich cesty, které se tehdy účastnil i S., bylo větší sblížení s ním, protože on sháněl peníze pro Ř. do jeho projektu. On do té doby S. moc neznal. Svědek se posléze vyjádřil i k návštěvě masokombinátu za účasti obžalovaného s tím, že tato návštěva neměla co dělat s investicí na Ukrajině, neboť u příležitosti návštěvy přátel z Ukrajiny navštívili masokombinát pana K., na Ukrajině šlo navíc o výstavbu jateční linky, nikoli o masokombinát.

Pokud jde o projekt ve Xxx, ani tam obžalovaný nic neinvestoval, myslí nejenom Xxx, ale i Jateční. Oni byly ty projekty dva. Do těch Stodůlek J. skutečně přesvědčil S., aby tam investoval. Ten půjčil panu P. 25 mil. Kč a později se ukázalo, že ty Xxx jsou ještě hodně nadúvěrované, protože tam byl 1,170 EUR úvěr, čímž ta hodnota toho projektu nebyla taková, jaká se zdála být v prvopočátku. V průběhu roku 2009 ještě došlo k řadě změn v rámci té vlastnické struktury ale kromě 25 mil. Kč pana S., tam nikdo další finanční prostředky do tohoto projektu ve Xxx neinvestoval. J ale pravda, že přesvědčil S., aby na tento projekt poskytl finanční prostředky, tím, že poskytl půjčky, ale bylo to zase formou bankovního převodu.

Pokud jde o půjčky obžalovaného od S., již přesně neví, v jaké byly výši a stejně tak neví, zda se vůbec by se dalo hovořit o tak vysokých částkách. Myslí, že ta částka byla nižší, ale on do toho opravdu neviděl. Domnívá se, že, že tam šlo hlavně o úroky, které musel obžalovaný S. platit. Bylo více lidí, kteří si nějakým způsobem stěžovali na to, že S. půjčuje na vysoké úroky.

Potvrdil, že v přípravném řízení ohledně této výše dluhů uváděl částku 20-30 mil. Kč, to tvrdil S.. Neví, kolik bylo formou exekutorských zápisů, ale všeobecně bylo tvrzeno, že se jedná o takovou částku a to i ohledně jednotlivých movitých věcí, které byly nakupovány v rámci podnikání společnosti, kterou J. vedl. O dalších dlužích obžalovaného se dozvěděl po jeho zadržení. Říkal pan L., že se mělo jednat o částku 5 mil. Kč, potom pan I. okolo částky 100 tis. EUR a potom ještě pan R. a to mělo být kolem 5 mil. Kč. Je ale pravda, že J. říkal, že S. po něm požaduje takovou vysokou částku. Dluhy u R. a I. ve výši cca 8 mil. Kč a 100.000,- Eur mu však potvrdil i J.. Po jeho zadržení se dověděl o dalších. Z trestního spisu, jež je veden v Českých Budějovicích zjistil, že další peníze dlužil jistému H., kterému nedodal zboží. Finanční prostředky jemu a J. dále půjčil jistý T., protože J. ho žádal o zajištění peněz na koupi vozů, na které měl poptávku. tu půjčku T. splácí. Nejednalo se však o žádné společné aktivity s obžalovaným, bral to jako půjčku pro Xxx, on i T. měl mít profit z prodeje těch vozů. Pokud jde o M. R., tak u toho měl obž. J. nějaké finanční prostředky, neví kolik, myslí, že tam byly většinou peníze právě od S. a možná i všech ostatních. On sám se S. neměl vůbec žádné společné aktivity. Po zatčení J., protože S. dal půjčku do společnosti Xxx na nákup domu, řadové vily v Xxx, ten dům byl na tu společnost napsán a S. si v tu dobu myslel, že je společníkem společnosti, která kupovala ten dům, tak napravili situaci, která tam byla. S. totiž zjistil, že ve skutečnosti není společníkem, takže jenom napravili ty půjčky, které S. poskytl na nákup té nemovitosti. Tu nemovitost koupil od pana H. a potom s tím vznikl problém, že rodiče pana H. to nějakým způsobem zpochybnili. Společnost Xxx byl A., potom tam byl on s

P. dohromady pod jedním akcionářským podílem, potom to byl pan S. a pan S.. To bylo ale až po zatčení obžalovaného, kdy mu byly předány akcie, aby měl ochráněn podíl v této společnosti a aby měl ochráněnou půjčku, která byla poskytnuta za účelem nákupu nemovitosti, kterou předtím vlastnil a převedl ji do té společnosti. Obžalovaný měl být v této společnosti také, na základě toho založili společnost Xxx., která měla nakoupit akcie společnosti Xxx, k tomu ale nikdy nedošlo. Je možné, že byla uzavřena smlouva o nákupu akcií mezi Xxx a Balangen, ale nikdy nebyla naplněna a on si myslí, že byla následně i zrušena, protože za akcie nebylo zapláceno. V tu dobu společnost Xxx neměla vůbec žádný majetek, pak jí S. prodal ten dům v Xxx a obžalovaný tam vložil byt v Praze 1. Neví již přesně, kdy k těmto vkladům došlo, mohlo to být v prosinci 2008 či v lednu 2009. Ohledně toho bytu obžalovaný říkal, že přesvědčí pana R., aby jej prodal za nízkou cenu, on to dostal v nějakém dědictví. Žila tam jeho maminka. Na ten byt se uvolnilo asi 3,5 mil. Kč, které se, podle slov J., předaly panu R., podle slov pana J., měla to předávat slečna D.. Ta je uvedena i na příjmových dokladech pro společnost Xxx, byla uzavřena kupní smlouva a Xxx se stal jeho vlastníkem. Na tom bytě měla společnost vydělávat, zisk se měl, v případě jeho dalšího prodeje, rozdělit.

Mělo ale další širší obchodní souvislosti, proč S. vstupoval do Balangenu. On chtěl mít ošetřenou i půjčku na Xxx, kterou poskytl ve výši 25 mil. Kč a ve společnosti Xxx byla zase uzavřená smlouva se společností Twin I, která zase měla zajišťovat projekt v Jateční ulici, kterou měl zajišťovat pan V.. Myslí, že v rámci toho si S. chtěl ošetřit tu investici, protože tam vložil i nárok na pohledávky, které poskytl P. a odprodal je Xxxu. On jinak žádné půjčky neposkytoval, ani se nijak nepodílel fyzicky na činnosti v Xxxu a po zatčení J. neplatil ani provozní náklady. Jako akcionář společnosti jednotlivé úhrady vyplývající z jeho akcionářského podílu neplnil. J. po něm v té době už ani nechtěl, aby mu půjčil nějaké finanční prostředky, chtěl pouze, aby se nějakým způsobem odložilo jejich splácení nebo odvedla pozornost S., aby mohli připravit nějakou alternativu, kde by se uvedlo, že tyto finanční prostředky jsou investovány do nějaké určité komodity a aby S. viděl, že ty prostředky vůbec někde jsou. Je pravda, že po něm chtěl, aby mu tu dlužnou částku pro S. opatřil, ale ne půjčil, pouze chtěl, aby mu ji poskytl s tím, že by S. ukázal, že je má. On mu je však neposkytl, protože je neměl a také nevěděl, jak si to představuje, jak by je měl dlouho a jak se věci opravdu mají. Myslí, že S. až do poslední chvíle neodmítal jednotlivá tvrzení J. o pohybu finančních prostředků. On s ním chodil občas na squash, kde si jen stěžoval, že se mu něco nelíbí, že nad tím nemá přehled. Když se však na to zpětně podívá, tak si myslí, že ani ten přehled koneckonců nikdy mít nechtěl. S. vlastně nechával na J., aby podnikal a on aby z toho měl profit. Nechtěl mít majetek psán zřejmě na sebe, protože jinak by mohl podnikat pod svým vlastním IČ. Je ale pravda, že až úplně na konci, někdy od konce ledna či v únoru 2009, na J. ohledně těchto půjček tlačil. V této souvislosti také zaznamenal, že byli oba nervózní. On do té doby se S. neměl prakticky žádný vztah, pouze spolu chodili na squash. Žádní velcí kamarádi nikdy nebyli. Nijak ho blíže neznal, než ho J. oslovil, že by potřeboval pomoci s tou finanční situací a s tím, jak si na tom se S. stojí. Ani se nezajímal, co dělají, pouze tušil, že vozí auta. S J. celou situaci řešil, bylo tam více alternativ, v úvahu přicházelo S.ovo přesvědčení o investici na Ukrajinu, aby se mu řeklo, že ty peníze jsou tam investovány, až po předělání podoby výpisu z účtu. S. chtěl vidět výpisy z účtu, nějaké zkoušeli vyrobit, on se však na tom nepodílel a myslí, že se mu žádné nepředkládali. S. a J. byli pořád nervóznější a potom přišel P., že ho J. oslovil s tím, že by potřeboval, když má ty známé, nějakým způsobem paralyzovat S.. Pak to probíhalo tak, že byl oslovený A., aby nějakým způsobem prověřil, jestli to myslí J. vážně. P. je jeho kamarád od dětství a obchodní partner ve společnosti Xxx, obžalovaný ho rovněž znal. Policistu V. znal právě od P., viděl ho asi dvakrát v životě. On sám s ním žádné bližší kontakty neměl, nijak mu nepomáhal. Neví,

co s ním měl P. společného, snad mu měl dávat nějaké informace. Zná i dalšího policistu D., ví, že dělal na Policejním prezidiu. S ním byl v kontaktu v době, když začal působit na postu v Moskvě na ambasádě, a protože trénoval fotbal, tak jednou kupovali dresy pro mladší žáky do fotbalového klubu. Z hlediska jeho služebního zařazení žádné kontakty nebyly, nepůsobil ve výkonné složce policie. Když byl tedy P. osloven J., tak se původně se jednalo o to, že by došlo k nějakému zranění S., aby byl na nějakou dobu odstaven. Neví přesně, proč oslovil zrovna P., už si to přesně nepamatuje, s A. se stýkali společně. To, že tím, kdo by to měl zajistit, bude A., vyplynulo teprve z těch jednání. On sám neměl žádné kontakty na takové lidi, pouze na ty, kteří se podíleli na budování jateční linky, ale ti žijí v Kyjevě. Je ale pravda, že s A. se stýkal častěji, protože od roku 2002, kdy byla autopůjčovna, tak pro ně zabavoval vozy když je nemohli najít, tak pro ně jezdil. Pomáhal mu občas s nějakými smlouvami, když si kupoval dům nebo si vyjednával hypotéku, nebo když jeho sestra dokončovala vysokou školu. Měl s ním běžný styk. A. měl v té době problémy s jistou odnoží Rusů, se kterými bojoval. J. tedy oslovil P. a nejdříve požadoval **S. zmrzačení, teprve potom se přešlo na finální řešení**, tedy na to, **aby S. úplně zmizel, konkrétní zadání bylo, aby se nenašlo jeho tělo**. Nechtěl to ale přímo od P., to od něho ví, že to nepožadoval přímo od něho, měl najít někoho, kdo to vykoná. P. se mu pak svěřil, že samotné zmrzačení S. by J. nestačilo, protože S. je neřízená střela po celé Praze by rozhlásil, že mu dluží peníze. Takto mu to říkal pan P., protože on do toho vstoupil ve chvíli, kdy oni si řekli, že S. by jim stejně nevěřil. To, že by tím, kdo někoho sežene, mohl být A., vzniklo tak, jako by se bavili v hospodě u piva a dedukovali, až se přišlo na to jméno. To bylo už na prvopočátku, že by to mohl být on. J. žádal, aby se ho zeptali, **ať se zjistí, jestli by se to dalo a za kolik by se to dalo**. A. byl ten, kdo potom říkal, aby se to nedávalo policii, to ale ve své podstatě v tu dobu nechtěl nikdo. Chtěli to pouze ukázat S., aby věděl, co se nad ním děje. Možná tam mohlo být, že potom by se S. mohli nějakým způsobem podnikat. Myslí, že na nápad, aby se to nahrálo, přišel tehdy P.. Oni měli v kanceláři takové zařízení, ale nebylo funkční, které bylo to napojeno na hardware. On tomu příliš nerozumí, protože je technický antitalent. Tak se tam asi dva dny před tou nahrávkou nainstalovalo video, starý VHS recorder. Instalaci provedl Václav S., který má v areálu na Xxx pronajaté prostory. Je to jejich známý, který pro ně dělal vše, co bylo třeba v rámci komunikační techniky, zapojování satelitů a elektroinstalací. Nahrávalo se skutečně na video, na tu starou VHS, která se pořídila ten den. **J. nevěděl, že se to celé nahrává, myslí, že ani nevěděl, že tam mají nainstalované odposlouchávací zařízení**. Ve chvíli, kdy se ta nahrávka pořídila, se probíralo to, co by se se S. mělo udělat. A. tam právě říká, aby se na to úplně vykašlal, že se dá S. říci, že peníze nejsou, že na všechno nemá zdaleka ani potvrzení a že by z toho tak velký problém nebyl. Tam byla právě ta reakce J., kdy říkal, že ne, že S. je neřízený a že po celé Praze rozhlásí, že mu napůjčoval hodně peněz a že ho v Praze znemožní. Když se tohle uskutečnilo, tak asi za dva dny on měl už koupené letenky do Kyjeva. Tehdy se nabídlo S., že by tam mohl jet s nimi, aby se podíval na nějaké prostory v rámci pronájmu na provozování heren, protože on vlastně v té branži v Čechách podniká. Odletěli do Kyjeva, on, A., S. a P.. Ještě předtím se rozhodli, že tu nahrávku mu ukáží tam. To bylo jednak proto, že odlet byl za necelé dva dny a jednak proto, že nevěděli, jaké by byly jeho reakce, tak se řeklo, že se to prostě vezme tam. On ani tu cestu odřící nemohl, P. také ne. Myslí, že J. s nimi tehdy jet neměl. Ten naopak podporoval myšlenku, že S. tam odjede, protože A. naznačil, že už by se to mohlo uskutečnit tam. Takto se vyjádřil před J.. Pokud jde o požadovanou částku 150.000,- Eur, tak si myslí, že to plácnul A. nebo někdo, tam se tomu žádný větší zřetel nedával, protože věděli, že nikdo nic takového podnikat nebude. Ty peníze však nebyly. J. ho proto požádal, aby použil ty, které měli od pana T. nebo ty, které měli půjčeny, s tím, že až bude po všem, že po S. tady zbyde hodně věci, které byly napsány na společnost, kterou J. provozoval. Už si to přesně nepamatuje, ale myslí, že tedy

celou částku měl financovat on. Je pravda, že ve své výpovědi mluví o A. jako o T.. To byl tehdy vlastně jeho požadavek, že nechtěl, aby se s jeho jménem manipulovalo v rámci policejních spisů. Potom, když byl na nějakém výslechu a tam ho někdo poznal, tak říkal, že to nemá smysl a že se vrátí ke svému jménu. J. znal A., ale ani ten neměl být tím, kdo to přímo vykoná. Měl najít nějakého vykonavatele. Nikdy se nepředpokládalo, že A. by byl ten, kdo by to vykonával. Samozřejmě to J. mohl A. říci sám, ale z výpovědí, které J. učinil v rámci trestního řízení v Budějovicích vyplývá, že ho celou dobu A. zastrašoval, takže to asi nepřicházelo v úvahu. Když A. řekli, do čeho by měl být zapojen, tak tomu také sám nevěřil a říkal, že by se to mělo vést dál, aby bylo to přesvědčení, že to skutečně myslí vážně nebo ne. On byl právě ten, který říkal i v rámci té nahrávky, že by raději to udělal způsobem cituji: „dám pár facek ať se probere“. Neví, proč byl vybrán právě A., ale vzhledem k jeho pověsti v Praze, kdy bojoval s tou čečenskou odnoží, tak na jeho důvěryhodnosti určitě přidalo, že jde o člověka, který nemá ve své podstatě strach a má hodně kontaktů. Myslí ale, že by nic takového zařídit nedokázal, ale nenapadl je nikdo jiný. Tu nahrávku na policii, v době, kdy vznikla, nikdo dávat nechtěl. Myslí, že byla dělána s tím, že by byla poskytnuta v případě, že by to došlo do nějakého pozdějšího stádia. Potom, co byli na Ukrajině a zde si to S. přebral, tak řekl, že kašle na všechny peníze a domluvili se s P. a šli za tím panem V.. Neví přesně, jak to bylo, kdo inicioval to, kdo tam půjde první, ale samozřejmě, když ho oslovili, že u toho byl, tak šel taky. V době, kdy byli na Ukrajině, tak to ještě nahlášené nebylo, to se řešilo až tam. A. nechtěl žádnou policii, ale S. se rozhodl, že už v žádném případě neudělá krok zpátky, že peníze umí vydělat i jinak. Byl to právě S., který rozhodl, že se celá věc oznámí Policii. To, že se toho ujal P., bylo dané tím, že zde měl člověka, se kterým to chtěl prokonzultovat.

Když s J. o celé věci komunikovali, tak tomu celému říkali „půjčka“ On v této souvislosti nešel za V., byl potom vyslýchán vyšetřovatelem jako svědek. To, že bude provedena „jakoby likvidace S.“, vymyslela operativa z ÚOOZ, byl to V. ještě s dalšími kolegy, když za nimi přijeli. Je možné, že S. měl přezdívku prasátko nebo prase. Došlo tedy k jeho ukrytí, ale ještě před tím operativa instalovala ty operativně pátrací prostředky a když bylo po nějakých dialozích, které má soud určitě k dispozici, tak došlo k tomu ukrytí tak, že si S. pronajal chatu od svého strýce a tam setrval tři dny. Předtím si ho měli ti z operativy vyzvednout v tom baru v centru Prahy. Ukrytý byl až do úterý, kdy došlo k zatčení J.. S ním se viděl buď v pátek nebo v sobotu na Xxx a potom v pondělí. Oba věděli o co jde, takže J. se choval tak, jak se choval. Je pravda a pamatuje si, že v tom nahraném rozhovoru kde P. probíral s J. okolnosti likvidace S., řekl, že **J. již řešil i věci po likvidaci S.**, což znamenalo, jak naloží s majetkem, jaký postoj zaujme vůči přítelkyni pana S. a vůči jeho společníkům. To je všechno nahrané. Ví o tom, že po zmizení S. začal J. kontaktovat jeho přítelkyni a zajišťovat klíče od vozu, kterým jezdil, navštívil společníka S., aby mu předal klíče od loď, že loď je jeho. To ví od nich, od přítelkyně S., paní S. a jeho společníka I..

Ví o tom, že majetek S. byl ve společnosti Xxx. To ví přímo od S. a viděl i doklady. Když se dovezla nějaká taková věc, na kterou S. půjčil peníze, tak měli s obžalovaným mezi sebou takovou nepsanou dohodu, že se vystaví faktura od společnosti Xxx s tím, že S. je kupující, že si to koupí, on na to také poskytl peníze a zároveň si to tím koupil. Poté, protože ty věci byly za účelem dalšího prodeje, tak až se ta věc prodala, tak že se ta původní faktura zničí, nebude se dávat do účetnictví a zaúčtuje se pouze ta, která byla vydána koncovému zákazníkovi. Takže S. si to jenom ošetřoval. On si ty smlouvy schovával, protože když byl J. potom zadržen, tak s nimi vyrukoval a měl je. Některé byly na jeho jméno, některé byly na jeho kamaráda I.. On vlastně potom, když došlo k tomu zatčení, tak je použil jako pravé. Oni pravé byly, ovšem nebyly zúčtovávané.

Po zatčení obžalovaného ho S. informoval, že když se znovu objevil a bavil se se známými, tak mu říkali, že J. je objížděl a říkal jim, že peníze, které má u nich S., jsou vlastně

jeho a že by mu je měli dát. S. si tam potom zajišťoval převody těch věcí, které měl v té firmě. Už si to přesně nepamatuje, ale ví, že jeho požádal pouze o jednoho Mercedesu, chtěl, aby ho odkoupila společnost Xxx, to v tu dobu bylo v řízení a v řešení. Svědek se posléze opakovaně vyjadřoval k částkám, které měl mít J. od S. půjčené, ale dodal, že si to již přesně nepamatuje. Těsně před zmizením S., tak asi 3 nebo 4 dny předtím, mu měl J. dát ještě vysokou finanční hotovost, ale říkal, že už žádné peníze nemá a žádal po něm, zda by nebylo možné sehnat ještě peníze na platbu úroků S., že na ně nemá.

Svědék se dále vyjadřoval k tvrzení obžalovaného, že nahrávka vznikla proto, že V. měl zájem zlikvidovat A. a byla zde snaha vyjít mu v tom vstříc, přičemž poukázal na okolnost, že na ní právě A. jedná tak, aby se to nestalo, aby od toho J. upustil. Není pravda, že A. žije s přítelkyní V., ani to nikdy nebylo, navíc si nemyslí, že by poskytoval V. nějaké informace. A. neměl nikdy vážnější problémy s Policií, nikdy nebyl ve vazbě či VTOS. Pokud ví, tak se teď zabývá tím, že přivádí subjekty, které mají zájem pracovat na území ČR z Arménie a z bývalého SSSR se svým bratrem, který dokončil doktorandské studium na VŠE. Je pravda, že má kolem sebe ochranku kvůli tomu, že měl problémy, nikoli se zákonem, ale s čečenskou skupinou, která tady působila. On měl být ten, místo něhož byl zastřelen řidič SAZKY.

Svědék dále uvedl, že mezi ním a obžalovaným nebyly žádné půjčky. Obžalovaný **skutečně neinvestoval do projektu Xxx, to byl projekt Ř., do kterého investoval S., přičemž vyloučil, že by se jednalo o peníze někoho jiného. S. říkal, že jsou to všechno jeho finanční prostředky a skládal je na účet v bance panu P..** Tam byl problém však v tom, že se dodatečně zjistilo, že ten projekt byl mnohem levnější, než jak to Ř. prezentoval, protože v té době nebylo ještě ani územní rozhodnutí. **Stejně tak svědek setrval na tom, že obžalovaný neinvestoval nic do projektu na Ukrajině. Navíc veškeré peníze, které tam byly poskytnuty, odešly prostřednictvím bankovních převodů, S. je skládal na účet Ř. v bance.** Svědek vyloučil, že se po zatčení obžalovaného nějak angažoval ve firmě Xxx. Je ale pravda, že byl u toho, když S. šel uplatnit majetek firmy, který financoval. Konkrétně se jednalo o převod **automobilu Mercedes Benz SL 600. Tento vůz zakoupila společnost Xxx v době před zatčením obžalovaného dne 4.5.2009, řádně ho zaplatila a on dokonce dostal od obžalovaného v této souvislosti velký technický průkaz. Ten vůz již při jeho nákupu v SRN platil S. a původně měl jít na leasing, ale následně se S. rozhodl, že si ho vezme a proto byla společností Xxx vystavena S. faktura. /č.1.749/.** S. vůz zcela určitě dvakrát neplatil. Již si přesně nepamatuje, jak to bylo, je možné, že již předtím S. poskytl Xxx finanční prostředky na jeho nákup a tato společnost ho měla zaplatit společnosti Xxx a potom by se udělal zápočet s tím, že ta půjčka byla S., takže za to auto by pochopitelně neplatil a měl by ho v moci. Neví již přesně, jakou to bylo formou, ale společnost Xxx ho platila společnosti Xxx a to buď ze zdrojů S., anebo z půjčky od něho, S. v žádném případě vůz neplatil dvakrát. Je pravda, že ten vůz, dle faktury, byl S. prodán dR. o cca 50.000,- Kč, ale to bylo proto, že říkal, že na něj má kupce, který tuto cenu zaplatí.

To, že k převodu vozu na Xxx došlo ještě před zatčením J., určitě potvrdí sekretářka Xxxu, protože ta jim vydávala ten technický průkaz. On se jí na to tehdy ještě ptal a ona říkala, že J. vydal pokyn a průkaz byl vydán. **Dokonce paní účetní komunikovala s přítelkyní pana J., protože na to auto byla špatně vystavená faktura. Byla dvakrát vystavována. Jednou z daní, jednou bez DPH. Neví, proč to tak bylo a která faktura byla ta správná. Ještě paní H. jako účetní, říkala, že si vzpomíná na telefonát slečny D., která se jí ptala, jak to má správně zaúčtovat, ale v žádném případě nezpochybňovala samotný akt prodeje vozu.** To bylo proto, že paní H. tam má zaměstnankyni, která se starala o společnost Xxx a ta upozornila na špatné vystavení faktury Xxxu. Není pravda, že by znemožňoval po

zatčení obžalovaného přístup L. D. do kanceláří na Xxx. Ví, že tam došlo ze strany majitele objektu pana L. k výměně zámků, protože on měl snad u J. půjčku a říkal, že nebyl placen nájem. Neví ani nic o tom, že by se odtamtud vyvážely nějaké věci a že by T. Š. prováděla nějaké dispozice s majetkem. Pokud v té době S. uplatnil nárok na nějaký majetek, tak s tím nemohla nic dělat, protože S. tam přijel s fakturami, které měl v rámci nabytí věci z Xxxu a uplatňoval na ně nárok. Ty doklady byly vystaveny dávno předtím.

Soud v této souvislosti připomíná, že k námitkám obžalovaného, který zprvu vystavení faktury ohledně tohoto vozu připustil, ale posléze ji začal zpochybňovat, bylo vedeno rozsáhlé dokazování, k němuž byly vylechnuty svědkyně H., H. a Š., které, jak bude dále rozvedeno, potvrdily shodně, že k prodeji vozu došlo právě v souvislosti s předloženou fakturou ze dne 4.5.2009.

Svědék dále potvrdil, že zná policistu V., neví nic o tom, že by se v jeho trestních věcech, nějakým způsobem angažoval Nikdy nežádal ani P., aby mu V. pomohl. Neví nic o tom, že by se nějak angažoval pokud jde o jeho trestní stíhání v Českých Budějovicích. Zná rovněž dalšího policistu D., ten pracoval na Policejním prezidiu, potom odešel do Moskvy. Nijak blíže se s ním nestýkal, pouze jednou zakoupil dresy pro fotbalisty, D. byl jejich trenérem. Je pravda, že T. Š. nastoupila po zatčení J. do společnosti Xxx. To bylo na základě přání jejich sekretářky U., když říkala, že je bez práce. Nikdy však v práci nebyla, dávali ji udržovací mzdu, v kanceláři nikdy neseděla, ani se tam nezdržovala. Maximálně byla někdy využita na komunikaci s úřady.

Svědék V. byl opětovně vyslechnut při hlavním líčení dne 15. 12. 2010 a v této výpovědi uvedl, že pokud jde o společnost Xxx, tak ta se podílela na obchodech se zlatem, které nakupovala od společnosti Xxx, případně Xxx, je možné, že tyto firmy zastupoval Š.-P.. Je pravda, že na těchto obchodech profitovali všichni, i když ohledně účasti obžalovaného by se musel podívat do účetnictví, obchody probíhaly na přelomu let 2008 - 2009. Jednatelem společnosti byla A. V., ale de facto jí ovládal P., protože se jednalo o jeho švagrovou a on to s ní takto domluvil. Zisk z prodeje zlata do Xxx, se kterou měl Xxx smlouvu, byl ale minimální, jednalo se cca o jedno procento a protože společnost Xxx splácela půjčku panu T., tak má za to, že zpočátku to ani nepokrývalo náklady. T. bylo spláceno 200 000,- Kč - 250 000,- Kč měsíčně. Svědek vyloučil, že by nedošlo k uhrazení dodávky v měsíci květnu 2009 a stejně tak, že by Š.-P. donutili, aby převedl společnost Xxx na jiné osoby, neví komu jí prodal, ani kdo jí dnes ovládá. Stejně tak svědek vyloučil, že by v den, kdy došlo k zatčení, byl Š.-P. přítomen v kancelářích na Xxx, i když je pravda, že se tam stavil, že nejsou dopláceny nějaké peníze od T.. Odmítl však, že by tam k čemukoliv došlo, protože v tom objektu byla policie. Pokud jde o půjčku pana T., tak Xxx měl tuto jednu oficiální půjčku, ta je vedena v účetnictví a on za ní ručí jako fyzická osoba. Pokud jde o ty obchody se zlatem, tak se vlastně nejednalo ani o obchodování s obžalovaným J., bylo to skutečně se Š.-P. a peníze v té společnosti byly od T., kterému se musely splácet. Rozhodně obžalovanému nic nevypláceli, protože by s ohledem na ten nízký zisk ani nebylo co. Je možné, že obžalovaný měl přístup k účtu této společnosti, protože ho měl asi i on, neboť tu půjčku od T. vyřizovali společně a tudíž chtěl mít přístup k účtu, kdyby se s P., který jí řídil něco stalo. To, že Xxx z těch obchodů generoval jedno procento zisků je snadno deklarovatelné z vydaných a přijatých faktur, oni nakupovali zboží za peníze získané od T. a z toho zisku ten dluh spláceli. Prakticky tedy nebylo reálné, aby cokoli jiného, než půjčka T., bylo hrazeno. Ty vyhrůžky o kterých se Š.-P. zmiňuje, vůbec nepřipadaly v úvahu, protože se v těch kancelářích pohybovala policie, bylo tam deset policejní aut a Š.-P. navíc přijel až ten následující den.

Svědék se vyjádřil i k tvrzení tohoto svědka, že mu mělo být vyhrožováno, že se všech bojí včetně A. a v této souvislosti uvedl, že Š. - P. ho ještě po zatčení obžalovaného, cca za dva měsíce, kontaktoval s nabídkou možných obchodů s emisními povolenkami a v této souvislosti se s ním dvakrát, nebo třikrát sešel, i když se ten obchod nerealizoval. **Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že se měl účastnit obchodu s řepkou, na které měl půjčit 90 000 Eur, tak svědek uvedl, že obchod nebyl nikdy realizován,** i když v souvislosti s tím došlo k půjčce. Nejednalo se však o finanční prostředky od J., ale od S., kterému byly následně vráceny. Je ale pravda, že obžalovaný s touto žádostí o půjčku oslovil S.. Jednalo se o částku 70 000 Eur a bylo to na přelomu 2008, případně leden 2009. Svědek zopakoval, že S. nikdy přímo nepůjčoval peníze, půjčoval to vždy přes obžalovaného, který to domluvil. Ta půjčka, kterou poskytl do obchodu s řepkou, byla bezúročná, navíc se obchod nerealizoval, takže **je vyloučené, aby z těchto obchodů dostával měsíčně částku 10 000 Eur.** Stejně svědek vyloučil, že by kromě nahrávky, která byla pořízena na videokazetu, byla pořízena další pro A. a to na MP9, v této souvislosti skutečně byla pořízena pouze ta jediná v jejich kanceláři. On ani sám neví co to MP9 je, všechny další nahrávky byly poté pořízeny až v souvislosti se žádostí policie. Svědek dále uvedl, že **mezi nimi a obžalovaným existovala dohoda o předání doplatku A., on mu v té souvislosti řekl, kam si pro ty peníze přijede a s policií se pouze řešila otázka, kde a jak se peníze předají, neboť ta jejich dohoda s obžalovaným byla v tomto směru již předtím.** Pokud jde o zbytek částky ve výši 130 000 Eur, tak obžalovanému řekli, že tuto částku zaplatili z půjčených prostředků. Svědek se dále vyjádřil k převodu bytu M. R. do společnosti Xxx a uvedl, že neví, kdo peníze předával, nebo přebíral, on v této souvislosti vycházel z příjmových pokladních dokladů, které byly dány do účetnictví a v této souvislosti bylo na nákup bytu uvolněno cca 3,5 miliónu korun, které se předávaly R.. Ohledně toho bytu byla dohoda taková, že byt má jít na úhradu dluhu S. s tím, že obžalovaný zajistí R. hypotéku a ten dluh u J. si tak splatí. Posléze se svědek vyjadřoval i k tomu, jaké finanční výhody, či prospěch by získal obžalovaný případnou smrtí S.. V této souvislosti uvedl, že na podzim roku 2008 mu J. říkal, že S. dluží hrozně moc peněz, ale on ve skutečnosti nevěděl, jak to mezi nimi bylo, kolik měl být vlastní dluh a kolik představovaly připočítané položky. Ví však o tom, že obžalovaný chtěl zaměnit bankovní výpisy, kterými chtěl S. dokladovat, že peníze jsou v nějakém oběhu a že existují, načež on mu řekl, že je to nesmysl, že by si S. mohl ověřit jejich pravost a potom tedy přišel ten jeho nápad s odstraněním S.. Myslí, že obžalovaný by v případě odstranění S. získal vynulování toho dluhu, který existoval a který ostatně i přiznával a obecně se i o něm mluvilo, včetně peněz, které S. J. poskytl těsně před odletem na Ukrajinu. Kromě těchto finančních prostředků zde byly ještě nákupy vozů a dalších věcí do společnosti Xxx, které vždy hradil S., což by mohl potvrdit pan Z., který v některých případech pro ty auta byl v Německu, stejně tak T. Š.. S. měl, pokud jde o zajištění takových prostředků, pouze fakturu o jejich nákupu, která však nebyla zanášena do účetnictví a po realizaci obchodu měla být roztrhána, jako by ta půjčka poskytnuta nebyla. Takhle měl S. vystavenou celou řadu faktur od Xxxu, které měly dokladovat, že Xxx auta, které zaplatil S., mu tyto vozy prodal. Faktury, které dávala společnost Xxx S. o nákupu vozů, které předtím uhradil, u S. skutečně viděl a měly mu zajistit vlastnické právo na věc, na jejichž pořízení poskytl finanční prostředky, S. mu tyto faktury ukazoval, ale od obžalovaného to neslyšel. Pan Z.ý je bývalý zaměstnanec pana Ř. a pracuje v Xxx Servisu. Svědek se dále opětovně vyjádřil k osobnímu vozu Mercedes Benz SL 600 a v této souvislosti uvedl, že společnost Xxx zcela určitě tento vůz uhradila, má v tomto směru v účetnictví založeny příslušné doklady a při jeho prodeji S. by byl proveden zápočet. Tak vlastně došlo k faktickému zaplacení vozu a S. si od obžalovaného ty peníze převzal. Zcela určitě ty peníze za vůz byly uhrazeny, byly vyzvednuty v bance panem P. a praxe byla taková, že S. si je od obžalovaného hned vzal a to na základě té dohody, o které hovořil. Ta faktura se

potom předělávala, neboť na ní mělo být špatně vyznačeno DPH, to však domlouvala účetní společnosti Xxx, která vedla účetnictví jak jim, tak Xxxu. Ty peníze byly určitě vyplaceny, protože S. potvrdil, že je dostal. Ty peníze, které za vůz zaplatili, měli vlastně od S., protože on je předtím půjčil Xxx.S. tedy od této společnosti koupil auto, Xxx si ho předtím koupilo od Xxxu a Xxx dlužil S., ty peníze musely korespondovat, tak aby ten vůz byl uhrazen. Xxx však nikdy na to auto nedal ani korunu ze svých prostředků. Potom si ho tedy S. od Xxx koupil a následně ho prodal I. P., alespoň myslí. Ví, že vlastně celá ta anabáze kolem vozu, vznikla v souvislosti se snahou paní Hutterové dát tu fakturu do pořádku z hlediska DPH. Oni DPH platit nemuseli, to byla povinnost Xxxu. Svědek setrval i na svém tvrzení, že obžalovaný nevěděl o tom, že se pořizuje nahrávka na videokazetu a poukázal na to, že z bezpečnostních důvodů byly odnášeny i mobilní telefony. Vyloučil, že by obžalovanému dlužil částku více než 9 miliónů Eur, veškeré závazky a pohledávky, které spolu měli, si vyrovnali ve chvíli, kdy mu odprodal polovinu domu v Xxx. Stejně tak není pravda, že by se „vplížil“ mezi obžalovaného a S., on S. nijak nevyhledával, obžalovaný ho přivedl sám. Potom se na ně obrátil se žádostí o pomoc, protože potřeboval získat čas, aby mohl vrátit ten dluh. Je pravda, že se S. objevoval v kancelářích na Xxx u obžalovaného a když bylo potřeba pomoci s nějakým obchodem, tak se S. o tom zmínili. S. zná vlastně od podzimu 2008. Setrval však na tom, že s ním neměl žádný bližší osobní vztah, veškeré financování, na kterém se S. podílel, bylo vždy předjednáno prostřednictvím obžalovaného, který ho o to požádal. Pokud jde o akcie společnosti Xxx tak je pravda, že společnost XXX měla obdržet určitý počet akcií této společnosti, ale k jejich převodu nedošlo, protože nebyly nikdy uhrazeny, v důsledku toho nebyly ani akcie fakticky předány. Ta půjčka na nákup řepky od S. byla bezúročná, ale S. se měl podílet na zisku. Obchod však nebyl realizován a peníze mu byly vráceny. Pokud jde o svědka P., tak je pravda, že mezi ním a P. došlo k určitým nesrovnalostem v důsledku P. aktivit, ale není to tak, že by mezi nimi byly nějaké vážně rozpory, či se rozešli, je s ním v e-mailovém kontaktu a pokud je mu známo, tak se P. má zdržovat v Jihoafrické republice. Posléze se opětovně vyjadřoval k některým konkrétním půjčkám S. obžalovanému, ale v této souvislosti nic nového a podstatného neuvedl. K požadavku obhajoby, aby konkretizoval, kde na výše uvedené nahrávce si obžalovaný objednává vraždu S. svědek uvedl, že to vyplynulo z těch předchozích rozhovorů, které proběhly předtím a právě na jejich základě se do kanceláří instalovalo to zařízení s tím, že původní záměr byl to S. pouze ukázat a rozhodně nebylo v tu chvíli uvažováno o tom, že by se to oznámilo na policii. Toho vlastního oznámení on se vůbec neúčastnil. Byl však osobně přítomen tomu, kdy **obžalovaný žádal, aby někdo zabil, zlikvidoval, případně zmrzačil poškozeného, ale to zmrzačení potom nestačilo, chtěl konečné řešení, tedy, že S. by byl zabit**, to se vše odehrálo na těch schůzkách, kterých mohlo být pět až šest, možná i více. **Vyloučil, že by dostal od policie instrukce předat obžalovanému peníze**, policie pouze řekla, jakým způsobem by se peníze předávaly, ale to vlastní předání peněz bylo s obžalovaným dohodnuto již dříve, právě na tyto dvě splátky. Policie pouze chtěla zadokumentovat toto předání, to byl vlastně doplatek, jehož předání mělo být realizováno v době, kdy už by bylo jasně známo, že to s tím S. bylo vykonáno. Byl to vlastně doplatek po realizaci, **policie to pouze dokumentovala a režírovala do té míry, jakou formou a kde se ten doplatek, jež byl předtím již dávno domluven, předá**. Převážnou část jednání s policií v této souvislosti vedl P., on vlastně se účastnil pouze jedné schůzky. Po dokonání toho aktu vůči S. byl dohodnut doplatek ve výši 20 000 Eur. Je pravda, že se ta záležitost se S. měla původně realizovat na Ukrajině a obžalovaný mu také po návratu zaslal dotaz, zda „**půjčka**“ byla uskutečněna. Potom mu vysvětlili, že tam na to nebyl prostor a že se věc bude realizovat v ČR.

Na výpověď svědka obžalovaný reagoval tím, že se jedná o snůšku lží, svědek je v neustálém kontaktu s lidmi, kteří zde jsou vyslýcháni jako svědci a posléze si navzájem potvrzují, to co si řeknou, je to jeden spolek.

Posléze byl svědek vyslechnut při hlavním líčení dne 25. 1. 2011, a v této souvislosti předložil doklad o postoupení pohledávky pana T., kterým převzal závazek společnosti Xxx. Setrval na své výpovědi, že zisk z obchodu se Xxx prakticky pokrýval pouze výnos pro T. a dodal, že společnost Xxx byla převedena a on již nemá přístup k dalším dokladům, i když by s tím neměl být problém, neboť nový majitel společnosti je dostupný. Posléze se vyjadřoval k faktuře, kterou měla vystavit společnost Xxx za prodej vozu a dodal, že v souvislosti s touto fakturou byla ještě před zatčením obžalovaného sepsána kupní smlouva. On sám ani P. by neměli zisk či prospěch z toho, kdyby obžalovaný J. byl vzat do vazby a případně odsouzen. Oni se S. nedělali, jediné, co je s ním spojovalo, byla ta půjčka, žádný profit, či odměnu, za to, že mu ukázali nahrávku neměli. Současně se opětovně vyjadřoval k bytu M. R. jenž byl vložen do společnosti Xxx s tím, že slyšel jak od obžalovaného, tak i od S., že tento byt má být S. dán jako splátka dluhu a obžalovaný sežene R. hypotéku, která mu bude splacena, z nějakého blíže nespecifikovaného obchodu, J. tehdy S. říkal, že ovládá společnost Xxx a proto byl ten byt vložen do ní, oni skutečně zvažovali, že Xxx budou provozovat společně, ale společnost XXX neuhradila akcie, takže z toho sešlo a byt zůstal Xxxu. Ta cena bytu měla být uhrazena R. prostřednictvím J., který do Xxxu předal doklady. Neví nic o tom, že by po zatčení obžalovaného došlo ke schůzce mezi S. a D., že budou obnoveny faktury ohledně vozů a dalších věcí, které měl v držení S.. Byl však přítomen jednání u doktora N., kde slečna D. chtěla společnost převést, byly zde zvažovány určité postupy, dokonce S., nebo od nich někdo nabízel, že by společnost převzal a dal jí účetně do pořádku, čímž by se narovnal to, co zde bylo. Myslí, že toho člověka, který převzal obchodní společnost Xxx, zajišťoval P.-Š., jde o člověka, který je zcela nekontaktní a snad i neexistující. On sám nedával nikdy Š. po zatčení obžalovaného pokyny, aby vyráběla nějaké faktury, prokazující, že S. nebo někdo další vozy koupil. Pokud ví, tak ty byly ještě vystavovány na popud obžalovaného, v době, kdy S. už věděl co se bude dít a začal si zajišťovat majetek. Svědek se dále vyjadřoval k činnosti společnosti Xxx a uvedl, že poškozený této společnosti půjčil větší množství finančních prostředků. Za Xxx jednal on a Ing. V., on měl k tomu plnou moc. Setrval na tom, že jediná nahrávka, která byla pořízena na videokazetu před oznámením policii, byla nahrávka, kterou policii pak odevzdali.

Následně se svědek dostavil k hlavnímu líčení dne 26. 1. 2011, kde předložil soudu dokumenty týkající se koupě bytu M. R. společnosti Xxx včetně výdajových dokladových faktur, účetní uzávěrky této společnosti s tím, že byly vypracovány účetní společnosti M. V. V této souvislosti ve své výpovědi potvrdil, že v době po návratu z Ukrajiny, kdy již byl poškozený informován o tom, co se chystá, pořád tomu, ale ještě nevěřil, byl s obžalovaným J. u něho na návštěvě a když odjížděl, tak se s ním domluvil, že po cestě zpátky bude v autě s J. celou záležitost probírat a při té příležitosti zapne telefon, tak aby S. slyšel, co se probírá. **K tomu skutečně došlo a J. v této souvislosti se s ním o věci bavil, zaznělo zde od obžalovaného, jak vyjde z bezvýchodné situace a jaké výhody, či nevýhody to bude mít . Je pravda, že v této souvislosti určitým způsobem stále naléhal, protože se to původně mělo stát už na Ukrajině a vyptával se, kdy už to bude .** Ten rozhovor proběhl v autě, při cestě od S. a on dělal, že píše SMS a potom telefon položil na přední sedadlo. Opětovně setrval na tom, že záznam schůzky mezi obžalovaným, P., A. a ním byl nahráván na videokazetu.

V souvislosti s tvrzením obžalovaného při prověřování jeho majetkových účastí, soud vyslechl jako svědka **Ing. V.**, se kterým měl obžalovaný uzavřít smlouvu o nákupu akcií společnosti Xxx. Svědek uvedl, že k sepsání kupní smlouvy stran akcií této společnosti skutečně došlo (čl. 1736 - 1738), ale nedošlo k jejímu naplnění, neboť akcie nebyly zaplacený. Svědek dále doplnil, že v této souvislosti nikdo nepožadoval, aby akcie byly skutečně předány. Současně potvrdil, že v souvislosti s prodejem vozu Mercedes SL bylo na obžalovaného podáno trestní oznámení, protože podle dokladů, které jsou ve společnosti k dispozici, byly peníze za tento vůz předány buď obžalovanému, nebo do společnosti Xxx. Dále uvedl, že projevil určité obavy jít podat svědectví k soudu, neboť je mu jistým Š., který je v kontaktu se Š.-P. vyhrožováno. Přímo od obžalovaného to nejde, byť kolem jeho obchodních aktivit, stejně tak jako aktivit pánů V. a S. se motá polovina pražské galérie, s čímž nechce mít nic společného.

Soud dále vyslechl jako svědka **V. Z.**, který ve své výpovědi potvrdil, že v jednom případě jel na základě žádosti obžalovaného do Německa, neboť byl požádán o poradenství stran nákupu vozu Mercedes. Tehdy jel on, J. a S. a koupili se zde dva vozy tohoto typu a to Mercedes SL 600 a Mercedes SL 63 AMG, za oba vozy se platila částka v přepočtu na koruny v řádech milionů a je pravda, že **oba platil S. a to v hotovosti**. Neviděl, že by obžalovaný cokoliv platil. Byl to tedy S., kdo vyndal peníze a v hotovosti je zaplatil, neví na koho byla vystavena kupní smlouva, ale ví zcela určitě, že je platil S..

Na výpověď svědka obžalovaný reagoval tím, že peníze na vozy poskytl on, jeho tvrzení, že je platil S. je nesmysl. Myslí, že svědek vypovídá proto, že v jiné trestní věci hovořil proti němu a jeho výpověď je ovlivněna i tím, že jeho zaměstnavatelem je v současnosti pan H., který se spojil se S. a převedli společnost Xxx na xxx a provozují jej společně.

Svědka však uvedl, že trvá na své výpovědi, byl to skutečně S., kdo je při placení vyndal, nemá k obžalovanému žádný negativní vztah a předchozím majitelem společnosti byl pan Ř. i když je pravda, že zná poškozeného S., protože mu opravují auto.

Svědka M. P. ve své výpovědi uvedl, že zná obžalovaného J. přes svého kamaráda V.. Zprvu spolu společně podnikali, ale měli i kanceláře na stejné adrese Xxx x, byli i přátelé. Ví o tom, že si obžalovaný půjčoval finanční prostředky od D. S., tyto půjčky si S. zprvu ošetřoval, ale později měl k obžalovanému takovou důvěru, že mu peníze půjčoval bez jakéhokoliv právního jistění, nepodnikali však spolu. Výši půjček přesně neví, mělo by se jednat o částku mezi 15 - 20 milionů korun. S. si na obžalovaného nechal psát i svůj majetek, ale k tomu by se měl vyjádřit přímo on. Postupem doby však chtěl S. vrátit peníze zpět, nebo alespoň dokladovat, kde jsou. On ví, že vedle S. měl obžalovaný další půjčky od I. P., D. L., od zlatníka R., přičemž naopak jeho bratrovi měl obžalovaný nějakou částku půjčit. Ten zlatník R. si potom 1. 4. 2009 před kanceláří J. prostřelil hlavu, k čemuž ho měl dohnat právě J.. Obžalovaný toho využil ve svůj prospěch tím, že svým věřitelům sdělil, že jejich peníze byly použity na podnikatelské aktivity pana R. a nemůže se k nim dostat do doby, než bude opět komunikovat. S. se s tím však nespokojil a ví od J., že po něm chtěl prokázat, že nějakými financemi disponuje, že podniká a požadoval po něm ukázat výpisy z banky, protože se mu přestala celá věc líbit. Někdy po této události se zlatníkem R. začal obžalovaný na S. nadávat, stěžoval si na něj a zmiňoval se o tom, že by potřeboval nějak pomoci, oddálit jeho požadavky na prokázání peněz. Zprvu uvažoval o tom, zda by nebylo možné S. nechat zavřít za hospodářský delikt nebo za drogy, které by mu byly podstrčeny a v této souvislosti

říkal, že má klíče od jeho bydliště. Potom uvažoval o možnosti, že by S. někdo v opilosti zbil tak, aby skončil v nemocnici na vozíku. Nakonec přišla z jeho strany **třetí varianta a to násilné zmizení poškozeného, tedy vražda s tím, že by se jeho tělo nenašlo a byl by veden jako pohřešovaná osoba.** Tato varianta se mu jevila jako nejlepší, protože by to obrátil proti němu, s tím, že by svým dalším věřitelům říkal, že peníze půjčil S. a ten, že zmizel. V této souvislosti ho požádal, jestli by nevěděl o nějakých Rusech nebo Ukrajincích a on pochopil, že se chce S. zbavit za jakoukoliv cenu a že to myslí vážně. On to celé rozebral s J. V. a dohodli se, že by bylo vhodné rozhovor s obžalovaným na toto téma nahrát, pořídit zvukový i obrazový záznam u nich v kanceláři. Kvůli věrohodnosti celého rozhovoru požádal osobu „T.“(A.), zda by nezahrál zprostředkovatele takové likvidace a zároveň jej požádal, aby si řekl o částku 150.000,- Eur, tak aby mohli zjistit, zda je ta žádost obžalovaného míněna vážně. Následně na to došlo dne 24. 4. 2009 v odpoledních hodinách ke schůzce, ze které byl pořízen videozáznam, jež byl následně odevzdán policii. V jeho průběhu se snažili obžalovaného od jeho úmyslu odradit, ale nechtěl na toto přistoupit, neboť měl obavy, aby tyto věci nevzešly v obecnou známost po Praze. Pokud jde o požadovanou částku 150 000,- Eur, J. s ní souhlasil s tím, že ale nemá finanční prostředky a proto požádal o zaplacení zálohy ve výši 100.000,- Eur s tím, že doplatek 50.000,- Eur nějakým způsobem sežene. Celá akce se mezi nimi označovala jako „**půjčka**“. Zapůjčené peníze jim pak měl vrátit z prodeje majetku, který měl získat po S.. **Oni mu řekli, že po zaplacení zálohy ve výši 100.000 Eur bude celá věc spuštěna a nebude se moct vzít zpět, s čímž souhlasil.** Oni byli ale rozhodnutí, že pokud obžalovaný své požadavky potvrdí a bude trvat na odstranění S., ukáží nahrávku S. a předají policii. Následně nato odlétali na Ukrajinu a vzali sebou S., protože ho zde nechtěli nechat. Měli strach, aby obžalovaný neudělal nějakou nepředloženou věc a neobrátil se na někoho jiného. Současně mu **naznačili, že zmizení a likvidace S. se odehraje na Ukrajině, s čímž souhlasil a říkal, že nemůže letět s nimi, že by podezření padlo na něho.** Při pobytu na Ukrajině S. ukázali videozáznam, kde J. hovoří o svém vztahu k němu a rozebírá, co udělá, až S. nebude. Pro S. to byl šok, myslel, že obžalovaný je jeho nejlepší přítel a sám pak žádal, že je věc potřeba oznámit na policii. Ví o tom, že ještě krátce před odletem si J. od S. půjčil částku 3.500 000,-Kč s tím, aby o tom neříkal V. a P., počítal tedy s tím, že pokud by likvidace proběhla na Ukrajině, nikdo by se o půjčce nedozvěděl. V té době se také dožadoval od Sengrera prostřednictvím SMS nebo telefonátu zjistit, kde nechal svůj vůz a snažil se sehnat klíče od lodi, současně psal SMS V. s dotazem, **jak dopadla půjčka.** Když potom zjistil, že se s nimi S. vrátil, tak byl rozčarovaný. Po příletu byla celá věc ohlášena na policii a další schůzky s J. byly již jistěny operativní technikou. Protože tomu „T.“ zbývalo doplatit částku 20.000,- Eur po „faktické likvidaci S.“, tak tyto peníze převzal J. od V. s tím, aby mu je následný den předal a on je předal jako doplatek za likvidaci S.. Ty bankovky byly označené a zadokumentované policií. Svědek posléze popsal, že v ten pátek, jež byl určen jako počátek likvidace S., ho měl vzít do klubu Xxx v Pařížské ulici, kde ho měl opít a potom ho měli ve vedlejší ulici naložit únosci, najatí tím „T.“ a odvézt na místo, kde mělo dojít k jeho likvidaci. Ačkoliv obžalovaný byl o všem informován, choval se naprosto uvolněně, neměl žádné výčitky a nezdál se být nervózní. Oni mezi sebou byli domluveni, že mu pošlou **SMS ve znění „půjčka je vyřízena“**, což také učinil. V té době však byl S. už ukryt na bezpečném místě. Následně v neděli odjel k hotelu Xxx v Xxx, aby převzal doplatek 20.000,- Eur a zde s J. byl rozhovor na téma zmizení S.. Je pravda, že obžalovaný pak začal obvolávat známé poškozeného, uklidňovat je a zajímalo ho pouze to, jak by se kde k čemu dostal, zejména do vozu S., který byl zaparkován v hotelu Xxx, kde se měli nacházet dokumenty, které potřeboval, jež prokazovaly jeho závazky vůči poškozenému. V té době se tvářil uvolněně a v pohodě. Svědek uvedl, že on s obžalovaným nepodnikal a o tom, že mu S. půjčoval peníze věděl jak od něho, tak i od S. a V.. On se S. nikdy předtím nebyl v žádném

větším kontaktu, obžalovaný se naopak snažil zabránit, aby tyto kontakty spolu měli. To nahrávací zařízení jim instaloval nějaký V., příjmení nezná.

Z protokolu o vydání věci a dalších (čl. 642 - čl. 674) vyplývá, že svědek dne 5. 5. 2009 vydal videokazetu VHS značky Emtex EQ 240 s obrazovým a zvukovým záznamem schůzky ze dne 23. 4. 2009 a dne 9. 5. 2009 předložil k zadokumentování částku 20. 000,- Eur, přičemž fotokopie jednotlivých bankovek se nacházejí ve spise a tuto částku posléze, poté, co jí obdržel od obžalovaného jako doplatek za fyzickou likvidaci D. S., vydal Policii ČR.

U hlavního líčení svědek vypovídal shodně a doplnil, že v minulosti byli s obžalovaným kamarádi. Pokud jde o vztahy J. a S., tak do té události si myslel, že jsou vynikající, protože se navštěvovali jako rodiny, jezdili spolu na dovolené, různé pikniky atd. S. půjčoval J. peníze na podnikání, ale podle toho, co od nich slyšel, neměl být vyloženě jeho obchodní partnerem. Pouze mu to financoval, půjčoval peníze oproti směnkám, možná exekutorským zápisům. To ví jak od obžalovaného, tak se to potom dověděl i od S.. On sám se S. neměl předtím žádné kontakty, pouze se potkávali, protože jejich firmy sousedily na Xxx x, potkávali se prakticky každý den. Jezdili na obědy, chodili popíjet atd. Tam také občas S. s J. vídal. J. si S. chránil, protože to pro něj byla zlatá slepička. J. žádné peníze nevydělával, možná „nějaké drobné“ a potřeboval na svůj způsob života, kterým žil, z něčeho toto platit. Takže si půjčoval peníze. Bylo to nejen od S., ale půjčoval si od dalších a dalších. **Dá se říci, že jeho podnikatelská činnost byla pouze fiktivní, určitě by nepokryla jeho životní měsíční náklady.** Někdy, tuší, že to bylo v dubnu 2009, spíše na začátku, začal chodit J. s tím, že na něho S. nějakým způsobem tlačí, že chce svoje peníze zpátky a že se ptá, kam šly, na jakou činnost a chce, aby mu to doložil nějakými doklady, ať už účetnictvím nebo výpisy z banky. To J. určitě nikdy nemohl nějakým způsobem doložit, poněvadž takovou činnost nevykonával. Ví o tom, že obžalovaný vyráběl pro S. doklady a výpisy z účtu, jednalo se o fiktivní doklady.

Svědek v této souvislosti předložil faktury vystavené společností Xxx odběrateli Xxx a.s.ze dne 18.3.2009, 26.3.2009, 6.3.2009, 13.3.2009 za dodávky drahých kovů a výpis z účtu u spol. Xxx s.r.o. u ČSOB, které měly být takto vyrobeny (č.l.1093-1099) a dodal, že pokud jde o výpis z účtu, jedná se o nezdařený „mustř“ J., který po něm chtěl, zda by nevěděl o někom, kdo by nějakým způsobem mohl udělat lepší falzifikát, do kterého by pak byly zapsány částky, které tam měly být. Ten, který předložil, si nějakým způsobem připravil sám obžalovaný, myslí, že se tam najdou ještě otisky. On sám neznal účet společnosti Xxx a veškeré doklady, které soudu předložil, získal od J..Částky, které měly být fakturovány Xxx, by se měly posléze objevit ve výpisech z účtu, které chtěl upravit. To se však nemělo nikdy objevit v účetnictví, mělo to být předloženo pouze S., aby viděl, že je všechno v pořádku, že peníze jsou. On mu sice řekl, že se pokusí něco zajistit, i když neměl nikoho, kdo by to udělal.

Potom přišel obžalovaný s tím, že tlak od S. sílí a dotázal se ho, zda by bylo možné, přes nějaký hospodářský delikt či nějakým jiným způsobem, ho zajistit,že by se mu podstrčili drogy apod. Tím navazoval na jeho minulost, poněvadž byl za držení drog stíhán a odsouzen a předpokládal, že má stále nějaké kontakty z minulosti. Věděl i o jeho „kontaktech“ s policií ČR, takže si myslel, že by to šlo nějakým způsobem zařídit. On mu odpověděl, že je S. čistý, neví způsob, jak by se na něj tohle mohlo nastražit. Pokud jde o jeho kontakty na Policii, jedná se podplukovníka M.a V. a podplukovníka F. D.. K jejich osobám se nemůže vyjádřit z titulu mlčenlivosti a z obavy přímého ohrožení svého života, svých blízkých. Potom se dál stupňoval tlak ze strany J. k jeho osobě, i když se to nedá nazvat přímo tlak, ale chodil za ním

každý den. Každý den se dotazoval, jestli by to nějak šlo apod. Další možnost, která jej napadla, spočívala v tom, že D. S., který hodně pije a v tomto stavu bývá nepříjemný a agresivní, tak že by se uměle vyvolala nějaká rvačka, kdy by S. by byl zbit takovým způsobem, že by skončil na invalidním vozíku. Míra napadení se však v takovém případě nedala dobře odhadnout, mohlo by to skončit i zmrzačením nebo smrtí, takže to hned zavrhl. Poté následoval od J. požadavek ohledně jeho kontaktů, které má od 90.let, na ruskojazyčné občany. On totiž jezdí na Ukrajinu neustále, takže se obžalovaný domníval, že by mohl mít dobré styky, protože v republice je každý přesvědčený o tom, že když chce někdo někoho zabít, tak si zavolá Ukrajince, který to udělá za 10 tis. V této souvislosti požadoval, jestli by nebylo možné **nechat S. odstranit tak, aby se prostě nenašel a zmizel**. To, kdo by to měl zařídit, nechal na něm s tím, jestli by se nemohl zeptat, že má spousty přátel. Nápad, že by to mohl být A. však vzešel od J., neví proč, ale asi proto, že věděl, že je kolem něho „rumec“, chtěli ho několikrát zabít. J. jej sice také znal, ale současně věděl, že bližší s ním je právě on, že je to jeden z jeho přátel. On tedy A. A. požádal, aby mu sehrál roli zprostředkovatele této nájemné vraždy. Ještě než vznikla ta nahrávka, tak se asi dvakrát nebo třikrát s J. sešli, on, V. a A.. J., pořád opakoval, že ho tlačí čas, že S. je jak neřízená střela apod. Největší strach měl samozřejmě z toho, že vyjde najevo, že S. dluží takovéhle peníze, začnou chodit věřitelé a potom by byl v Praze úplně odepsaný. On od něho věděl, že by snad měl dlužit i dalším, něco co se týkalo R., toho postřeleného, kterého nepřímo obžalovaný donutil k tomuto činu, protože ho vystavil nehorázným úrokům, kdy ten člověk nemohl splácet. Proto zvolil podle jeho názoru tento způsob odchodu ze života před kanceláří obžalovaného. Po zadržení J. se dovídal o jeho dalších dlužích, ale nic bližšího k tomu neví. Je ale pravda to, co uvedl ve své výpovědi v přípravném řízení, že si obžalovaný půjčil peníze od jejich známého I. P.a, od Z. L. 1-3 mil. mil.,Kč, od P. z Rozvadova asi 2 mil. Kč, od R. ze Slovenska tuší že že 4,5 mil. Kč, od zlatníka R. 7 nebo 15 mil. Kč. Přesnější částky si nepamatuje, ani nic bližšího k tomu neví. Většinu toho se dověděl až po zatčení obžalovaného, protože ti lidé jezdili na Xxx a chtěli vědět, co se děje. Je tedy pravda, že A. přibral on, protože mu věřil a obžalovaný věřil, že je to člověk, který je schopen nějakým způsobem jeho požadavek zajistit. A. se nelíbilo že by měl být do celé věci zapojen, protože má k tomu své důvody a souhlasil pouze pod podmínkou, že bude uveden jako utajený svědek. Potom to odsouhlasil. To že má být utajený svědek, bylo tedy jeho přání, bylo to spíše kvůli médiím, než kvůli J.. J. ho znal a A. věděl, že ten bude stoprocentně vědět, že je to on. I když se znali, tak neměli takové přátelské vztahy, že by za ním mohl přijít s tímto požadavkem. Svědek vyloučil, že by motivem jednání byla snaha vyjít vstříc V., pokud ví, tak jmenovaný neměl problémy s Policií, ale s čečenci, kteří se ho snažili zlikvidovat. Současně poukázal na okolnost, že **pokud by tomu skutečně tak bylo, tak neví, proč obžalovaný neinformoval S.** Navíc je přesvědčen o tom, že pokud by se V. chtěl nějak dostat na A., tak by si našel jiný způsob. Vyloučil, že by obžalovaný někdy investoval do projektu na Ukrajině. Je pravda, že s nimi na Ukrajině byl, ale rozhodně se jeho pobyt zde netýkal žádných společných investic. Není pravda, že by mu odcizili po jeho zatčení z trezoru v kanceláři nějaké doklady či dokumenty, klíče od trezoru měl jenom J. a S.. Pokud něco takového tvrdí, tak to chápe jako jeho obranu. Podle jeho názoru **ani v jeho firmě žádný majetek nebyl**, to by mohla potvrdit účetní H.. Navíc obžalovaný neměl nic v osobním vlastnictví, šlo o hypotéky, leasingy, a to, co měl, tak měl z nakradených peněz.

Potom to probíhalo tak, že **J. pořád naléhal, říkal, že jediná opravdu schůdná možnost je zbavit se S.**, takže oni opravdu pochopili, že je nějakým způsobem rozhodnut, celou věc dotáhnout až k finální verzi. Pak mu řekli, že to bude za nesmyslnou částku 150 tis. EUR, na kterou J. hned kývnul. Současně však řekl, že momentálně nemá peníze, ale jelikož tam zbyde hodně z majetku S., tak tyto peníze jim nějakým způsobem při prodeji potom vrátí.

Když komunikovali s obžalovaným o celé věci, tak tu záležitost se S. označovali mezi sebou jako „půjčku“. Vyložená likvidace byla nazvána tímto slovem. Neví, jestli měl S. přezdívku „prasátko“, je to možné.

Když tedy J. kývnul na částku 150.000,- Eur, tak si zařídili nahrávací zařízení do kanceláře. Jelikož se jim špatně obsluhovalo staré zařízení, které bylo na DVD nosič, tak požádali pana S., který je elektrikář, jestli by to nemohl prohodit za VHS, poněvadž se lépe ovládalo. Další schůzku, kde byl opět on, J., V. a A. už tedy nahráli. To bylo někdy ke konci dubna. Po uskutečnění této schůzky věděli, že musí odletět na Ukrajinu. Obžalovaný zprvu uvažoval, že poletí s nimi, ale pak si to rozmyslel, neboť říkal pokud poletí s nimi a došlo by zde k faktické likvidaci S. na Ukrajině, tak „samozřejmě všichni budou chodit za ním a jak by to vysvětloval „ a nechtěl, aby podezření padlo na něj. Oni měli na Ukrajině obchodní aktivity, jednalo se o výstavbu jateční linky. Svědek vyloučil, že by se na nich finančně podílel obžalovaný, **veškeré finanční prostředky, které byly v této souvislosti odesílány, šly prostřednictvím převodu z účtu od R. V. a Karla Ř..** Pokud jde o S.ovu cestu na Ukrajinu, tak ho k cestě „zlanářili narychlo“, oni museli odletět, už měli koupené letenky a kdyby ho tady nechali a náhodou by se něco stalo, tak si neumí představit, jak by potom vysvětloval, že existuje někde takováhle nahrávka a S. by byl po smrti někde a někým jiným, to vážně neví. S. podniká v oblasti výherních automatů a tak mu řekli, že mají možnost si nějakým způsobem sehnat dobré prostory na tyto herny a za dobrých podmínek s tím, že se dá vyřídit i ta licence a prostě všechno, co potřebuje k tomu, aby mohl provozovat automaty na Ukrajině. S. na toto slyšel, sebral se a letěl s nimi. Přiletěli na Ukrajinu, tam mu ukázali nahrávku a musí říci, že z toho byl hodně v šoku, byl z toho „hotový“. Doslova řekl, že čekal cokoli, že mu ukáží, ale tohle opravdu nečekal. Nevěděl, netušil a nevěřil. Je pravda, že S. po shlédnutí tohoto videa řekl „ten zmrď si ještě před odletem ode mě vzal 3 nebo 3,5 mil. Kč“, nebo já nevím kolik tam měl, „a neměl jsem vám to říkat“.

Tam se také rozhodlo o tom, resp. oni byli rozhodnutí, že policii to předají tak jako tak. S. první reakce byla dát to policii, měl strach o svoji družku a syna.

Svědék dále doplnil, že v souvislosti s nahrávkou, on kontaktoval ještě ten den, kdy vznikla, telefonicky pana podplukovníka D.. Řekl mu o její existenci, aniž by však blíže specifikoval, o co se jedná, protože byl v Moskvě. Domluvili schůzku na příští týden, kdy se měl vracet. Když se vrátil z Moskvy, tak jej kontaktoval, neví už, jestli telefonicky nebo osobně a vysvětlil mu situaci, o jakou se jedná a požádal jej, jestli a jakým způsobem postupovat. D. neznal S., J. asi znal. Je možné, že kvůli této věci se mohl snažit kontaktovat i V., ale nepodařilo se mu ho sehnat, nedovolal se mu. „On mu říkal, že přes vraždy jsou z Kongresovky. Následně na to byl kontaktovaný dvěma kriminalisty z odd. vražd z Kongresového centra, kde o tom existuje úřední záznam. Mluvil s nimi v Jablonci nad Nisou, kam přijeli na jedno parkoviště, přítomen byl i podplukovník D.. K tomu oznámení došlo vlastně proto, že mu to přišlo jako velice neobvyklá, choulostivá situace, kdy obžalovaný se snaží nechat zavraždit svého kamaráda. Po těch policistech chtěl radu, jakým způsobem postupovat. Nějak se domluvili, ale přístup z jejich strany se mu nelíbil, poněvadž řekli, ať si to nechá ještě projít hlavu nebo jestli se J. dá domluvit do pondělí, to by mělo být také v úředním záznamu zaneseno. Od té návštěvy do pondělka měli čas, ale jemu se nelíbila ta časová prodleva, bál se, jestli J. opravdu někde nevezme nějaké Ukrajince ze stavby a něco se nestane. Po schůzce s podplukovníkem D. měl ještě náhodou schůzku s podplukovníkem V. ohledně jiné věci a on na něm viděl, že je malinko vykolejený. Ptal se na důvod a tak mu celou situaci vysvětlil. On za ním nešel nebo nechtěl za ním jít proto, že podplukovník V. byl na ruskojazyčných a neměl ponětí, že by mohl působit i na Čechách. V. mu řekl, pokud si opravdu myslí, že J. je schopen takové věci, jestli je opravdu rozhodnutý, tak se může zeptat u nich na baráku, jakým způsobem by se na tom dalo pracovat hned nebo jestli ho nechat sebrat

apod., aby obžalovaný S. nějakým způsobem nezlikvidoval. Nepamatuje si již přesně vše z časové posloupnosti, ale ví, že potom byla nasazena nějaká operativní technika, J. byly zřejmě odposlouchávány telefony, prostě to do svých rukou vzala policie. Ve spolupráci a s jejím souhlasem se víceméně snažili **do data, které si stanovili s J.**, tedy do doby té fyzické likvidace S., dělat jakoby nic. Normálně se scházet, dokonce on byl u nich i na nějakém pikniku. S. se s ním musel stýkat, musel být hodně špatný, když J. kdykoliv viděl. Věděla o tom i jeho družka Š., ta z toho byla taky hodně špatná.

On byl potom určen jako ten, kdo bude mít se S. poslední kontakt. To mělo probíhat tak, že S. z pátku na sobotu odvede do klubu Xxx, kde se měli opít. Z klubu měli odejít doprava ke kostelíku, tam je tmavá ulice a zde je měli jakoby přepadnout nějací lidé, S. odvézt pryč a už se neměl nikdy objevit. Takže v klubu Xxx byli, popili tam, resp. S. pil, on ne, poněvadž řídil. Potom odvezli jeho vůz myčky v hotelu Marriot a tam S. nechal své auto. Nasedl k němu a odjeli někam za Prahu na místo odsouhlasené policií, jednalo se o chatu S.. S. posléze vypnul mobilní telefon. Na té chatě s ním strávil celou dobu, přijížděli tam policisté, otec S., V. a jeho družka. Po zmizení S. byl s obžalovaným v kontaktu. Když byli v tom klubu Xxx, tak večer, mezi 22-23 hod. měl telefonát od obžalovaného. Byl vysmátý, říkal „tak co, jak to jde, jak se bavíte?“ Oni byli domluveni že po vypnutí S. telefonu odešle SMS, že „**půjčka je vyřízená**“. Ta odeslaná skutečně byla. V osobním kontaktu s J. byl až v neděli, kdy od něho na Xxx přebíral jakoby doplatek 20 tis. EUR, které byly zaevidované. V té době mu připadal trochu nervózní, ale spíš mu, podle něho, ta věc ještě nedocházela, ale na druhou stranu byl docela uvolněný, v pohodě. Svědek potvrdil, že v této souvislosti padl i výrok o „**chrochtání S.**“ a dodal, že pokud by v této věci existovala nahrávka, tak by z ní bylo patrné, že zrovna při tom hovoru, který vedl s J., v souvislosti s tímto výrokem, se obžalovaný tomu smál. **Ten výrok padl právě v souvislosti s tím, že S. měl být podříznutý, tedy s tou vraždou.** Neví přesně, jak se obžalovaný choval po zmizení S., ví, že se snažil nějakým způsobem atakovat družku S., Štěpánu a I. P. a ohledně klíčů od S. vozu, poněvadž dle jeho slov tam měla být taška nebo kufřík. Prostě nějaké papíry, které vozil poškozený pořádku u sebe proti obžalovanému. Neví, jestli to byly směnky nebo exekuce, chtěl je získat. Ale většinu toho ví z doslechu. On neměl se S. předtím žádnou společnou obchodní aktivitu, poněvadž se neznali, neměl nic společného s projektem Xxx. Potom, po nějakém čase, se stal akcionářem společnosti Xxx, dostal od V. asi 30% akcií. Dostal je vlastně proto, že J. kdysi udělal falešné akcie Xxx.

Svědek se dále vyjadřoval k osobnímu vozu Mercedes Benz, který byl po zatčení obžalovaného vydán právě poškozenému S.. Potvrdil, že mu policista V. volal kvůli tomu, aby zjistil, komu vůz skutečně patří a potřeboval to zjistit kvůli jeho příp. vydání. On tam tehdy S. na to místo, kde byl vůz zajištěn, vezl. Ví, že vůz byl majetkem S., **S. takovým způsobem kupoval vozy pro J., poskytoval na jejich nákup peníze a měl na to smlouvy. Kupoval ale i jiné věci, jako lod' apod.** Chtěl tímto způsobem J. pomáhat, aby nemusel platit leasingy. Obžalovaný s vozem chvíli jezdil a potom byl prodán. V této souvislosti se vyjádřil i k faktuře, podle které měl být vůz převeden na společnost Xxx a následně na S. a uvedl, že vůz byl skutečně v držení této společnosti a následně i S., peníze proti příjmovým dokladům prostřednictvím J. předával většinou on. To, že by auto mělo být S., věděl V. přímo od poškozeného, který říkal, že má od auta veškeré doklady. Také na jejich základě byl S. vůz vydán.

Pokud jde o policistu V., není pravda, že by mu byl, po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, přidělen plk. D.m na jeho ochranu, v té době V. neznal, poznal jej až koncem roku 2007. Neumí si představit, jakou ochranu mu měl poskytovat, vyloučil, že by mu poskytoval peníze a pokud jde o vstupenky na sportovní zápasy, o kterých se J. zmiňuje, tak ty mu opatřil sice on, prostřednictvím známého J., jistého pana K., ale V. je v plné výši

zaplatil. Byla to spíše náhoda, protože byl přítomen telefonátu, ve kterém se V. bavil se svým bratrem o připravovaném zápase. Dále se svědek odmítl k V. vyjadřovat s tím, že se nemůže vyjadřovat k dalším kontaktům s V., které nesouvisí s touto věcí, neboť je vázán mlčenlivostí. V. se znal s V., seznámil je spolu, ale neznal se s ním tak dobře, jako on. S J. ho neseznámil, ale mohl ho jednou vidět při návštěvě kanceláři na Xxx.

Pokud jde o vlastní nahrávku, tak ještě před jejím vyhotovením proběhlo několik schůzek, neví přesně, jestli je zrovna na té nahrávce řešena odměna pro A.A.. Těch schůzek se účastnil on, V. a myslí, že i A.

Svědék vyloučil, že by chtěl jakkoli finančně či jinak poškodit obžalovaného, protože dosud s ním neměl žádné problémy, byli svým způsobem i přátelé. Některé informace o jeho dluzích měl ještě před jeho zatčením, další získal po jeho zadržení, protože na Xxx, kde měli kanceláře vedle J. i on s V., přijížděli postupně lidé, kteří se zajímali, co se děje. Vyloučil, že by někdy využil kontakty s V. k tomu, aby pomohl jemu, či dalším osobám v souvislosti s nějakými trestními věcmi.

V souvislosti s obhajobou obžalovaného soud provedl důkazy výsledkem pracovní společnosti Xxx s.r.o, která vedla společností Xxx účetnictví.

A. H., majitelka společnosti Xxx s.r.o uvedla, že společnost vedla účetnictví společnosti Xxx, s.r.o. od konce roku 2007, kdy firma začala prokazovat podnikatelskou činnost. Jednatelkou byla L. D., kterou poznala až v květnu 2009, jinak za firmu jednal P. J. na základě generální plné moci. Slečna D. v květnu 2009 převzala vedení společnosti, v polovině června 2009 jí zavolala, že chce účetnictví, a to ze dne na den. Účetnictví jí předali bez konečných stavů a inventur, které se nestihly dodělat. Je pravda, že ještě v květnu s nimi D. řešila prodej některého hmotného majetku společnosti. Konkrétně s ní řešila otázku prodeje vozu Mercedes Benz ML, který se prodal a měla k němu příjmové doklady, ale hotovost nedostala, protože osoba, které bylo auto prodáno měla směnku věřitele paní D. Ona jí v této souvislosti poradila postup, aby byly vystaveny výdajové doklady a tím dojde ke snížení půjčky společníka. Neví, zda tento postup byl skutečně zvolen, protože pak už neměla do účetnictví přístup. Stejně tak neví, kdo si ten vůz kupoval a byl držitelem směnky, D. do telefonu pouze zmínila nějakého „D.“, ona jej nezná. Pokud jde o vlastní hospodaření společnosti, svědkyně uvedla, že firma Xxx měla několik provozoven, některé vydělávaly, jiné byly ztrátové, přičemž zisky vydělávajících pokrývaly ztráty. Na nákup zboží a hmotného majetku si půjčovala. Neví přesně, kdo půjčky poskytoval, ale obžalovaný říkal, že se jedná o půjčky společníka. Cizí zdroje v celkové výši 18.825.000,- Kč představovaly půjčky společníka ve výši 16.800,- Kč a úvěry na dva automobily, závazky za dodavateli, za zaměstnance apod. Pokud jde o vlastní hospodaření společnosti za rok 2008, tak skončila s hospodářským výsledkem 357.000,- Kč, provozní hospodářský výsledek byl záporný, ve výši - 614.000,- Kč.

V souvislosti se svou výpovědí svědkyně předložila předávací protokol, daňové příznání Xxxu a rozvahu k 31.12.2009 (čl. 611-624).

U hlavního líčení svědkyně doplnila, že společnost Xxx s.r.o. vedla účetnictví nejenom pro společnost Xxx, ale i pro společnost Xxxe, i když vlastní zpracování účetnictví Xxxu dělala její kolegyně N. H.. Svědkyně uvedla, že společnost jako taková byla schopna si na sebe vydělat, měla několik provozoven a některé byly ziskové a jiné ztrátové. **Část nákladů společnosti byla kryta půjčkami, jež byly v účetnictví vedeny jako půjčka společníka ve výši 16.800 000,- Kč.** Ohledně těchto půjček nic konkrétního však uvést

nemůže, pouze to, že byly vykazovány, protože krátce po zatčení obžalovaného se dostavila slečna D. s advokátem Mgr. N. a účetnictví společnosti jí odebrali, ona tudíž může vycházet pouze z toho, co zůstalo u nich ve firmě evidováno. Svědkyně potvrdila, že byly problémy s fakturou za osobní vůz Mercedes Benz SL, neboť původní faktura, jež byla v souvislosti s jeho prodejem vystavena, byla vystavena bez DPH a proto volali do společnosti Xxx, kde hovořili s T. Š. a upozornili jí na to, že faktura, která byla vystavena společnosti Xxxe, musí být vystavena s daní, neboť to konkrétní auto bylo s daní nakoupeno. Tyto problémy se objevily někdy počátkem měsíce května 2009, tedy ještě před zadržením obžalovaného J. a oni potom následně řešili, aby tato faktura byla vystavena znovu. Svědkyně dále potvrdila, že s L. D. dále telefonicky řešila problém spočívající v tom, že další vůz byl společnosti Xxx prodán, ale společnost neobdržela peníze, protože ona tomu, kdo si to auto odebíral, dlužila jako fyzická osoba a při jeho prodeji nedostala zaplacené peníze, ale byla jí vrácena vystavená směnka. V této souvislosti D. sdělila, že ve společnosti jsou půjčky společníka a tento problém by se mohl vyřešit tak, že se cena vozu započte s tou půjčkou tím, že se zlikviduje ta vystavená faktura a úhrada vozu a tím se poníží půjčka společníka. Tento problém s ní, ale řešila pouze telefonicky, protože jejich společnost poté, co jim bylo D. oznámeno, že si účetnictví vezmou zpět, účtovala pouze do 30. 4. 2009. Svědkyně potvrdila, že v této souvislosti se D. zmínila o **jistém D.** Pokud jde o výše zmíněný vůz Mercedes Benz SL, tak je pravda, že faktura byla vystavena na společnost Xxxe, a to ví proto, že zpracovávala účetnictví i této společnosti. V této souvislosti svědkyně uvedla, že může soudu předložit zbytky zálohovaného účetnictví společnosti Xxx a s tím souběžné doklady, které jsou evidovány ve společnosti Xxxe. Pokud jde o **půjčky společníka, tak ty sloužily k nákupu majetku do společnosti, pokud by nebyly, tak by se některý majetek, který vlastnila, nemohl pořizovat.** Svědkyně vyloučila, že by měla jakýkoliv důvod obžalovaného poškozovat, stejně tak se ohradila proti výroku obžalovaného, že se podílela na jakémkoliv vyvážení majetku ze společnosti Xxx. Uvedla, že i po zatčení obžalovaného, do doby odebrání účetnictví, s L. D. komunikovala, s obžalovaným až do zatčení vycházela bez jakýchkoliv problémů.

Ve své další výpovědi, poté, co soudu předložila příslušné doklady, svědkyně uvedla, že pokud se jedná o půjčky společníka do Xxx, zcela určitě tam musely být nějaké smlouvy o půjčkách, ale není schopna se k nim nijak blíže vyjádřit. K námitce obžalovaného, že on tyto smlouvy o půjčkách nedělal a pokud tam byly, tak se účetní firma musela na jejich vytvoření nějak podílet, svědkyně vyloučila, že by tomu tak bylo a dodala, že **pokud by zde tyto půjčky nebyly evidovány, tak by Xxx neměl za co nakoupit majetek.** Nikdy se v jejich účetní firmě nevyráběly pro klienty žádné doklady, smlouvy si tyto firmy dělaly samy a stejně si samy vystavovaly faktury. Jediné, na čem se podílela jejich společnost, byly pracovní smlouvy, které jim posílala e-mailem. Rozhodně se tedy na výrobě jakýchkoliv smluv, či faktur nepodíleli a setrvala na svém tvrzení, pokud jde o fakturu týkající se osobního vozu Mercedes SL, že tuto fakturu osobně viděla a měla jí v ruce, protože účtovala Xxxe a viděla, že faktura, kterou vystavil Xxx, byla vystavena špatně. Když se potom dostavil Mgr. N. s D. a odebrali si účetnictví, tak jí sdělili, že nic se opravovat nebude, žádné faktury se předělávat nebudou a na všechno se vystaví dobropis. Je schopna dohledat v účetnictví společnosti Xxxe zmíněnou fakturu. Svědkyně vyučila, že by v této souvislosti činila jakýkoliv nátlak na L. D., bylo to spíše naopak, snažila se jí pomoci a dokonce pro společnost Xxx zpracovala i výplaty za měsíc květen v červnu, včetně odhlášek důchodových karet, aniž by si za to vyúčtovala jakoukoliv odměnu. Neměla žádný důvod jakýmkoliv způsobem škodit obžalovanému či D., nezná poškozeného S. a neměla jakýkoliv důvod mu pomáhat. Navíc účetnictví Xxxu vedla její zaměstnankyně N. H., ona zpracovávala pouze mzdy. Veškeré problémy týkající se této

společnosti řešili s T. Š., ale stávalo se, že volal přímo i obžalovaný. Po zatčení J. se s ní D. radila, co má dělat s tím, že neví o ničem, co se týká firmy. V jednom případě přišla i s T. Š., byla za nimi, ale vícekrát komunikovala s N. H., protože ona byla v té době na dovolené. Neví nic o tom, že by D. uváděla v této souvislosti, že nemá přístup do firmy, či k jakýmkoliv dokladům.

V souvislosti s námitkami obžalovaného byla svědkyně vyslýchána opětovně při hlavním líčení dne 1. 12. 2010, přičemž předložila originály dokladů vystavené Xxxem, jako dodavatelem, společnosti Xxxe, jako odběrateli. Jednalo se o fakturu ze dne **4. 5. 2009**, s datem splatnosti 11. 5. 2009 včetně příjmových dokladů, které pocházejí z účetnictví společnosti Xxxe a jsou součástí účetnictví této společnosti. Jde se o fakturu, která byla, dle jejich údajů, špatně vstavena bez DPH (jde zčásti o totožné doklady jako na č.l. 749-754). Podle jejího názoru faktury i pokladní doklady vystavovala T. Š.. Pokud jde o okolnosti prodeje tohoto vozů D. S., tak je pravda, že v účetnictví Xxxe, se nachází faktura ze dne **6. 5. 2009**, kterou vystavila její tehdejší zaměstnankyně P. U.. Setrvala na svých předchozích výpovědích, že do Xxx telefonicky volali a dožadovali se vystavení opraveného dokladu, s T. Š. mluvila nejdříve N. H. a potom i ona. V té době z firmy jeli na tu svatbu a Š. jim přislíbila, že to následně opraví, bylo to zcela určitě před zadržením obžalovaného. Svědkyně se dále vyjádřila k další faktuře vystavené Xxxem dne 4.5.2009 na osobní vůz Mercedes Benz odběratele Š. S. (čl. 706) a uvedla, že se jedná o fakturu kvůli, které ji volala slečna D. po zadržení obžalovaného s dotazem, jakým způsobem má být vykázána úhrada, když se jí na místo platby zkompenzovala směnka na ní napsaná. O této záležitosti ona sama s D. osobně mluvila a v podstatě šlo o to, že auto bylo zapláceno vrácením směnky. K tomuto hovoru došlo někdy v polovině května, blíže neví. Je pravda, že D. se tehdy vyjádřila, že tu směnku měl vrátit **jistý D.. Neví, že Š. S., jakožto odběratel vozu, je družka D. S.** Svědkyně se dále vyjadřovala k otázce platby za výše zmíněný vůz Mercedes Benz SL a v této souvislosti uvedla, že se běžně stává, že na faktuře je uvedena platba převodním příkazem a přesto je placeno v hotovosti, stejně tak se stává, že si společnosti rozepisují vyšší platby v hotovosti po částkách 350.000,-Kč, neboť vyšší platby v hotovosti jim neumožňuje zákon, který zakazuje platby v hotovosti vyšší jak 15.000 EUR denně. Běžně se proto stává, že si vyšší platby společnosti rozepisují, i když si to ve skutečnosti zaplatí jinak, ale to nikdo neprokáže, oni jako účetní firma pouze účtují a nejsou přítomni předáváním peněz. Pokud si to ve společnosti takto firma rozepíše, ona jako účetní s tím není schopna nic dělat. Pokud Xxx platbu po 350.000,-Kč převzal, tak z hlediska účetního, by tyto peníze měly být na pokladně. Ona musí vycházet pouze z účetních dokladů. Svědkyně dále k námitkám obhajoby uvedla, že Xxx se společností Xxxe, si mezi sebou takto běžně fakturovaly, na fakturách, o kterých zde bylo hovořeno, není proto nic výjimečného. Xxx takového doklady vystavoval i jiným firmám a v tomto směru může soudu předložit obdobné doklady, že tomu tak bylo. Dále dodala, že pro společnost Xxxe nebyl problém v době, na počátku května roku 2009, uhradit fakturu za osobní vůz Mercedes Benz SL, protože ty finanční prostředky tato společnost měla. Setrvala i na své výpovědi pokud jde o dotaz D., že místo platby za prodej dalšího vozu se jí vrátila směnka, ví to naprosto bezpečně, protože s N. H. řešily, jakým způsobem to zaúčtují, až ty doklady k nim přijdou, k tomu však již nedošlo. Ta směnka měla být podle tvrzení D. vystavena její osobou. Jednalo se o fakturu ze 4. 5. 2009, která byla splatná dnem 18. 5. 2009 na úhradu vozu Mercedes Benz ML na částku 1.510 000,-Kč (č.l 706).

K námitkám obžalovaného, který neustále zpochybňoval výpověď svědkyně H. ohledně vystavovaných faktur a pokladních dokladů ve společnosti Xxx, soud opětovně vyslechl jmenovanou, která v této souvislosti předložila výpisy z účtu společnosti Xxxe a

další doklady potvrzující její výpověď ohledně schopnosti této společnosti uhradit zakoupený vůz Xxxu. Svědkyně dále poukázala na okolnost, že platbám v hotovosti odpovídaly i výběry z bankovních účtů u této společnosti. Dále předložila další doklady prokazující, že Xxx shodným způsobem postupoval i ve vztahu k jiným firmám, v tomto případě ve vztahu ke společnosti Word a dalším a tyto doklady rovněž předložila soudu, přičemž dodala, že se jedná o naprosto totožné doklady. Firma Xxx nepoužívala pokladní příjmové a výdajové doklady, které byly spjaty se systémem vedení účetnictví Pohoda, ale vždy byly vypisovány ručně a podle jejího názoru je vypisovala T. Š..

Shodně jako svědkyně A. H. vypoovídala i svědkyně **N. H.**, která jako zaměstnankyně společnosti Xxx s.r.o. a vedla účetnictví právě pro Xxx. Svědkyně ve svých opakovaných výpovědích, vyloučila, že by se jako účetní podílely na nějakém vyvádění majetku z Xxxu, ony nebyly ten, kdo vystavoval faktury či další doklady. Nebyl ani důvod takto postupovat, s Xxxem, ani s obžalovaným, či D. neměly žádné jiné kontakty než pracovní. Svědkyně potvrdila i problémy týkající se faktury vystavené Xxxem na společnost Xxe ohledně vozu Mercedes Benz SL 600, s tím, že po doručení faktury ke zpracování volala do Xxxu a hovořila se slečnou Š. o tom, že tato faktura se musí předělat, protože je vystavena špatně, bez DPH. Nevzpomíná si však již na koho ta faktura zněla, kdo byl odběratelem vozu, myslí však, že faktura byla vystavena ještě před zatčením obžalovaného. Posléze svědkyně uvedla poté, co jí byla zmíněna faktura předložena, že faktura byla vystavena někdy začátkem května 2009, je pravda, že vůz kupovala společnost Xxe a **nově vystavena faktura jim byla dodána bez podpisu.** Tu fakturu novou s DPH jim dodala T. Š. a ony žádaly D., aby jí podepsala, Mgr. N. však řekl, že se nic podepisovat nebude a že se na to vystaví dobropisy a tím ta faktura, jakoby neproběhla. Nijak to tehdy neodůvodňoval. Svědkyně dále potvrdila, že v rozvaze, kterou zpracovaly ke dni 30. 4. 2009, je vykázána půjčka společníka ve výši 16.8000 000,-Kč, ta půjčka však nevznikla jednorázově, peníze byly do Xxxu postupně vkládány v hotovosti, spolu s tím byly předkládány smlouvy o půjčce a příjmové doklady, že peníze byly vloženy do pokladny Xxxu. Smlouvy o půjčce byly uzavírány mezi Xxxem a společníkem slečnou D. a v účetnictví byly vedeny jako vklad v hotovosti. Neví, zda tomu tak skutečně bylo, zda tedy prošly pokladnou společnosti, ony musely postupovat podle předložených dokladů. I tato svědkyně vyloučila, že by se účetní společnost jakýmkoli v způsobem podílela na vyvádění majetku z Xxxu, pokud zúčtovaly doklady, tak se jedná o doklady, které dostávaly z Xxxu a jednalo se o standardní účetní operace, které prováděly i při vedení účetnictví jiných firem, přičemž společnost Xxx má kolem 50 klientů. Pokud jde o půjčky společníka, tak k těm se standartně přistupuje tehdy, když společnost nevydělává na tom aby si koupila majetek, který potřebuje. V takovém případě dá do společnosti vklad, na který je vyhotoven příjmový pokladní doklad a když se ten majetek, například auto zaplatí, tak se zase udělá výdajový pokladní doklad. **Kdyby v Xxxu nebyly vklady společníka, tak by si sice vydělal na svůj provoz, pokryl by svoje náklady, ale neměl by na nákup dalšího majetku, v tomto případě aut. Ta auta byla vlastně pořízena z těch půjček označených v účetnictví jako vklad společníka.** Jedná se však o postup, který je běžný i u dalších společností a účtování Xxxu nebylo ničím odlišné. Svědkyně dále potvrdila, že v případě nějakých problémů s doklady, se telefonicky domlouvala s T. Š., s nikým dalším nehovořila. Z daňového hlediska bylo výhodnější vést v účetnictví vložené peníze jako vklad společníka, protože kdyby byly účetně vkládány peníze od někoho jiného, tak by se to účtovalo na jiný účet a byl by to náklad společnosti, protože by se z toho musely vypočítávat úroky. Svědkyně vyloučila, že by v jejich účetní společnosti byly vyráběny jakékoliv smlouvy o půjčce mezi nimi a obžalovaným, byl to vztah účetní firma a klient, nikdy po nich nikdo nechtěl, aby nějaké takové doklady vyráběly a pokud by tomuto tak bylo, tak by to nedělaly. Svědkyně tak

reagovala na námitku obžalovaného, který se v průběhu jejího výslechu vyjádřil, že o žádných smlouvách o půjčce neví a pokud v účetnictví nějaké byly, tak je musely v účetní firmě vyrobit. Svědkyně však setrvala na své výpovědi s tím, že rozhodně žádné takové smlouvy nevyrobily, obžalovaného znala tak, že se s ním sice párkrát viděla, ale mluvili spolu zřídka a velice málo. Pokud do účetnictví něco zanesly, bylo to vždy na základě dokladů, které jim byly Xxxem předloženy a to i v případě zakoupené lodě, byť si již nepamatuje na podrobnosti. Pokud však byla zaúčtována do majetku Xxxu, musela k tomu mít podklady, ať již fakturu nebo kupní smlouvu.

Svědce byla dále vyslýchána opětovně při hlavním líčení dne 1. 12. 2011 a při této výpovědi se vyjadřovala k některým konkrétním dokladům, jež jí byly předloženy. Potvrdila existenci faktury vystavené Xxx na společnost Xxe, i když jí již neúčtovaly., protože účetnictví Xxx zpracovávaly pouze do 30. 4. 2009. Jednalo se však o fakturu, ohledně níž kontaktovala T. Š., přičemž jí upozornila, že faktura se musí předělat, je vystavena špatně, bez DPH. To bylo ještě před zatčením obžalovaného a Š. přislíbila, že zašle fakturu novou. Myslí, že na té původní faktuře je podpis T. Š.. Svědkyně potvrdila, že v Xxxu byly vždy příjmové a výdajové doklady vypisovány ručně a nebyly používány doklady vytištěné v účetním programu Pohoda. Na tyto doklady evidenční čísla přiřazovaly až ony, jako účetní. Vedení účetnictví Xxxu nebylo nijak vyjimečné, jedná se o naprosto totožný postup, jakým postupují i v případě jiných firem. Potvrdila i existenci telefonátu L. D. stran úhrady faktury, která jí byla zaplacená vrácením směnky. V této souvislosti s H. řešily, jakým způsobem to budou účtovat, až tyto doklady budou Xxxem předloženy, protože D., jako společník měla hodně půjček ve společnosti, tak to mělo být řešeno vrácením půjčky.

Z výpovědi svědkyně T. Š. soud zjistil, že pracovala jako sekretářka ve společnosti Xxx. **Zná i poškozeného S. a ví o tom, že S. půjčoval J. peníze.** Jednalo se o vyšší částky, na nákup drahých automobilů, ale přesně nemůže uvést jejich výši, bylo to mezi nimi. Nemůže říci, že by mezi J. a S. byly nějaké spory ohledně peněz, ale pravda je, že obžalovaný se v poslední době před zatčením choval divně, žádal po ní, aby si dávala pozor na dokumenty, které neměl S. vidět, zejména výpisy z účtu a dokumenty týkající se společnosti a požadoval po ní, aby měla stále uklizený stůl. Myslí, že **společnost v dubnu 2009 na tom z hlediska hospodaření nebyla dobře, byly zde nějaké nezaplacené faktury třetím stranám.** Svědkyně se dále vyjadřovala k movitým věcem, jež měla mít v majetku společnost Xxx, přičemž uvedla že lod Bayliner 285 SV zakoupil pan S., ale byla vedena jako majetek Xxxu, stejně tak jako osobní automobily Mercedes Benz 420, další Mercedes Benz, motocykl a další, všechny tyto věci zakoupil pan S.. Ten chodil do kanceláří Xxx pravidelně skoro každý den, měl tam i své věci, dá se říci, že ty kanceláře užíval s J. společně. Poškozený měl i klíče od hlavních dveří a od trezoru. Svědkyně potvrdila, že **byla osobně přítomna tomu, když S. půjčoval obžalovanému finanční hotovost**, i když nemůže uvést přesné částky a data půjček. Jednalo se o peníze, které byly určeny na nákup automobilů, šlo tedy o sta tisíce až milióny v hotovosti a S. peníze takto nosil. Neví přesně, proč kupoval věci, které byly posléze vedeny jako majetek Xxx, myslí, že to bylo proto, že byli dobří přátelé. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by žádal J. o vrácení finančních prostředků, myslí, že takové záležitosti by ani neřešili před sekretářkou. Celý březen byla ze zdravotních důvodů mimo zaměstnání a po návratu v dubnu si všimla, že jejich vztah není už tak vřelý, byl spíše divný, ani už spolu netrávili tolik času. Neví přesně, jaké měl J. obchodní aktivity s V., je jí pouze známo, že měli evropskou společnost, tuší, že se jmenuje XXX. Ona jako sekretářka přijímala pravidelně větší finanční hotovosti od obžalovaného za účelem plateb společnosti, ale neví odkud J. tyto peníze měl. Na příkaz J. také vystavovala faktury a příjmové doklady. Je pravda, že

vystavovala fakturu o prodeji vozidla Mercedes Benz SL 600, bylo to rovněž na příkaz J. . Pokud jde o příjmové doklady, tak si na jednotlivé již nepamatuje, stejně tak na částky na nich uvedené, ale ví, že jeden příjmový doklad neměl přesáhnout částku 15.000,- Eur. Ten vůz Mercedes Benz SL 600 byl prodán společnosti Xxxe. Finanční situace společnosti jí byla známa jednak z došlé korespondence a zároveň od účetní. Pokud jde o nákupy lodí a dalších věcí, tak sice neviděla přímo, že by S. ty věci platil, ale domnívá se, že tomu tak bylo, protože **společnost Xxx, která například loď kupovala, tak neměla nikdy rozhodně tolik vydaných prostředků, aby jí koupila.** Oproti tomu ví, že S. disponuje značnými finančními prostředky, zejména ze svých nemovitostí. Pokud jde o trezor, který byl v zadní kanceláři, tak od něho měl klíče obžalovaný a pan S.. Neví přesně, co bylo jeho obsahem, protože k němu neměla přístup, ale uvnitř byl malý příruční trezor a myslí, že tam byly nějaké cenné papíry pana J., směnky a další, ale přesně, neví. Pokud jde o den předcházející jeho zatčení, tak obžalovaný byl dne 11. 5. v dopoledních hodinách v kanceláři, jeho chování bylo přepadlé, ale neví přesně, co dělal celý den. Zná osobu A., neboť ho párkrát viděla v areálu Xxx, kde byly kanceláře, ale nic bližšího o něm neví. Jednatelkou společnosti byla slečna D., ale nijak jí nevedla, její postavení je možné označit jako formální, všechno zařizoval obžalovaný. Svědkyně dále uvedla, že 11. 5. 2009 se u kanceláří měnil, na základě pokynu obžalovaného, zámek u dveří, neboť to bylo v době, kdy byl S. nezvěstný a J. měl strach, aby někdo do kanceláře nešel. Potom dne 12. 5. mu předala nový klíč. Toho dne byla normálně v práci, čekala na obžalovaného, potom se dostavil pan S. s V. a sekretářkou V. a řekli jí, co se stalo. Slečna D. měla po 12. 5. stále stejný přístup do kanceláří a to do doby, dokud se majitel objektu pán L. nerozhodl, že pronajme kanceláře jiné společnosti. Předtím ještě odevzdala veškeré dokumenty a doklady Xxxu, které měla u sebe. Neví, zda poté, co majitel objektu L. vyměnil od kanceláří zámek, tak měla D. do těchto přístup, ale myslí, že tomu tak nebylo. Po 12. 5. si odvezla z kanceláří nějaké věci, ale nábytek to nebyl. Nezná obsah nájemní smlouvy, kterou měla uzavřenou Xxx s majitelem objektu.

U hlavního líčení svědkyně vypovídala v podstatě shodně, byť její výpověď musela být opakována a doplňována, neboť svědkyně se dlouhodobě léčí na psychiatrii a v průběhu svých jednotlivých výslechů požádala o jejich ukončení, s tím, že se necítí být schopna pokračovat.

Poprvé byla svědkyně vyslechnuta dne 22. 9. 2010, přičemž uvedla, že její psychické problémy spočívající v depresích a stavech úzkosti se objevily až v souvislosti s touto věcí, stále je v léčení. Nebyla však předmětem žádných nátlaků či výhrůžek. Pokud jde o situaci ve společnosti Xxx, tak **od začátku roku 2009 na tom společnost nebyla dobře, byly zde nějaké nezaplacené faktury, chodily urgencye za nezaplacené energie a podobně.** Ona o celé situaci hovořila s obžalovaným a ten jí na to vždy řekl, že se to zaplatí. Myslí, že **na provoz společnosti chyběly vyšší částky,** ale přesně si to již nepamatuje. Svědkyně potvrdila, že poškozený S. nosil peníze na nákup některých věcí, i když konkrétně si v současné době nic nevybavuje. Pokud jde o fakturu na vůz Mercedes Benz SL 600, tak ta byla vystavena asi čtrnáct dní před zatčením obžalovaného, myslí, že vůz kupovala společnost pana V.. Pokud uváděla, že příjmy společnosti Xxx nebyly takové, aby mohla nakupovat některé movité věci, tak to odpovídá. Pokud jde o bankovní výpisy, tak nemůže říct, že by někdy viděla výpisy, které by byly nějakým způsobem padělané nebo pozměněné, ale **pamatuje si, že jednou po ní obžalovaný chtěl pozměnit faktury a částky na nich,** ale už si nevzpomíná o co šlo. **Myslí, že to chtěl udělat, jakoby ty faktury vůbec neexistovaly a byly by zřejmě ukázaný jenom S.. Takové faktury do účetnictví nešly, protože J. jí sám řekl, aby je tam nedávala.** Myslí, že tomu tak bylo v jednom případě, ale jednalo se o více faktur. Neví, proč je chtěl ukázat S.. Toho 11. 5. v pondělí byl obžalovaný takový rozladěný, neměl dobrou

náladu, říkal jí o S., že se mu nemůže nikdo dovolat. Svědkyně potvrdila, že poté, co skončila u společnosti Xxx, tak jí bylo V. nabídnuto, aby šla pracovat do společnosti Xxxe, pracovala tam zhruba do dubna 2010, ale vyloučila, že by její výpověď byla jakkoliv ovlivněna touto skutečností. Stejně tak vyloučila, že by byl L. D. znemožněn přístup do kanceláře po zatčení obžalovaného, pouze tam došlo k situaci, že ona chtěla odvést veškeré věci z kanceláře a ona se jí snažila vysvětlit, že tam je část nábytku, který zakoupil S. a že by se s ním měla domluvit. Přítomna byla tehdy i slečna U., kterou zavolala s tím, aby jí pomohla D. vysvětlit, že by neměla odvázet věci, které jsou prokazatelně S.. To, že se jedná o nábytek S., věděla proto, že jí požádal, aby jej jela zaplatit. Rozhodně to nebylo tak, že by slečně D. kdokoliv bránil ve vstupu do kanceláří, byl přítomen i majitel objektu pan L. a venku pak byli nějací lidé. Neví, zda se jednalo o ochranku, ale myslí, že ne. Ti všichni přítomní D. říkali, že jí nechtějí nějak vyhodit, ani ublížit, ale, že by se měla ohledně těch věcí domluvit s panem S., myslí, že to bylo později než 15. 5. 2009. Svědkyně vyloučila, že by sama o své vůli vystavovala nějaké doklady, či tyto antidatovala, vždy to bylo na pokyn J.. Rozhodně to nebylo tak, že by slečna D. byla z kanceláří vyváděna. **Svědkyň dále potvrdila, že osobní vozy, které byly dováženy, byly sice přihlášeny na Xxx, ale současně byly na S. vystaveny faktury, tyto faktury se nedávaly do účetnictví a S. si je pouze schovával.** Posléze byly svědkyni předloženy některé faktury, které jsou ve spise založeny na čl. 706 - čl. 719 a svědkyně připustila, že na některých fakturách je její podpis, ale už si na ně konkrétně nepamatuje, je možné, že některé faktury podepisovala.

Nezná pana V. ani D.. Na tom, že bude pracovat pro V. se s ním domluvila až někdy kolem 20. května, domnívala se, že když byl obžalovaný zavřen, tak asi společnost bez něho fungovat nebude. Svědkyně vyloučila, že by od S. přijímala nějaké pokyny k vystavování faktur či k nějakým dalším úkonům, pouze v souvislosti s tím nábytkem jí požádal, kdyby přišla slečna D., ať s ní domluví, aby se na této věci domluvila s ním.

Následně byla svědkyně vyslechnuta při hlavním líčení dne 16. 12. 2010, kdy vypovídala v podstatě shodně a dodala, že pokud jde o příjmové a výdejové pokladny tyto skutečně vypisovala ručně, neví však, zda skutečně v této souvislosti docházelo k vydání, či předání finančních prostředků, obžalovanému tyto doklady pouze předala, ale **peníze si přebíral nebo vydával obžalovaný sám.** Je pravda, že se na těchto dokladech rozepisovaly platby na menší částky a to z důvodu omezení výplaty hotovosti, rovněž toto rozepsání po ní chtěl obžalovaný. Stejně tak je pravda, že tyto doklady nejenom vyplnila, ale opatřila i svým podpisem, čímž v podstatě deklarovala, že peníze předala nebo vydala, ale byla hrozně hloupá, vždy takto postupovala celou dobu, co pracovala v Xxxu. Současně potvrdila, že obdobným způsobem postupovala i v případě faktury a dokladů, jež byly vystaveny na společnost xxx a další, které předložila u hlavního líčení svědkyně H.. Pokud jde o další faktury, které jsou opatřeny datem po zatčení obžalovaného, jež se nacházejí v přílohovém spise OSZ Praha 4 1 Zn470/2009 (čl. 10 - 18), svědkyně uvedla, že tyto faktury jež jsou opatřeny datem 11. 5. skutečně vyhotovila, ale bylo to později a neví, proč je na ní právě datum 11. 5. Jedná se o faktury, které vystavila po domluvě S. s D. a přivezla jí je, bylo to skutečně až po zadržení obžalovaného, ale tyto faktury nejsou podepsané a myslí, že nebyly zařazeny do účetnictví. Byla přítomna tomu, když se S. domlouval s D. ohledně věcí, které zaplatil a měl na ně od Xxxu již z dřívější doby vystavené faktury a S. v této souvislosti D. vysvětloval, že ty věci jsou jeho majetkem a že by to chtěl mít v pořádku a proto byly vyhotoveny tyto nové faktury. D. se pak měla rozmyslet, zda to podepíše či ne. Netuší, jaký byl další osud těchto faktur. Svědkyně dále opětovně potvrdila, že skutečně ohledně tohoto majetku společnosti Xxx bylo postupováno tak, že **jej měl Xxx ve svém účetnictví, vedl ho tedy jako své vlastnictví, ale současně s tím, jak se nakoupil, byla vystavena faktura, že**

se ta která konkrétní věc prodává S. tyto faktury vystavovala na příkaz obžalovaného, ale **nedávaly se do účetnictví**, sloužily jako pojistka, aby S. měl jistotu, kdyby se někdy něco stalo, že například to auto patří jemu. Pokud jde o ty nové faktury, které pro D. připravila, tak S. chtěl, aby byly podepsány přímo jednatelkou společnosti, což byla D. z důvodu zamezení budoucím problémům. Ona sama neměla žádný zájem na tom, aby byl S. jakkoliv zvýhodněn pokud jde o auta, loď, či motorku, nebyl mezi nimi žádný vztah nadřazenosti ani přátelský. Kdyby tyto faktury včetně příjmových a výdajových dokladů byly platné, musely by být podepsány, což v daném případě nebylo a paní H. by takové doklady, jako účetní zcela určitě nepřijala. V souvislosti s dokladem o ukončení jejího pracovního poměru ve společnosti Xxx svědkyně uvedla, že ve společnosti pracovala podstatně déle, ta dohoda o ukončení pracovního poměru byla učiněna zpětně někdy kolem 20. 5., proto, aby společnosti nenaskakovaly platby na VZP a sociální pojištění, tak se domluvila s D..

K opětovnému výslechu svědkyně došlo dne 25. 1. 2011 a v této souvislosti svědkyně uvedla, že skutečně, na žádost obžalovaného podepsala za společnost Xxx kupní smlouvu ohledně bytu pana R., neví, proč ke koupi tohoto bytu došlo, ani pan R. to nijak nekomentoval. Je pravda, že v této souvislosti tuší, že byly podepisovány příjmové doklady, ale ona opětovně žádné finanční prostředky nepřebírala. Ví o tom, že M. R. dlužil obžalovanému peníze, ale neví, v jaké výši, nosil do Xxxu nějaké platby, ale ty nebyly zanášeny do jeho účetnictví a nevystavovala na ně žádné doklady. Vždy je jenom převzala a předala obžalovanému. Je jí známo, že se obžalovaný účastnil obchodu se zlatem, ale blíže k tomu nic neví, myslí, že to probíhalo úplně přes jinou společnost. Ví o tom, protože obžalovaný o tom hovořil, přes Xxx to však nebylo. Jednou vystavovala fakturu na nějaké kovy, neví však ve kterém to bylo období, nevzpomíná si. Opětovně vyloučila, aby do účetnictví Xxxu byly zařazeny faktury, které nejsou opatřeny podpisy, což v případě těch faktur vystavených po zadržení obžalovaného bylo. Ona doklady podepisovala pouze do zatčení obžalovaného a skutečně ty nové, jež byly vyhotoveny po jeho zadržení, byly udělaný na základě dohody D. a S. a ona je nepodepsala.

Z předávacího protokolu (čl. 1510-1512) soud zjistil, že k předání dokumentace společnosti Xxx došlo až dne 1.6.2009. Součástí těchto materiálů je i soupis doručené pošty, ze kterého vyplývá, že Xxxu byly opakovaně doručovány upomínky o platby (čl.1512).

Soud rovněž ověřoval stav finančních prostředků na účtu xxxu a z těchto výpisů zjistil, že společnost **neměla v měsících duben a počátkem května 2009 na svých účtech k dispozici žádné větší finanční prostředky** (čl. 1658-1661,1755-1780,1883-1905 a 2009).

Soud dále vyslechl jako svědkyni skutečnou jednatelku společnosti Xxx **L. D.** Svědkyně potvrdila, že tato společnost na ní sice byla vedena, ale o všechno, co s ní souviselo, se staral obžalovaný. Proto také po jeho zatčení byl převeden obchodní podíl, protože ona sama o chodu společnosti nic nevěděla. Svědkyně potvrdila, že skutečně odebrala účetnictví z firmy paní H. s tím, že se zde najednou objevily faktury a smlouvy, ke kterým ona ani obžalovaný nedala žádný příkaz. To zjistila při návštěvě účetní společnosti, kdy H. měla na stole položené faktury týkající se Xxxu a řešící převod automobilu, lodi a další. Jednalo se o faktury, se kterými za ní přijela jednou v sobotu večer T. Š. a chtěla po ní, aby je podepsala. Spolu s fakturami přivezla i kupní smlouvy a příjmové doklady a tvrdila, že případným podpisem uklidní S. a V.. Současně jí sdělila, že tyto faktury a další vystavila na popud S.. Ona jakýkoliv podpis odmítla . Je pravda, že obchodní podíl Xxxu prodala za částku 200.0000,-Kč, která jí byla uhrazena hotově. Neví nic o tom, že by ve společnosti měly

být vykázány vklady společníka ve výši 16.500. 000,-Kč i když je možné, že nějaké takové doklady podepisovala, nepamatuje se na to. Neví, co se s tou částkou - vkladem společníka, mělo dít v souvislosti s převodem této firmy, ona o tom neměla žádný přehled a řídila se radami Mgr. N.. Pokud by tam finanční prostředky byly vkládány, tak je tam asi vkládal obžalovaný, ale určitě, to neví. **Svědkyň nebyla schopna odpovědět na otázku, z jakého důvodu nežádala vrácení vkladu společníka ve výši 16.500. 000,-Kč při převodu obchodního podílu.** Nevěděla o takovém vkladu, myslí, že jej ani nijak nenárokovala. Neví, co bylo majetkem Xxxu, ví pouze, že to bylo auto, motorka a loď, tedy věci, na které Š. vystavila faktury a kupní smlouvy. Dodatečně zjistila, že ty věci byly z Xxxu převedeny. Ona sama Xxxu žádné finanční prostředky nepůjčila, mohlo to být skutečně tak, že tam ty peníze vložil obžalovaný. Ty faktury, o kterých se zmínila, na Mercedes Benz, loď a motocykl Yamaha, byly vystaveny až v době, kdy byl obžalovaný zadržen a Š. jí sama potvrdila, že je vystavila ona. Je pravda, že k tomu autu Mercedes měla účetní dvě verze faktur, z nichž jedna byla vystavena s DPH a jedna bez této daně. Poprvé ty faktury, o kterých hovoří a kupní smlouvy viděla, až když je přivezla Š.. Nevěděla nic o tom, že si obžalovaný půjčil od S. 3.000 000,-Kč, nevzpomíná si na směnku z 30. 1. 2008 vystavenou na částku 1.427 000,-Kč a doplnila, že si není jistá, jestli je na ní její podpis. Kromě Xxxu byla zapsána ještě v dalších společnostech, mimo jiné i ve společnosti XXX, to bylo všechno na žádost J.. Svědkyně dále doplnila, že když skončila prohlídka kanceláří Xxxu, tak ona se zde ještě chvíli zdržela. Přijel V., P. a A., přičemž V. jí říkal, že jim je známo, že Xxx nikdy nevedla, že se o to nemůže starat a že by bylo dobré, aby to všechno převedla na S. nebo na něj. Ona na jeho nabídku nijak nereagovala a nepřijela do kanceláře ani druhý den, i když se tak původně domluvili. Potom se potkala se Š. a S. v nákupním centru na Floře, přičemž S. po ní požadoval, aby ty tři věci, na které Š. vystavila faktury, tedy Mercedes, loď a motorku, mu přepsala. Když S. odešel, tak jí Š. říkala, že jí V. vzkazuje, že pokud tak neučiní, tak jí začne rozesílat nějaké dopisy, neví, o co konkrétně mohlo jít. Když se následně opětovně dostavila do kanceláří Xxxu a chtěla po Š., aby jí ukázala ty faktury, tak tam přišla sekretářka V. slečna U., začaly zaheslovávat počítače, vyměnily zámky a ona už se tam nedostala. Od té doby tam nemohla již sama vstoupit a když tam jednou přijela, tak Š. volala P., že tam přijela a že si chce něco odvézt, načež P. řekl, že pokud tak učiní, že na ní podají trestní oznámení. Potom tam přijeli, nějací, myslí, že to byli Arménci, kteří řekli, že jsou kamarádi A., stoupili si mezi dveře a zamezili jí přístup do kanceláře. Neví, jestli v kanceláři měl S. nějaký nábytek, ale byl zde nábytek, který pořizoval obžalovaný. Po poradě s Mgr. N. však nepodala trestní oznámení, že jí zamezují v přístupu do kanceláře, bránil ji v tom i majitel objektu pan L.. Neví nic o tom, že by jí Š. měla říkat, že v kanceláři je nábytek S., naopak jí informovala, že jediný, kdo má klíč je pan V. a ona už se tam bála jít. Se S. pak už nebyla nikdy v kontaktu. Svůj požadavek na to, aby na něj byly převedeny ty věci, odůvodňoval tím, že se jedná o jeho majetek. Ty faktury, které viděla u H. na stole, byly opatřeny podpisem, který nebyl J.. H. po ní chtěla, aby je znova podepsala, neví, zda chtěla podepsat fakturu, která byla s DPH či bez DPH. Ona skutečně o firmě Xxx nic nevěděla, na ničem se nepodílela a obžalovanému J. udělila k vedení společnosti plnou moc. Pokud bylo potřeba, aby něco podepsala, tak jí J. vysvětlil, čeho se to týká, nepamatuje si však už, co to bylo. Neví, jakým způsobem byla do majetku společnosti včetně účetnictví zanesena zakoupená loď, kterou měl obžalovaný zakoupit jako fyzická osoba. J. jí informoval o tom, že na Ukrajině investoval spoustu peněz do budování nějakého „prasečáku, nebo jatek“. Svědkyně dále doplnila, že strach měla z A.a, i když neuvedla žádný konkrétní důvod a jednalo se pouze o její pocit. Stejně tak jí nesedl V.. Finanční situace rodiny byla dobrá, obžalovaný nebyl nucen si obstarat finanční prostředky nějakou půjčkou. Při příležitosti svatby P. - Š. mu dali dar v hodnotě cca 30.000,-Kč. Ví o tom, že V. přijel na Xxx a prosil obžalovaného jestli by u něj mohl nechat peníze pro P., že

odjíždí do Trenčína a že by nestihl mu je předat. Ví, že P. tam posléze v neděli ráno přijel, myslí, že šlo o 20 tisíc Eur. Obžalovaný byl se S. v přátelském vztahu, navštěvovali se i jako rodiny, ví o tom, že ho po jeho zmizení hledal. Přátelské vztahy měl i s V., P. a A..

Na výpověď svědkyně reagoval obžalovaný s tím, že vklady společníka do Xxxu nikdy nepodepisoval, zaúčtovala to A. H. a informovala ho, že pokud je to vklad společníka, tak je to výhodnější, protože se to nemusí zdanit, ty peníze však vkládal on, nebyly na to žádné smlouvy.

Ze smlouvy o převodu obchodního podílu (čl. 1633 - 1642) soud zjistil, že L. D. převedla obchodní podíl ve společnosti Xxx s.r.o. na jistého R. A., bytem xxx, xxx za částku 200 000,-Kč. Soud hodlal nabyvatele vyslechnout jako svědka, nicméně jeho účast u hlavního líčení se nepodařilo zajistit. Nedostupnost zmíněného R. A. vyplývá i z přílohových spisů, které měl soud k dispozici.

Ačkoli svědkyně D. ve své výpovědi uvedla, že účetnictví společnosti Xxx bylo předáno v souvislosti s prodejem obchodního podílu, obhájce obžalovaného předložil při hlavním líčení svazky, které mají údajně obsahovat kopie tohoto účetnictví, přičemž v této souvislosti uvedl, že tyto kopie náhodně nalezla L. D. ve sklepě jejich domu. Soud však k těmto materiálům nijak nepřihlížel, neboť neměl k dispozici originální účetnictví a proto nebyl schopen posoudit, zda tyto kopie se skutečně s originály dokladů shodují. Při hodnocení hospodaření Xxxu tak vycházel dokladů, jež předložila při hlavním líčení účetní H., byť se jedná o stav k 30.4.2009, neboť posléze jí bylo účetnictví odebráno.

Svědkyně Š. S. ve své výpovědi dne 19.5.2009 uvedla, že osobu pana J. zná asi rok, seznámila se s ním přes svého přítele D. S.. Ví, že mu půjčoval nějaké peníze. Po zmizení svého přítele se J. sháněl po klíčích od jeho auta a v této souvislosti jí navštívil i doma. Neví nic konkrétního o půjčkách S. obžalovanému..

Svědka A. A. v přípravném řízení uvedl, že zná obžalovaného J., stejně tak jako V. a P., nikdy neměl s J. společné žádné podnikatelské aktivity. Mezi ním, obžalovaným, P. a V. nebyl kamarádský vztah, byli to jeho známí. Neví již přesně, kdy to bylo, ale před několika měsíci za ním přišel P. s tím, že jeden jeho kamarád chce nechat fyzicky odstranit druhého kamaráda. Bylo to tak, že J. chtěl nechat odstranit pana S.. P. tehdy říkal, že neví, zda to J. myslí vážně a v této souvislosti ho požádal, aby si obžalovaného poslechl a v této souvislosti vystupoval tak, že on by to mohl zařídit. Ta schůzka ses měla nahrávat. Potom skutečně k té schůzce došlo v jejich kancelářích a on z ní pochopil, že J. dlužil S. peníze, že všechno co bylo patřilo poškozenému a potvrdilo to, co obžalovaný myslel tím, že S. musí zmizet. Celá situace pro něho byla nepříjemná, on tam vlastně vystupoval pouze v určité roli a nedostal za to žádnou odměnu. Neptal se P., proč se obrátil zrovna na něho. Svědek dále uvedl, že byl P. požádán, zda by tedy nemohl domluvit to S. odstranění s tím, že se to před obžalovaným sehraje. **J. skutečně na té schůzce řekl a potvrdil, že žádá fyzickou likvidaci S. i když neví přesně, jak to konkrétně bylo řečeno, neví, proč se J. zdál být vhodným kandidátem, který je schopen něco takového zařídit, nemá takové kontakty a je to nesmysl.** Nevzpomíná si již, zda na té schůzce J. označil nějakou konkrétní osobu, kterou sežene, ani zda na ní bylo hovořeno o nějakých detailech likvidace poškozeného. Konkrétní výsledek schůzky byl, že si **obžalovaný vraždu objednal a tím jeho role skončila.** Neví nic bližšího o vztahu obžalovaného a S., podle toho, co bylo řečeno mu měl dlužit kolem třiceti miliónů korun. Je pravda, že byl s V., P. a S. na Ukrajině, má zde svoje aktivity, nepamatuje si však již, zda tam

S. ten záznam byl již promítán. J. se při té schůzce zmínil, že nemá dost finančních prostředků na úhradu té části 150. 000,- Eur, myslí, že tam něco takového bylo.

U hlavního líčení svědek uvedl, že byl požádán svým přítelem P. o službu, která spočívala v tom, že se P. potřeboval ujistit v jedné věci. Šlo o to, že jeho kamarád obžalovaný J. chtěl objednat vraždu druhého kamaráda. J. zná, bylo mu to jedno, pouze se o tom chtěl přesvědčit. On v celé té věci měl pouze „hereckou roli“, protože oni se o tom úmyslu obžalovaného chtěli jenom přesvědčit. Obžalovaného zná, občas se doma navštěvovali, zná ho asi šest let. Byl informován o tom, že J. chce nechat odstranit pana S. a on měl pouze zjistit, zda to doopravdy myslí vážně, S. zná také, ale ne moc dobře, nenavštěvovali se spolu. Všichni měli kanceláře v jednom areálu. Už si přesně nepamatuje na podrobnosti, ale ví, že měla být konána nějaká schůzka, kde si měli sednout a vyříkat si to. Jeho úlohou bylo, aby někoho sehnal na odstranění S. a **věděl o tom, že se ta schůzka měla nahrávat**. Nepamatuje si již, kdo mu to řekl. Neví, zda obžalovaný věděl o tom, že se schůzka nahrává, ale asi ne. Na schůzce si měli sednout a vyříkat si to, přičemž on se chtěl přesvědčit jestli to J. myslí vážně, protože S. zná a není to legrace. Na schůzce byl on, P. a V., neví již, kdo tam měl hlavní slovo, ale on se snažil v její průběhu na J. působit, aby si to ještě rozmyslel, ale J. na tom trval. Věděl o tom, že tam jsou nějaké finanční neshody, tak se J. snažil přesvědčit, že finance nejsou rozhodující, že je ochoten za S. jít a všechno mu to vysvětlit. J. ale říkal, že to nejde. Nevzpomíná si již, jestli J. přesně řekl, že má být S. zabit, nebo jestli tam padaly jiné alternativy, jako že by třeba zmizel, nebo se mu pouze ublížilo. Schůzka trvala asi půl hodiny nebo hodinu, přesně neví. Pokud jde o informace o finančních nesrovnalostech mezi J. a S., tak o nich věděli všichni, protože S. má v povaze, pokud někomu půjčí peníze, tak chodí a každému to vypráví. Už si nevzpomíná, co přesně po něm obžalovaný chtěl, nepřipadalo mu to ale normální. Pokud vypovídal na policii, tak hovořil pravdu, protože výslech byl činěn s menším časovým odstupem. Jeho role byla čistě herecká a protože znal obě strany, tak se chtěli přesvědčit, zda tomu tak skutečně je, protože se to může stát i někomu dalšímu. Nepamatuje si již, zda byl na Ukrajině přítomen tomu, když se měla S. pouštět ta nahrávka, ale ví, že něco takového proběhlo. Neví již, zda J. řekl, co si o tom myslí, vnitřně to odsuzoval a učinil pro sebe závěr ten, že se s ním přestal stýkat, nebavil se s ním a ani se pak již nenavštěvovali. Nepamatuje si již, zda se tehdy domluvila za odstranění S. odměna ve výši 150. 000,- Eur, ale uvedl, že jeho výpověď na policii byla skutečně pravdivá, tehdy si to lépe pamatoval, momentálně má v hlavě řadu jiných problémů. Neví již přesně, jakým způsobem jel tehdy na Ukrajinu, protože tam jezdí velmi často, pamatuje si, ale na tu návštěvu, kdy zde s nimi byl S., protože myslí, že tam byl tehdy poprvé. Nepamatuje si již, jak tam byl dlouho. K námitce obhajoby, že na seznamech ČSA není uvedeno jeho jméno, ani jména dalších osob, svědek uvedl, že létá i s jinými společnostmi než ČSA, protože tento letecký přepravce je nejdražší. Nepamatuje si již, s kým tenkrát letěl, mohl jet i autem. Pamatuje si, ale, že on i S. po návratu byli společně ošetřeni v nemocnici Na Bulovce. Svědek uvedl, že nezná policistu M.a V.. Posléze svědek k požadavku obhajoby předložil soudu svůj cestovní pas, ze kterého je potvrzena četnost výjezdů na Ukrajinu, přičemž jeden z jeho návratů je zde vyznačen dnem 28. 4. 2009.

Soud dále vyslechl jako svědka M. V., bývalého policistu ÚOOZ, který ve své výpovědi jednoznačně odmítl, že by trestní stíhání obžalovaného bylo konáno na základě jakéhokoliv požadavku stran A. A.. Svědek ve své výpovědi uvedl, že dne 30. 4. 2009 se měl v jiné záležitosti setkat s panem P., přičemž v průběhu schůzky mu P. sdělil, že jejich bývalý společník, obžalovaný J., si prostřednictvím jeho, V. a A. objednal vraždu jistého D. S.. Důvodem měly být nějaké záležitosti týkající se půjčení většího množství finanční hotovosti

S. obžalovanému. P. mu dále řekl, že oni to zpočátku nebrali vážně, o celé záležitosti vědí, tak asi týden nebo čtrnáct dní, ale posléze si chtěli ověřit, že to J. myslí skutečně vážně a na svém požadavku trvá. Nainstalovali proto v prostorách kanceláři jejich firmy kameru a došlo ke schůzce mezi J., P., V. a A., přičemž A. měl předstírat, že likvidaci S. zařídí. P. mu v této souvislosti sdělil, že původně věc oznámili prostřednictvím vztyčného důstojníka v Moskvě pplk. D. na Správu hl. m. Prahy, oddělení vražd, kde s nim hovořili a posléze mu sdělili, ať se jim ozve následující týden. P. s tímto postupem nebyl spokojen a proto věc oznámil jemu s tím, aby se s celou záležitostí zabýval jejich útvar. On o celé věci sepsal úřední záznam, předložil ho vedoucímu odboru zločineckých struktur a služebním postupem se dostal až k náměstkovi pro trestní řízení, který rozhodl, že ve věci budou zahájeny úkony trestního řízení v rámci jejich útvaru. Ještě před tím si ověřili na Správě Policie hl. m. Prahy u vedoucího I. oddělení OOK pana R., zda tam skutečně byla celá věc oznámena a poté, co toto potvrdil, tak ho informovali, že ve věci bude konat dále jejich útvar. Došlo k zahájení úkonu trestního řízení, v jehož rámci bylo vyžádáno povolení k záznamu a odposlechu telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí v rozsahu § 158d odst. 3 tr. řádu, tak aby úkony mohly být považovány za zákonné. Dne 6. 5. 2009 se uskutečnila schůzka v kancelářích firmy V. a P., přítomen byl i obžalovaný, přičemž P. byl vybaven záznamovou skrytou technikou a celá schůzka byla nahrána. Dále byly konány úkony trestního řízení, přičemž A. byl původně vyslýchán na základě své žádosti jako utajený svědek dle § 55 odst. 2 tr. řádu. Současně byl podán návrh na vytvoření operativní legendy, která byla schválena nadřízenými, v jejímž rámci bylo domluveno, že v pátek se S. půjde normálně bavit, o půlnoci si vypne svůj telefon a bude předstírat svojí smrt do doby realizace obžalovaného. V té době se měl zdržovat na xxx v katastru xxx. Vzhledem k tomu, že obžalovaný neměl k dispozici 150. 000,- Eur, které „požadoval A.“, tak si musel půjčit peníze od V. a P.. Za tím účelem byl P. vybaven záznamovou technikou, přičemž byla zadokumentována jejich schůzka o víkendu 8. - 9. 5., v Xxx, kdy předal J. částku 20. 000,- Eur. Svědek dále uvedl, že s pplk. D. o této věci nikdy nehovořil, neví, jakým způsobem se k němu P. dostal, D. je styčným důstojníkem v Moskvě, nebyl to jeho nadřízený, ani není, jedná se o kolegu, který je zaměstnancem Policejního prezidia, odbor mezinárodní spolupráce. P., zná dobře, V. do realizace této trestní věci viděl asi pětkrát v rámci plnění služebních úkolů, obžalovaného viděl do té doby pouze jednou. Pokud jde o A., tak ten vlastně sehrál roli herce, který měl vystupovat v rámci ověření objednávky té vraždy. Je pravda, že A. byl od poloviny roku 2007 vytěžován v rámci prověřování jiné trestné činnosti, nikdy v této věci nebylo vůči němu zahájeno trestní stíhání, vystupoval vždy jenom jako svědek. Viděl videozáznam, který byl v této souvislosti nahrán, ví že byl zkoumán v Kriminologickém ústavu, zda zde nebyly prováděny některé změny a zda se jedná o originál. Nebyl přítomen u samotné realizace dne 12. 5. 2009, v té době se zdržoval na svém pracovišti a na místo se dostavil až po zadržení obžalovaného. Je pravda, že obžalovaný byl zadržen v Mercedesu SL 600, přičemž v úředním záznamu z 11. 5. 2009 bylo uvedeno, že se má jednat o jeho vůz, ale protože všechny osoby, které byly k věci vyslýchány či vytěžovány tvrdily, že se jedná o vůz pana S., který byl pouze registrován na firmu Xxx, tak po zadržení obžalovaného vyrozuměl prostřednictvím P. S., který měl stále vypnutý telefon a vznesl následně na něho dotaz, zda S. může doložit vlastnické právo k autu, se kterým J. přijel a zda mu toto může být vydáno. On ještě před tím celou věc konzultoval s kolegou R.m a ten mu potvrdil, že pokud S. doloží velký TP a notářsky ověřený nabývací titul, tak mu bude vůz vydán, k čemuž také skutečně došlo. **Svědék označil jako nesmysl výpověď obžalovaného J. u hlavního líčení s tím, že by se chtěl jakkoliv zbavovat A. A., stejně tak vyloučil, že by kdykoliv intervenoval v průběhu jakýchkoliv trestních řízení či obdobích jim předcházejících, za obžalovaného P. a V., nedělal pro ně žádné lustrace a nedával jim informace.** V době, kdy byl pplk. D. pracovníkem Policejního prezidia ČR,

s ním nijak blíže nepřicházel do styku, pracoval na jiném odboru než on, znal ho pouze od vidění. **A. A. nebyl nikdy pod ochranou policie, neměl důvod se ho nějak zbavovat, ani kohokoliv dalšího.** Svědek se posléze vyjadřoval k systému blokace tzv. zájmových osob s tím, že k tomuto dochází v případě osob, které poskytují policii informace, nicméně k otázce bližšího rozvedení stran osob P., V. a A. se odmítl vyjádřit s poukazem na to, že nebyl v této věci zbaven mlčenlivosti. Posléze popsal, jakým způsobem byly zadokumentovány bankovky, které P. převzal od obžalovaného s tím, že byly zkopírovány, následně natočeny na video s denním tiskem a poté peníze P. vrátili zpět s tím, že následně je předal V. J., který je dal P., jež je vydal. Potvrdil, že byl v průběhu trestního řízení v kontaktu zejména s P., ale i s dalšími lidmi, neboť spolupracoval s kolegou Ř., zajišťoval osoby k výslechu a podobně. Poté, co sepsal o oznámení P. úřední záznam, předložil ho vedoucímu odboru, neměl žádný vliv na to komu bude případ přidělen a tento nemusel vůbec dostat. To, že A. žádal zprvu, aby byl vyslýchán jako utajený svědek, bylo jeho výslovné přání, od kterého posléze upustil.

Soud dále vyslechl jako svědka **pplk. PhDr. F. D.**, který měl P. a V. zprostředkovat kontakt na policisty ze Skupiny vyšetřování a kriminální policie v Praze 4, Kongresová. Svědek ve své výpovědi uvedl, že nyní pracuje v zahraničí v xxx Policie ČR-Interpol. Zná jak obžalovaného, tak i P. s V., seznámil jsem se s nimi při své policejní činnosti, v době, kdy pracoval na Národní protidrogové centrále. V minulosti tedy byl s nimi v kontaktu, scházeli se, zpravidla všichni společně a nepravidelně ze služebních důvodů, jednalo se o určitý druh spolupráce pro Policii. Poškozeného S. nezná, ani se s jeho jménem do té doby neseťkal. V roce 2009, na konci dubna, přijel do ČR a byl telefonicky kontaktován panem P., který mu naznačil, že má důležitou informaci. Setkali se osobně v místě jeho trvalého bydliště a tam mu sdělil, že se na něj obrátil pan J. s tím, že by měl zavraždit nějakého pana S.. Pan P. mu sdělil, že zavraždit jej měl přímo on. Na jeho dotazy, kdy se to stalo, jestli má svědky apod., řekl, že ano, že se to stalo ještě za přítomnosti pana V. a nějakého Arména, mohlo se jednat asi o A.. Byly u toho tyto tři osoby a navíc má nahrávku, kde je to zaznamenáno. On mu řekl, že v současné době může pro něj udělat jedinou věc a to kontaktovat odbor obecné kriminalistiky na Správě hl.m. Prahy, pro podezření na přípravu trestného činu vraždy. Tam také skutečně telefonicky zkontaktoval zástupce vedoucího, jméno si již nepamatuje a on poslal dva pracovníky, které následně zkontaktoval s P.. Tím jeho role v této kauze skončila. On tedy nijak nekontaktoval policistu V., protože si myslí, že tento trestný čin, který se měl udát, by měla vyšetřovat Správa hl.m. Prahy. Proto také nasměroval oznamovatele na tyto policisty, kteří se tím zabývají. Následně se dozvěděl, že ta realizace proběhla, že pan J. byl zatčen, ale že ten případ nerealizovala Správa hl.m. Prahy, ale že to realizoval jeden z odborů ÚOOZ. Nebyl pak už kontaktován těmito policisty. Od P. ví, že se mu nezdálo jednání těch policistů z SKPV. Byl u toho jednání s nimi, oni mu navrhli nějaké datum, kdy by měl přijít a oznámit tento případ, ale jelikož to datum nebyl druhý ani třetí den, ale byl asi 4-5 dnů, tak i jemu, jako policistovi, se zdál v tomto případě docela D. termín na to, když se jedná o takto závažné podezření. Ta schůzka s policisty z SKPV proběhla v Jablonci nad Nisou, u benzinové stanice Shell. Informace, které P. sdělil těm policistům, byly totožné jako ty, které říkal jemu. Do té míry, jak znal J., tak si myslel, že to není pravda, že obžalovaný by tohoto jednání nebyl schopen, ale jestliže mu bylo sděleno, že na to existuje zvukový a obrazový záznam a byly tam přítomny další osoby, jednal v souladu se zákonem o policii, neboť mu nepříslušelo tento případ nějakým způsobem řešit. Proto také oznamovatele P. zkontaktoval s policisty, kteří mají danou trestnou činnost v popisu práce. Na začátku toho všeho byl tedy telefonický kontakt s P., pak za ním přijel, sdělil mu ty skutečnosti, co se měly udát a on zkontaktoval toho zástupce vedoucího daného pracoviště a dohodl s ním schůzku s jeho pracovníky. Prvotní informace od P. v tom telefonátu zněla, že má velmi citlivou věc a jestli

se s ním může sejít. On souhlasil, P. přijel a osobně mu sdělil, co se mělo odehrát. Nikdo další těm jejich schůzkám, ať už s ním, nebo i s pracovníky Kongresové ul. přítomen nebyl, vždy tam byl P.. Posléze svědek, po seznámení s výpovědí svědka P. u hlavního líčení potvrdil, že je možné, že mu pan P. volal do Moskvy a sdělil, že má nějakou informaci. Ale první informaci o nahrávce a o co se jedná, mu sdělil osobně až na té pumpě. Nepamatuje si, že by mu do telefonu říkal o nahrávce a aktérech celé věci, ale spíše si myslí, že to neříkal, že uváděl pouze obecné informace. Poprvé se o této věci dozvěděl po příjezdu na území ČR. Po rozmluvě s policisty ze Správy hl.m. Prahy ho P. informoval, že mu policisté říkali, že si to má rozmyslet a aby přišel za nimi na Správu hl.m. Prahy. Neříkal, co s tím bude dělat dál, jestli v tom bude něco podnikat. On žádnou spolupráci s ÚOOZ nenabízel, protože z jeho pohledu to byla trestná činnost, kterou se zabývá Správa hl.m. Prahy. A. A. je v určitých kruzích znám, i on to jméno zná. Je to ale stejný případ, jako když se nikdy nesetkal s přítomným panem obhájcem, ale jeho jméno taky zná, takže ho zná, ale on jeho ne. Jméno A. A. se v určitých policejních kruzích vyskytuje velmi často, protože je spojen s podezřeními, že je zapojen do určité trestné činnosti. Do styku s ním přišel jednou, ale to bylo až po této události.

Poté, co byl svědku předložen listinný materiál- záznam ze schůzky P. s policisty z KSPV / č.l. 1126-1129/, svědek uvedl, že z hlediska obsahu tento záznam odpovídá schůzce, které se zúčastnil, myslí, že souhlasí i datum 30.4.2009.

Svědek dále upřesnil, že pracoval od roku 2005-2006 na dvou odborech xxx xxx. V té době jsem se s J. už ale nestýkal, protože nebyly důvody prodloužení kontaktu. Ty předchozí kontakty jak s J., tak dalšími dvěma pány, byly pracovního charakteru. Posléze se svědek vyjadřoval k části výpovědi obžalovaného u hlavního líčení, zejména pak k jeho tvrzení o určité ochraně, kterou jim měl poskytovat a údajných intervencích v trestních věcech. V této souvislosti popsal, z jakého důvodu jsou lidé, kteří procházejí jakoukoli činností policie, policií lustrováni, přičemž uvedl, že se jedná o naprosto standardní postup, aby zjistili, s kým se stýkají. Vyloučil, že by kdykoli činil nějaké intervence ve prospěch osob, se kterými se stýkal, ať již u státního zástupce či soudu. V roce 2006 se stal pracovníkem odboru xxx xxx S policistou V. nikdy nepracovali společně, žádný vztah mezi nimi nebyl, nebyl jeho podřízený, ani nadřízený. Pracovali jeden rok na jednom policejním útvaru, ale každý na jiném odboru. Vyloučil, že by z titulu své tehdejší pozice mohl z řad policistů někoho komukoli přidělovat. Je možné, že mohl dát na někoho kontakt, ale jak následně ten kontakt probíhal, to neví. Kontakt dával tomu odboru, kde byl pan V. a jeho další spolupracovníci, odbor se zabýval ruskojazyčnou organizovanou skupinou. Nebylo to tedy rozhodně tak, že by šel za V. a předal mu nějaké chráněnce. Ta spolupráce s tímto odborem byla v době, když už měl odcházet xxx. Bylo to v rámci jeho praxe, kdy se měl seznámit s činností tohoto pracoviště a tehdy předal kontakty, které měl, ale byli u toho všichni pracovníci těchto pracovišť. S J., V., ani s P. se nikdy nezúčastnil žádných akcí, které nesouvisely s jeho služebním zadáním. Je pravda, že V. seznámil s vedoucím mládežnického centra oddílu xxx S., jednalo se snad o nějaký sponzoring, pravděpodobně V. chtěl dát nějaké peníze na fotbal, ale nic z toho nebylo realizováno. On v tomto úseku oddílu působil jako trenér. Neví nic o tom, že by se měl podílet na nákupu dresů pro mladší žáky. S V. se bavil i o mimoslužebních záležitostech. Jinak se ale s J. znal a je pravdou, že si občas v minulosti v jeho půjčovně, snad společnosti xxx, půjčoval vozy, bylo to tak jednou za čtvrt roku. Celkem si ta auta půjčil asi 5x. Odmítl tvrzení obžalovaného, že za vozy neplatil půjčovně. Stejně tak odmítl i další tvrzení obžalovaného, že měl pro P. ve výkonu trestu zařizovat nějaké úlevy, pokud ho zde navštívil, bylo to ze služebních důvodů.

Soud dále vyslechl jako svědky policisty z I. oddělení OOK Správy hl. m. Prahy, Praha 4, Kongresova a to **kapitána M. Z. a kapitána J. B.**

Oba svědci shodně uvedli, že se setkali dne 30. 4. 2009 v Jablonci nad Nisou u benzínové stanice s M. P.. Na místo schůzky byli vysláni svým nadřízeným panem R., kde je měl kontaktovat nějaký policista, který měl přivést nějakou další osobu, jež měla provést oznámení. V této souvislosti jim P. řekl, že má být odstraněn nějaký člověk, nevzpomíná si již, ale o koho se mělo jednat, zcela určitě padlo jméno P. J., tehdy ta jména věděl, protože je posléze použili k sepsání úředního záznamu. To odstranění měl provést nějaký rusky mluvící člověk, snad měla být ve věci k dispozici i nahrávka, kde by mělo zaznít, že si někdo takovou věc objednává. Na jejich dotaz, zda tomu člověku, jež má být odstraněn hrozí nějaké nebezpečí, byli P. ubezpečeni, že ne a proto se ním domluvili, že se dostaví v pondělí na jejich útvar a přinese ten záznam. V pondělí se však nedostavil a následně zjistili, že věc oznámil na jiném útvaru policie. K dotazu, proč celou záležitost odsunuli až na pondělí (30.4.2009 byl dle kalendáře čtvrtek - poznámka soudu) svědci uvedli, že rozhodující pro ně byl ten záznam, z toho sdělení P. celá věc nebyla tak jednoznačná, mělo se snad jednat o nějaké peníze, které nebyly zaplacené a v Jablonci nad Nisou, na místě kde jednali, nebyl k tomu prostor. Svědci dále shodně potvrdili, že pokud by bylo P. sděleno, že té osobě hrozí nebezpečí a případně měl u sebe k dispozici ten záznam schůzky, tak nebyl problém okamžitě konat. O celé záležitosti informovali svého nadřízeného a sepsali o něm úřední záznam, který je ve spise založen na čl. 1128. Po nahlédnutí do tohoto záznamu, svědci potvrdili, že v záznamu je popsáno skutečně jejich jednání s P., tehdy k bližšímu vytěžování nebyl prostor, byli na benzínové čerpací stanici. K dotazům stran jejich nečinnosti svědci uvedli, že rozhodující pro ně byl ten záznam, který měli dostat v pondělí (4. 5. 2009), oni celou záležitost vyhodnotili tak, že žádné nebezpečí poškozenému nehrozí. Myslí, že z jejich strany nešlo o žádnou liknavost. Považovali za důležité čekat, až jim P. odevzdá tu nahrávku. Nejsou schopni již, vzhledem k odstupu času, uvést, proč to nehodnotili jinak. Nesouhlasí proto s názorem P., že postupovali liknavě.

V této souvislosti soud považuje za vhodné uvést, že vůči policistovi V. bylo dne 25.3.2010 zahájeno trestní stíhání pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst.1 písm.) tr. zákona, odst.2 písm. a) tr. zák. Souběžně s tím bylo zahájeno i trestní stíhání D. S. a M. P., pro tr. čin podvodu podle § 250 odst.1,3 písm. b) tr. zák., přičemž trestní stíhání mělo souvislost s vydáním osobního automobilu Mercedes Benz SL, r.z.1AB 9061, ve kterém byl zadržen obžalovaný J. dne 12.5.2009 a které bylo ještě téhož dne vydáno D. S.. Jak však soud zjistil z přílohového spisu Okresního státního zastupitelství Praha-východ, sp.zn.SV 8/2010, usnesením ze dne 13.9.2010 byla trestní věc obv. M. V. podle § 171 odst. 1 tr. řádu postoupena ke kázeňskému projednání. Toto usnesení nabylo právní moci dnem 8.11.2010. Trestní věc obv. S. a P. byla dne 10.9.2010 podle § 23 odst. 1 tr. řádu vyloučena ze společného řízení a postoupena , z důvodů věcné a místní příslušnosti Okresnímu státnímu zastupitelství v Benešově, trestní stíhání není dosud ukončeno.

Svědék **Mgr. M. P.** ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že tehdy v sobotu se mu ozval obžalovaný s tím, že zmizel S. a on v této souvislosti vyslovil obavy jestli není pod vlivem alkoholu nebo nemá úraz. Ověřil, že S. nebyl zadržen a s obžalovaným domluvil, aby se prověřili nemocnice. J. ho tehdy informoval tak, že S. zmizel po návštěvě baru Xxx, kde měl být v pátek večer. Následně na to se s obžalovaným setkal v pondělí, kdy jej informoval,

že S. měl mít u sebe větší částku peněz jako podíl na společné investici, kterou měl s obžalovaným. Protože věděl, že poškozený má bezpečnostní schránku, učinil opatření, aby nedošlo k jejímu vybrání a současně doporučil soukromého detektiva P. V., který měl ve věci provést určité šetření. Při komunikaci s obžalovaným padla zmínka i o autě a on se jej ptal, kde je vůz poškozeného, že by bylo vhodné se do něho podívat. On v této souvislosti pouze vyslovoval svá doporučení s ohledem na okolnosti případu. Je pravda, že obžalovaný tehdy vyslovil obavy, že by ta záležitost se S. nemusela skončit dobře, když měl poškozený u sebe ty finanční prostředky. Svědek dále uvedl, že si již na časovou posloupnost příliš nepamatuje, on se snažil činit standardní opatření, která by přicházela v úvahu v takových věcech. Obžalovaný byl rozrušený a on mu věřil. Svědek potvrdil, že byl S. informován o tom, že platil auta pro společnost Xxx, ale nijak blíže se o to nezajímal. Je pravda, že řadu obchodních věcí, které se týkaly určitých blízkých osob, kde obchodní vztah přecházel v přátelství měl S. ošetřen pouze ústně. Neví, co bylo důvodem proto, že neměl vozy, které zakoupil, registrovány na svojí osobu.

Svědék **I. P.** uvedl, že zná obžalovaného i poškozeného S.. **Ví o tom, že S. půjčoval J. peníze a že na firmu Xxx kupoval auta, většinou se jednalo o vozy zn. Mercedes Benz. Stejně jako auta, je na Xxx psána i loď, která stála 70.000,- Eur a původně měla být placena na třetiny, tj.on, S. a obžalovaný.J. však peníze neměl a proto jí platil on se S.. Klíče od lodi má on. Ví o tom, co se chystalo, dověděl se to od S. po návratu z Ukrajiny. V té době mu telefonoval a pozval ho k sobě domů, kde mu řekl, že se z nějaké nahrávky, kterou mu na Ukrajině pustili, dověděl, že ho J. chce nechat zabít. Byl z toho v šoku, mělo to být za odměnu 150.000,- Eur. Je pravda, že snad v pondělí nebo v úterý, v době než se měl S. vrátit z Ukrajiny, mu J. volal, aby mu přivezl klíče od lodě, že má na ní kupce, protože se kupovala s tím, že se prodá a proto byla také evidována na Xxx. Když od S. slyšel informaci o obžalovaném,tak ho napadlo, že šlo samozřejmě o peníze, které si J. od S. napůjčoval. Neví přesně, kolik to bylo, ale jednalo se řádově o miliony. Je pravda, že S. chtěl v té době nechat přepsat všechna auta, co měl v Xxxu, na sebe a chtěl vrátit i peníze, to bylo snad ve čtvrtek nebo v pátek,ale obžalovaný mu řekl, ať to nechá na příští týden, že mu všechno vrátí v pondělí, tedy v době, kdy již měl být S. zmizelý.To ví právě od S.. Když pak skutečně „zmizel“, tak J. sháněl klíče od jeho vozu, chtěl se tam jít podívat a chtěl se s ním setkat.Volal mu v sobotu i v neděli, říkal, kde ho všude sháněl, byl i v tom Xxx baru, kde měl S. v pátek být. Zná P. s V., ale jenom zběžně, viděl je asi 3-4 u obžalovaného v kanceláři.**

U hlavního líčení svědek vypovídal shodně a potvrdil, že jej po návratu z Ukrajiny S. informoval, že by chtěl od J. získat své peníze zpět a že chce nechat přepsat všechny vozy, které byly do té doby vedeny na společnost Xxx na sebe. J. mu měl na to říci, že se všechno přepíše a vrátí po neděli, tedy po tom víkendu, kdy měl „zmizet“. Obžalovaný J. mu v neděli večer, tedy v době S. zmizení, případně v pondělí volal a ptal se ho jestli o S. něco neví. On mu říkal, že ne a J. chtěl vědět s kým byl S. v tom Xxx baru. Pak mu říkal, že se informoval, že tam měl být s nějakým snědým vyšším kudrnatým mužem a že nikoho takového nezná. Dále se ptal, zda nemá náhradní klíče od Mercedesu SL, že by tam detektivní kancelář mohla najít nějaké stopy. Neví, na koho byl psán ten vůz, nemůže vyloučit, že by mohl být psán i na něho, ale používal ho S.. Dodatečně si však vzpomíná, že ten Mercedes byl cca tři dny před S. zmizením skutečně na něho přepsán. J. ho postupně kontaktoval v sobotu, v neděli i v pondělí. Pokud jde o V. a P., tak ty nijak blíže nezná, V. viděl tak dvakrát až třikrát, nic bližšího k ním neví. Ví ale, že s obžalovaným měli vedle sebe kanceláře. Neví nic o tom, že by obžalovaný měl investovat do nějakého projektu na Ukrajině, či ve Xxx, je to divné, protože kdyby investoval, tak by si asi nepůjčoval od S.. Svědek potvrdil, že věděl od policie, jak bude to

zmizení S. probíhat a starost obžalovaného o něho mu proto přišla směšná. J. mu nevysvětlil, proč ho tak mohutně shání už v sobotu, říkal jen, že má o něho starost, že má vypnutý telefon. On sám, i když je S. jeho kamarád, tak by ho nikdy takhle nesháněl, protože ví, že když se někde opije, tak má telefon vypnutý třeba až do odpoledne. Neví již přesně, kdy s ním jednala poprvé policie, bylo to tak asi dva dny předtím než S. „zmizel“. Byl kvůli tomu na policii v Lupáčově ulici, xxx, byl tam i S. a S., neříká mu nic jméno policisty V.. Policii byl informován, že informace o zmizení S. mu byla poskytnuta s tím, že ho bude J. volat a aby neměl starost o S., řekli mu to rovnou, jako jeho kamarádovi. S. jim asi řekl, že ho hned po návratu do ČR chtějí nechat zabít a tak ho zřejmě z toho důvodu policie kontaktovala, myslí, že tu informaci nikdo jiný, kromě jeho družky neměl, Svědek se dále vyjadřoval k nákupu některých movitých věcí a uvedl, že loď která je evidována na Xxx, stále kolem 70 000 Eur a on skládal přesně 33 000 Eur. Loď byla kupována na Slovensku od jistého pana P.. Pokud jde o vozy, které nakupoval od firmy Xxx a to konkrétně SO 63AMG, tak tyto řádně platil a došlo k tomu ještě předtím, než S. zmizel, jednalo se o vůz, který byl jeho majetkem. Neví nic o spolupráci S., V. a P.. V jednom případě byl přítomen v kanceláři, když S. předával peníze J..

Svědék **J. P.** uvedl, že zná D. S.. Jezdil za ním do ulice Xxx, odkud zná i J.. Neví, zda spolu nějak podnikali, ale S. mu říkal, že mu J. dluží nějaké peníze, později se dověděl, že měl přijít asi o 30 mil. Kč. S. jej předtím, než „zmizel“, navštívil na chalupě, byl nějaký divný, říkal, že se něco děje, ale nic konkrétního nezmiňoval. Pak již byl v sobotu nedostupný na mobilním telefonu. Oni ho všichni sháněli, volali si navzájem, hovořil i s obžalovaným. ptal se ho, jestli o něm něco neví, ale říkal, že ne. V neděli za ním J. přijel do xxx, byl tam ještě jeho kamarád O. K. a bavili se, co může být se S.. V této souvislosti obžalovaný říkal, že nic neví, **ale že ho nemají rádi Rusové, že si myslí, že ho unesli a že budou chtít nějaké peníze, nebo že ho zabili.** Pak spolu odjeli za S. družkou Š. S.. Obžalovaný jí říkal, ať je v klidu, že ho z Xxx baru viděli odjíždět s nějakým mužem v černém Mercedesu. Žádal po ní klíče od S. vozu, jestli tam není mobilní telefon, že by se chtěl podívat, ale S. je nemohla najít. J. říkal, že tedy u vozu rozbije okno, ale S. mu řekla, že se po klíčích ještě podívá. O celé věci ho potom informoval S., který mu řekl, že J. vymyslel, že ho zabijí, aby mu nemusel vrátet peníze. Zná od vidění V., neví zda zná P. a A., ta jména zná, ale je možné, že je viděl. J. se S. byli kamarádi, nikdy by ho nic takového nenapadlo.

U hlavního líčení svědek uvedl, že zná obžalovaného i poškozeného S.. S. zná déle a jeho prostřednictvím se seznámili právě s obžalovaným, neměl s nimi společné žádné obchodní aktivity a neví ani o tom, jaké byly tyto aktivity. Krátce předtím než S. „zmizel“, tak ho navštívil a říkal mu, že se něco děje a byl divný, nic konkrétního, ale neuvedl. Svědek potvrdil, že v době S. zmizení mluvil i s obžalovaným, ptal se ho, zda o S. neví a on mu na to říkal, že ne, že ho nemají rádi Rusáci a že jen doufá, že ho neunesli kvůli penězům. Byl přítomen i u Š. S., kam přijel i obžalovaný a žádal vydání klíčů o vozů s tím, že by zde mohl být mobil, který je nedostupný. Myslí, že se zde dohodlo i to, že se v pondělí na policii ohlásí jeho zmizení. Následně se sešel potom se S., který mu řekl, že ho J. chtěl nechat zabít kvůli penězům, které mu dlužil. Říkal, že měl u něho přijít asi o třicet miliónů korun. Již předtím však věděl, že se mezi nimi „točili“ nějaké peníze na procenta. On již tehdy v neděli obžalovanému říkal, zda by se neměla věc jít oznámit na policii, ale J. mu říkal, že najal nějakou detektivní kancelář. Zná V. i A. A., snad se jedná o nějakého známého obžalovaného. Později svědek připustil, že se s obžalovaným mohl o celé věci bavit v pondělí.

Svědék **T. F.** k věci vypověděl, že D. S. zná asi 6 let, z toho 5 let spolupracují v provozování automatů a heren. J. zná od té doby, co s ním začal kamarádit S.. Ví,

obžalovaný a S. spolu měli nějakou myčku, nic bližšího však k jejich podnikání neví, byli však stále spolu. Neví ani nic bližšího o jejich vzájemných finančních vztazích, je mu však známo, že J. dlužil S. nějaké peníze. To mu říkal S. s tím, že se jedná o větší částku, že neví, jak ji dostat zpět a že o ní asi přijde. Asi 14 dní nebo 3 neděle před tím, než byl J. zadržen, tak se mu zdálo, že je S. nějaký divný. S. mu řekl, že má jiné starosti a že mu to řekne až bude ten správný čas. Následně mu S. řekl o plánované vraždě. Asi 3-4 dny předtím, než byl J. zadržen, se u něho S. večer zastavil, říkal, že nikdo nesmí vědět, že u něho byl, hlavně ne obžalovaný a půjčil si částku 10.000,- Kč. Jemu došlo, že se něco děje. Potom měl S. vypnutý telefon, volal J., zda o něm něco neví a on mu řekl, že ho hledá celá Praha. Potom asi třetí den jel kolem Xxxu, tak se tam stavil. Byl tam obžalovaný se svou ženou, oba vypadali zničeně a **J. říkal, že celou noc jezdil se S. a hledali S..** Potom hovořil o tom, že zavřeli nějakého K. a že to měl zařídít S. a za to ho teď hledá nějaký Rus, který je blázen a **že to nedopadne dobře.** Zná V., toho viděl u J., ostatní může znát podle vidění, ale neví, jak se jmenují.

U hlavního líčení svědek vypovídal v podstatě shodně, byť si na bližší podrobnosti nepamatoval, ale dodal, že na výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení, trvá. Zná S., je to jeho kamarád a přes něj se seznámil s obžalovaným. Potvrdil, že S. obžalovanému půjčoval peníze, to ví jak od S., tak i od dalších lidí, neví však, o jaké částky se jednalo a na co, ale „věděli to všichni“. S. mu však říkal, že se jedná o vyšší částku. Potvrdil, že S. měl přezdívku „prasátko“, neví, kdo mu jí dal. V. zná od vidění, P. nijak blíže nezná, je možné, že ho viděl u obžalovaného.

Svědek V. S. k věci vypověděl, že někdy začátkem letošního roku nebo koncem roku loňského montoval v kanceláři pana V. v areálu Xxx x, kameru, mikrofon a původně digitální záznamové zařízení, s tím se však špatně zacházelo, tak bylo montováno video. Vše bylo montováno skrytě, tak zněl i požadavek pana V.. Zařízení mělo fungovat pro záznam konference.

U hlavního líčení svědek uvedl, že má provozovnu v Xxx x, pracuje jako OSVČ. Je pravda, že v kanceláři pana V. bylo původně digitální zařízení, které na jeho žádost demontoval a dal tam analogový videorekordér, přičemž kamera byla skryta v čidle a mikrofon ve stolku, mohlo se tudíž nahrávat pouze na videokazetu. Pro něho to byla normální zakázka, protože podniká v rámci montáží telekomunikačních zařízení. Na celou záležitost se již příliš nepamatuje, ale poté, co byla jeho výpověď přečtena, svědek uvedl, že souhlasí. To digitální zařízení tam mohlo být namontováno tak tři neděle až jeden měsíc a je pravda, že jeho ovládání je složitější, na rozdíl od videa, které je podstatně jednodušší. Potom byl požádán o výměnu tohoto nahrávacího digitálního zařízení s tím, že mu bylo řečeno, že je to pro ně moc složité. Nepamatuje si již, co provedl s tím původním digitálním zařízením, které odmontoval, **určitě se dávalo pryč**, zřejmě ho nainstaloval někde jinde, nebo prodal, blíže si to již nepamatuje. **Zcela určitě nešlo používat to původní digitální zařízení, poté, co bylo namontováno video.** Poté, co mu byla předložena videokazeta, jež je součástí trestního spisu, svědek uvedl, že tento druh kazet používal, ale neví jestli tuto konkrétní do kanceláři V. donesl. Obžalovaný J. věděl o tom, co kde je namontováno, obě ty kanceláře byly vedle sebe, obě měly analogová videa, stejně vypadající čidla i stejně skrytou kameru a mikrofon. Myslí, že byl J. dokonce přítomen, když se do kanceláři instalovaly kamery s čidly. Neví již přesně, kdy došlo k té výměně, mohlo to být tak čtrnáct dní až měsíc před zatčením obžalovaného.

Soud dále vyslechl jako svědky osoby, které obžalovanému měly půjčit finanční prostředky, případně obžalovaný naopak půjčil on sám.

Svědék **M. R.** k věci vypověděl, že pana J. zná prostřednictvím svého bratra M. R. od začátku jara 2007. Někdy v létě 2007 mu pan J. nabídl, jestli by nevyužil 200.000,- Euro. On s jeho nabídkou souhlasil a peníze využil na nákup a prodej zlata, protože je ředitelem firmy xxx s.r.o, která se tímto zabývá. Koncem léta, začátkem podzimu mu pan J. nabídl další částku, a to 110.000,- Euro. Na částku 200.000 Eur se udělal exekuční doklad, který byl vystaven na družku obžalovaného, na částku 100.000,- Eur podepsal směnku. Mezitím mu nosil další menší částky, na které se vypisovaly směnky, on mu vždy něco vrátil a J. ho ubezpečoval, že směnky týkající se částek, jež byly uhrazeny, vyhazuje. Někdy v březnu 2009 mu přinesl částku 4 mil. Kč, na tu však žádný doklad vystaven nebyl a on nebyl již schopen mu jí vrátit a proto se pokusil o sebevraždu. Celkový dluh tedy činí 310.000,- Eur a 4 mil. Kč. J. požadoval z poskytnuté hotovosti 5% až 6% týdně. Z částky 200.000,- Eur žádal 5%, ze zbytku 6%. Začátkem roku 2009 chtěl peníze vrátit, což nebyl schopen a tak začal požadovat již 9 % týdně, což pro něho bylo likvidační, neboť se jednalo o částku 27.000,- Eur týdně, jinak zbytek byl vrácen. On již nebyl schopen J. platit a protože obžalovaný říkal, že má ty **peníze, které mu půjčil, sám půjčené**, chtěl mluvit s lidmi, kteří tyto peníze J. půjčili. V této souvislosti slyšel, že J. měl mít půjčeno kolem 1 mil. Eur, za což měl platit úrok ve výši 10 % měsíčně, ale nemá to nijak ověřené. J. mu řekl, že to není možné, a že **když nebude platit pošle na něj nějaké své kamarády, snad to měli být nějakí Rusové či Arménce**. Podle svého názoru J. zaplatil za celou dobu 1,5 mil. Eur a to pouze z částky v Eurech. Až do toho pokusu o sebevraždu ty požadované peníze vždycky nějak sehnal, ale pokud nezaplatil v pátek, tak mu J. celý víkend volal, uháněl ho o zaplacení s tím, že **on musí platit své úroky**. Vedle toho mu pomáhal tak, že platil za něho leasingy na auta, která mu předával do užívání na základě nájemní smlouvy. Pro úroky zpravidla jezdila jeho sekretářka Š.. Nezná S., P. ani V., i když s ním jednou mluvil telefonicky kvůli leasingu jednoho vozu.

U hlavního líčení svědek vypovídal shodně a uvedl, že s obžalovaným se zná již delší dobu a potvrdil, že mu nabídl peníze do obchodu. Nejdříve mu nabídl 200. 000,- Eur a posléze 110. 000,- Eur, měli spolu domluveny úroky 5% týdně. Na 200. 000,- Eur podepsal exekuční titul a na částku 110,- 000 Eur podepsal směnku. Zpočátku to celé fungovalo, ale on se potom dostal do problémů a obžalovaný úroky navýšil na 9%. **J. mu říkal, že ty peníze má sám půjčené a proto od něho žádal tyto platby, aby to mohl zaplatit**. On se posléze dostal do stavu, kdy už to nemohl zvládnout a proto se dne 1. 4. 2009 pokusil o sebevraždu. Celkem J. tak dlužil 310 0000 Eur. Neví, proč obžalovaný, ten pětiprocentní úrok navýšil, žádal peníze vrátit, ale on mu řekl, že nemá, na což J. reagoval tak, že navyšuje úrok. Na ty úroky nebyl žádný doklad. Ještě předtím žádal J., že chce hovořit s tmi lidmi, od kterých to má půjčené, že se s nimi domluví, aby se úroky nějak snížili a šlo to nějak vrátit, ale obžalovaný mu řekl, že to nejde, neví tudíž od koho měl ty peníze půjčené. Ten zvýšený úrok 9% týdně platil od ledna do konce března, platil jej hotově, buď si pro peníze jezdil obžalovaný, nebo mu to vozil či to předával T. Š.. Neví, proč si od obžalovaného vlastně půjčil, přišlo mu to výhodné. Poté, co byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, svědek připustil, že mu obžalovaný říkal, že **na něho pošle nějaké své kamarády, Rusy nebo Arménce**. Je tedy pravda, že mohl J. zaplatit celkem na úrocích 1,5 milionů Eur. V. poznal až po svém návratu z nemocnice, P., či S. nezná. Peníze pro J. získával ze své firmy, která byla zprvu zisková, ale posléze se dostala do velké ztráty. Neví, proč mu J. ty peníze půjčoval a přesvědčoval ho naopak k navýšení půjček, on si původně myslel, že to zvládne, ale potom se dostal do velkého stresu. Je možné, že si od obžalovaného půjčil další čtyři milióny korun, ale poslední tři měsíce před pokusem o sebevraždu, už vlastně nevěděl, co dělá. Je pravda, že potom na zaplacení J. používal i peníze zákazníků.

Na výpověď svědka reagoval obžalovaný, který uvedl, že se nejednalo o úroky, ale byla to procenta ze zisků s obchodem se zlatem a drahými kovy, které svědek prodával do Xxx. R. jej oslovil s tím, že může na tomto obchodě vydělat a potřebuje zajistit půjčku, kterou mu poskytl, jednalo se o podíl ze zisku. V době, kdy žádal peníze vrátit, tak se svědek postřelil. Svědek měl mít trestní stíhání v Ústí nad Labem, což zjistil od V., který ho nechal přes V. vylustrovat.

Na reakci obžalovaného svědek uvedl, že vůči němu není v Ústí nad Labem vedeno žádné trestní stíhání, ale vystupuje zde pouze jako svědek. Je možné, že to skutečně neměly být úroky, ale podíly na zisku, ale **on to bral jako úroky**. Obžalovaný věděl, že on obchoduje se zlatem a je možné, že tam byla dohoda o tom, že se bude podílet na zisku, ale on si to vysvětloval, že je to úrok, nešlo o nárazový zisk, šlo o zisk z každého obchodu. Nebyli ale takto domluveni, platil mu týdně, **obžalovaný to také nazýval předtím úrokem. On to bral jako úrok, protože to byla týdně pevně stanovená částka**. Původně měl platit z částky 200.000,-Eur pět procent a ze 110 000,-Eur šest procent, pak se to na začátku roku 2009 sloučilo na devět procent z celkové částky. On to bral jako úrok a také to za úrok považoval. Platit musel i když neměl z obchodu zisk a to každý pátek, protože J. ty částky kategoricky chtěl, jednalo se o pevnou částku a i když to J. nepojmenoval jako úroky, tak rozhodně neříkal, že jde o podíl ze zisku.

Svědék **M. R.** podle své výpovědi zná pana J. asi čtyři roky. Zhotovil mu pár šperků. Ve dvou až třech případech mu **půjčil 500.000,- Kč**, J. to vždy bez problémů vrátil. Postupem doby mu J. nabídl zda nechce k němu vložit nějaké peníze, že to dokáže zúročit zhruba 5% až 6% za měsíc. V létě 2007 **mu půjčil 700.000,- Kč nebo 800.000,- Kč**, následně sehnal od svého známého **5 mil. Kč v hotovosti a tyto svěřil J. na ústní dohodu**. Vzhledem k tomu, že důvěra je pro něj základ vztahu v životě, nikdy nepředpokládal, že by s těmito penězi mohlo být naloženo jinak, než si řekli. J. měl zahájit výstavbu výkrmny prasat na Ukrajině. Měli použít svědkův byt k získání úvěru nebo hypotéky a ze získaných peněz by pak mohli pokračovat v obchodních aktivitách. J. mu řekl, že nejlepší bude, když byt převede na něj, protože má rychlé možnosti získání hypotéky nebo úvěru. Provedli fiktivní prodej bytu s tím, že za dva roky se vše vrátí zpět. Do dvou měsíců zjistil, co se s J. stalo, že byl zadržen PČR a byt použil jako splátku svému věřiteli. Věřitel měl být D. S..

U hlavního líčení svědek vypovídal shodně a potvrdil, že obžalovanému půjčoval peníze a on mu zato měl dávat nějakou odměnu, byl to jeho kamarád a peníze mu měl určitým způsobem zhodnotit. Již si na výši těch jednotlivých předaných částek nepamatuje, ale to co uvedl na policii je pravda. Je možné, že mu ještě předtím půjčil asi ve dvou až třech případech 500 - 600 000,-Kč, to byla skutečně půjčka, až potom následovala dohoda, že mu vložené peníze bude zhodnocovat, posléze mu nabídl možnost koupit si auto s tím, aby si vzal na jeho nákup úvěr a obžalovaný by si peníze půjčil a bude je opětovně používat ke své obchodní činnosti. On si tedy vzal úvěr ve výši 1,6 miliónů Kč, z čehož 300 000,-Kč šlo na akontaci, nijak nepřemýšlel o tom, jaké platí úrokové sazby z toho spotřebitelského úvěru. Obžalovaný potom po něm chtěl, aby sehnal další peníze na obchodní činnost, tak je sehnal i když konkrétně nevěděl, čím se zabývá, jeho požadavek na výši financí byl takový, že čím více peněz, tím lépe. Sehnal proto od jednoho známého finanční prostředku, bylo to skutečně 5 miliónů Kč, které si půjčil od jednoho známého, jehož jméno nechce uvádět. Když se obžalovaného ptal na co mají být peníze použity, tak mu říkal, že to **používá na obchod s auty a že se snaží peníze zhodnocovat**. Neví však již dnes, jak a na co byly konkrétní

částky použity. Z těch 5 miliónů se použily 3 milióny a ke zbytku se přidal ten úvěr, co si vzal na osobní vůz, nic z toho mu nebylo vráceno. Myslí, že pokud ve své výpovědi uvedl **částku 7 miliónů Kč**, tak do této částky byly započítány všechny předané peníze. Obžalovaným mu bylo řečeno, že mají být použity k projektu na Ukrajině. Obžalovanému bezmezně důvěřoval a nikdy si nic ohledně tohoto projektu neprověřoval, J. mu říkal, že ten projekt má společný s partnerem V.. Na té Ukrajině se nikdy nebyl podívat. V té době se choval zvláště, byl i ohrožen na životě a dnes se mu o tom špatně mluví, byl v podstatě zlikvidován důvěrou v obžalovaného a v další lidi. Tu **částku 5 miliónů korun mu měl obžalovaný vrátit do konce roku 2008, ale nic vráceno nebylo**, žádné další finanční prostředky mu již nepůjčoval. Potom došlo k té události s tím bytem, je to tak, jak uvedl ve své výpovědi, to byla úplně ta nejhorší věc, zkoušel právní kroky, aby se mu byt vrátil, ale bylo mu řečeno, že nemá šanci. Myslí, že na něj nebyla získána hypotéka ani úvěr. On potom hovořil s V., kterému říkal, že chce byt zpátky a V. mu řekl, že obžalovaný dal jeho byt S., neboť mu půjčil hodně peněz, tak mu dal ten byt, z prodeje bytu nezískal vůbec žádné finanční prostředky. K tomu převodu bytu došlo někdy na jaře, v březnu, či v dubnu. Je pravda, že součástí kupní smlouvy je i kupní cena, ta byla stanovena na částku 3,5 miliónů korun, ale ta byla pouze fiktivní. On skutečně nevěděl nic o tom, že by aktivity obžalovaného na Ukrajině nebyly, či byly v nedohlednu a že byt byl použit v rozporu s původní dohodou. Nevěděl ani o tom, že obžalovaný půjčoval peníze jeho bratrovi M. R., o tom se dozvěděl buď těsně před zatčením obžalovaného či až poté. Je pravda, že mezi ním a obžalovaným byla dohoda, že mu bude splácet ze získaných peněz 6 procent měsíčně. Ta dohoda platila na začátku, pak už ne. Obžalovaný ho **někdy na počátku roku 2009 informoval, že ten projekt na Ukrajině se zpozdil, pak už mu žádné peníze nedával**. Je pravda, že od obžalovaného tímto způsobem mohl získat 2 milióny korun, ale neví to přesně. Myslí, že S. mu říkal, že mu obžalovaný dluží mezi 15 - 20 milióny korun. Pokud mu říkal, že investuje do prodeje auta a nemovitostí, tak mu ty nemovitosti nijak nespecifikoval. Všichni, tedy V., P. a S. věděli, že ta smlouva o prodeji bytu s J. je fiktivní, uzavíral jí s tou jeho sekretářkou T.. Hodnota bytu je tak 7 - 8 miliónů korun. Neví, kdo provedl převod bytu ze společnosti Xxx na S., ani nevěděl, že má být převáděn dál. To, že byt byl převeden na Xxx, byl požadavek obžalovaného, který mu říkal, že to bude lepší, než kdyby byl byt převeden přímo na něho. On skutečně myslel, že prostřednictvím tohoto převodu získá zpět peníze, o které přišel a které nebyly jeho. Dnes se za to, co udělal, stydí. S V. byl předtím v kontaktu velmi zřídka. Je pravda, že na obžalovaného J. měl často požadavky stran dalších investic. K tomu, že se uskuteční takovýto převod bytu došli s obžalovaným společně, předpokládal, že obžalovaný snáze na byt sežene hypotéku, nebo úvěr.

Ze sbírky listin katastrálního úřadu Praha - město čl. 2032 - 2041, soud zjistil, že smlouva mezi Xxxem a M. R. o prodeji bytu v xxx byla uzavřena dne 10. 4. 2009, přičemž Xxx zastupovala na základě plné moci T. Š.. Kupní cena bytu činila částku 3 500 000,-Kč a dle pokladních dokladů, jež měl soud k dispozici měla být tato kupní cena v plné výši ve splátkách M. R. vyplacena.

Soud dále vyslechl jako svědka **D. L.**, který je majitelem areálu v Xxx ulici, kde měl obžalovaný, ale i P. a V. kanceláře. Svědek potvrdil, že ze strany společnosti Xxx nebyly žádné problémy s placením nájemného. Pokud jde o půjčky obžalovanému, tak je pravda, že mu nějaké finanční prostředky půjčil, ale nerad by se k této věci vyjadřoval. Posléze uvedl, že mu **půjčil částku 2 milióny korun**, byla to jednorázová půjčka ohledně níž nebyla sepsána smlouva a nebyla ani vrácena. Neví, na co obžalovaný ty peníze potřeboval, ale nijak ho neupomínal, protože mu důvěřoval. J. mu říkal, že mu peníze vrátí, běžně spolu

komunikovali. Nevěděl o tom, že by měl více půjček, nevěděl ani o půjčkách obžalovaného od S.. Posléze k dotazu obžalovaného připustil, že se v podstatě jednalo o investici, ze které dostával každý měsíc peníze, obžalovanému půjčoval peníze na obchod se zlatem. Myslí, že z toho dostával každý měsíc kolem 180 000,-Kč, považoval ty peníze za odměnu, byli kamarádi. V. ani P. neinformoval o výši svých dluhů.

Soud dále vyslechl jako svědka **P. I.**, který měl být další osobou, jež měla obžalovanému poskytovat finanční prostředky. Svědek uvedl, že obžalovaný byl jeho kamarád, kterého zná asi 5 - 6 let. Je pravda, že mu **půjčoval finanční prostředky, mohlo to být začátkem roku 2008, kdy mu půjčil 100 000 Eur**, žádná smlouva o tom sepsána nebyla, obžalovanému důvěřoval. Současně ho J. v tu dobu požádal, zda by si nemohl vzít na jeho firmu nějaké vozy na leasing, které by mu splatil, opětovně na to neměl žádnou smlouvu, ale on neměl strach, že by mu peníze nevrátil. Jejich společnost xxx si vzala na leasing dva vozy a to Hummer a Corveta, které si převzal obžalovaný, s těmi pak následně byly potíže. Pokud jde o částku 100 000 Eur, tak tu měl obžalovaný půjčenou na rok, tedy **do konce roku 2008**. Říkal, že ty peníze potřebuje na obchodní činnost, zmiňoval nějaký projekt na Ukrajině, ale nic bližšího o tom neví a myslí, že se obžalovaný tohoto projektu ani neúčastnil. Počátkem roku 2009 mu naznačil, že by se ohledně vrácení peněz měli nějak dohodnout, měl za ním přiletět do Číny a tam v souvislosti s jeho investicemi mělo buď dojít k uzavření nějaké další spolupráce mezi nimi, či k vrácení finančních prostředků. K tomu však již nedošlo, protože byl zadržen. Když mu před tím zadržením naznačoval, že by mu měl peníze vrátit, tak na to J. reagoval normálně, říkal, že o tom ví, ale že má hodně aktivit a že **musí jeden až dva měsíce počkat**. Posléze svědek připustil, že kromě půjčky ve výši 100 000 eur, tam byla ještě **další ve výši 500 000 eur**, ale to si půjčovali s obžalovaným společně, byl u toho přítomen V., bylo to před čtyřmi až pěti lety. Svědek připustil, že mu obžalovaný platil měsíčně nějaké finanční prostředky, jako zisk z investovaných peněz a obchodů, je pravda, že ta tu dobu mu mohla být půjčená částka částečně vrácena, vráceno mu tak mohlo být asi jedna polovina, připustil, že mu obžalovaný mohl měsíčně dávat tak 8 000 - 10 000 Euro, ale ta dlužná částka se tím neumožňovala. Ty peníze, které mu platil však neměly nic společného s tou půjčkou, **která vrácena nebyla**, rozhodně mu touto formou nevrátil 100 000 Euro. Neví, zda obžalovaný skutečně investoval do obchodů se zlatem, slyšel o tom, ale nijak to nekontroloval. **S tím vyplácením částek obžalovaný ustal tak měsíc, či dva před zatčením**. Bylo to tak, že mu říkal, že musí chvíli počkat a potom už spolu nehovořili.

Na výpověď svědka obžalovaný reagoval tím, že skutečně neplatil v období měsíce prosince 2008, neboť v té době neprobíhalo obchodování na burze se zlatem a dále v souvislosti s pokusem o sebevraždu svědka M. R..

Soud dále vyslechl jako svědka **K. Ř.**, který uvedl, že zná obžalovaného, poznal ho jako obchodního partnera a kamaráda pana V., ale nikdy s ním nepřišel nijak blíže do kontaktu, zná ho pouze zčásti. Svědek se posléze vyjadřoval k projektům, které měl obžalovaný dle své výpovědi financovat, či se měl na jejich financování podílet. Svědek **vyloučil, že by se obžalovaný jakkoliv angažoval do jeho developeperského projektu ve Xxx**. Ten projekt běží dosud, jedná se o jeho projekt a nikdy s ním neměl nikdo nic společného. Obžalovaný J. mu zcela určitě na něj nedal ani korunu. Prostřednictvím V. se pak seznámil s poškozeným S. a část podílu ze své firmy prodal. Svědek dále uvedl, že **pozemky pro tento projekt postupně nabýval od roku 2004 a jejich nákup ukončil buď v roce 2007 nebo v roce 2008**. Peníze od S., kterému prodal 25% podílu na firmě měly být už na samotnou výstavbu, nikoliv na nákup pozemku a obdržel je od něho začátkem roku 2009.

Poté co byl svědek seznámen z částí výpovědi obžalovaného J., **opětovně vyloučil, že by dostal jakékoliv peníze od obžalovaného**, dodal, že od S. obdržel dvě splátky kupní ceny ve výši 15 a 10 miliónů, dohromady 25 miliónů korun, na což jsou doklady a smlouvy se S.. On potom dodatečně zjistil, že V. jinak informoval jeho a jinak S. stran toho projektu. On sháněl pasivního investora, protože potom již neměl peníze, na to, aby realizoval ještě vlastní projekt. Protože teprve s projektem se může jít žádat banka o financování. V této chvíli ho oslovil V., který mu řekl, že je nějaký pán S., kterého ho to zajímá, že je to ekonomicky zajímavé, ale neví, co všechno S. řekl. Důsledek to má ten, že po roce jednání odkupuje zase zpátky od S. těch 25%. Pokud jde o vlastní realizaci toho projektu, tak ten je na samém počátku, protože **nebylo ještě vydáno ani území rozhodnutí**. On totiž v důsledku kriminalizace své osoby, byť vůči němu nebylo vedeno žádné trestní stíhání, ztratil v podstatě rok 2009. O existenci obžalovaného J. v této trestní věci nic neví, neví ani nic o tom, že by do jeho společnosti RE 100D měla být připsána družka obžalovaného slečna D. a to v době, kdy tato společnost obdrží úvěr v Rakousku. Tato společnost vlastnila uvedené pozemky ve Xxx, úvěr už ve společnosti byl z roku 2007, tedy v době, kdy tam vstupoval S., žádný požadavek na to, aby tam vstoupila D. nebyl, z jeho pohledu by to ani neodpovídalo celé situaci. Případná účast obžalovaného či D. je pro něho novum, protože peníze dostal od S., na to má doklady. Je pravda, že peníze od S. použil částečně na vyplácení bývalého společníka, ale nejednalo se o nikoho z banky Austria. Bylo to tedy tak, že S. chtěl na krátkou dobu, než získá druhých 50% od Švýcarů, zajistit exekutorským zápisem peníze, které mu dal. Ve chvíli, kdy bude mít 100% podíl, tak na něj převede těch 20%, které si domluvili na částku 20 miliónů korun, K tomu převodu sice došlo, ale potvrzení, které od S. dostal, že nemá vůči němu žádné pohledávky, bylo poměrně vágně napsané a stalo se součástí těch exekučních titulů a začaly se vymáhat. Potom se S. domluvili, neboť S. zjistil, že ho V. manipuloval a dohodli se spolu na narovnání. Celé to však trvalo tři čtvrtě roku a nakonec se exekuce zastavily, ale jeho to hrozně poškodilo, protože musel znovu získávat důvěru v bance. S obžalovaným vůbec nepřišel do styku, nebylo žádné dělení firmy, tak aby ztratil rozhodující podíl, skutečně sháněl pouze pasivního investora. Dodatečně však zjistil, že V. dělal vše proto, aby získal jeho důvěru a mohl zmanipulovat některé podklady a doklady. Prospěch z toho měl mít i V., neboť si myslel, že s ním spolupracuje. Pokud jde o projekt **jateční linky na Ukrajině**, tak toho se účastní dodnes. Bylo to opětovně na základě podnětů od V., který mu nabídl, zda se tam nechce jet podívat, že tam má zajímavý kontakt, dají se tam koupit nějaké nemovitosti, a má tam být nějaký Ukrajinec, který chtěl realizovat zemědělský projekt, od chovu prasat až po jateční linku. On tam skutečně jel, ten člověk se mu zamlouval, vybral si i domy a dohodl se na ceně. Pokud jde o jateční linku, tak on měl v té době v ČR akciovou společností Xxx Group a.s. a ta na Ukrajině založila dceřinnou společnost Xxx group UK. On jako Xxx Group posílal peníze na účet Xxx Group UK, kde je vybíral ten ukrajinský partner, kterého zmocnil ke všem úkonům. V této společnosti prodal V., prostřednictvím nějakého pana S. dvacet pět procent V., ale ten podíl je vedený na jeho partnerku S. N. Dodnes tedy vlastní sedmdesát pět procent Xxx Group a.s., ta vlastní padesát procent Xxx Group UK, protože tu druhou polovinu vlastní ta osoba z Ukrajiny. Nicméně z jeho pohledu je to všechno podvod, domy nekoupil, i když na ně poslal peníze, jateční linka stojí, ale není funkční, dva roky jsou tam tedy peníze a nic se neděje. Obžalovaný **J. tedy nefiguroval v žádné jeho společnosti a může vyloučit jakoukoliv spoluúčast kohokoliv jiného v Xxx Group a.s., kromě podílu, který nechal V.** Peníze na Ukrajinu zasílal vždy **prostřednictvím účtu Xxx Group a.s.** a to přímo na ukrajinský účet Xxx Group UK. Je pravda, že V. byl styčný člověk pro Ukrajinu a je také pravda, že V. nabízel účast na tomto projektu více lidem, z nichž někteří mu mohli dát i peníze, někteří měli to štěstí, že řekli, že ne. Nezná pana K., A. , zná jako člověka, který vystupuje jako přítel V., neměl s ním nikdy žádné společné obchodní

aktivity. Neví tedy nic o tom, že by J. měl neinvestovat na Ukrajině dvacet pět miliónů korun. Reálná na této věci je jenom existence jateční linky a ta je ve vlastnictví Xxx Group. Je pravda, že V. si vždycky našel nějaké projekty, na které vybíral od lidí peníze a sliboval podíly, je to velmi dobrý manipulátor. Pokud ví, tak dalším poškozeným v této věci je společnost Xxx, kterou měl poškodit V., protože také měl investovat na Ukrajinu. Neví tudíž nic o tom, že by měl i J. dostat nějaké akcie, navíc společnost Xxx Group UK byla něco jako s.r.o. a žádné akcie neměla. Myslí, že S. se v projektu na Ukrajině neangažoval. Je pravda, že byl od jistého pana V. informován, že také měl na Ukrajině něco platit, což mu potvrdil i V., ale oba se rozcházejí v celé částce. Vzhledem k tomu, že je to celé stejně podvod, tak je to jedno. Poté, co byl seznámen s výpovědí svědka V. u hlavního líčení, potvrdil, že V. hovoří pravdu, pokud uvádí, že na Ukrajinu byly odesílány finanční prostředky z běžného účtu společnosti Xxx Group, nemá nic společného s tím, pokud tam byly posílány finanční prostředky někoho dalšího. Pokud ví, tak V. založil na Ukrajině jinou firmu a to sice UA Charm. **Do Xxx Group UK tedy plynuly finanční prostředky od něho a pouze přes účet.** Svědek dále uvedl, že byl přítomen tomu, když byl S. s V., A. A. a P. na Ukrajině, nebyl, ale u toho, když mu mělo být pouštěno to video, pouze mu krátce před odjezdem oznámili, že dostali objednávku S. zabít a že to snad mělo být přímo tam, také mu řekli, že si to měl objednat J., S. byl v hrozném stavu, byl z toho v nějakém nervovém šoku, byl zcela psychicky zdeptán. Ten důvod byl finanční, to říkali všichni včetně S.. On ale o jejich podnikání nic nevěděl. Neví, jestli měl být S. zabit přímo na Ukrajině, on si myslel, že ano, ale neví, jestli to tak bylo řečeno, pochopil to tak, že ho tam vyvezli, aby byl bezbranný a to, že tak neučinili, vysvětlovali tím, že jsou lidštití a že by to nikdy neudělali. On byl šokovaný tím, že je to vůbec možné, J. sice nezná, tak dokonale, ale nepřipadal mu jako vrah. Zpětně může uvést, že on tam byl v podstatě jenom, jakoby navíc, protože primární, co se tam dělo, byla kauza S.. On se také bavil jenom s V., P. a A. A., protože oni byli ti, co ho chránili a také zachránili. Neví přesně, kdy byli na té Ukrajině, bylo to asi týden předtím než došlo k zatčení J., přesně neví, mohlo to být kolem 24. 4. 2009. Tak, jak se o celé věci v hotelu na Ukrajině při snídani bavili, tak v tom měly hrát roli peníze. Pochopil to tak, že prostřednictvím V. a P. byl osloven A..

Svědka J. Š . /P./, kterého navrhl vyslechnout obžalovaný, ve výpovědi uvedl, že obžalovaného zná dlouho, jsou kamarádi a obchodní přátelé, obchodovali spolu, půjčovali si auta, peníze. Měli společné obchody s drahými kovy. On podnikal se společností Xxx s.r.o. V roce 2008 se jejich obchody víceméně teprve rozbíhaly, později, ke konci toho roku si již pomáhali, obžalovaný pro něho zajišťoval finance, pomáhal mu s odbytem apod.

Obchodování probíhalo přes známého, který měl firmu, čas a lidi na toto obchodování, byla to firma Xxx, nevzpomíná si, jak se ten pán jmenoval, myslí, že to byl J. N..S tou společností však spolupracoval velmi krátce, trvalo to asi půl roku. Tato společnost objížděla všechny možné bazary, výkupny, zastavárny a vykupovala zlato. Oni to zlato pouze vzali, odvezli k odběrateli, v tu chvíli to byla společnost Xxx, která je analyzovala a vykupovala. Potom se s obžalovaným trochu nepohodli, jelikož se obklopoval lidmi, se kterými bylo nebezpečné nebo nebylo vhodné se s nimi stýkat. Obchodování s firmou Xxx začalo koncem roku 2008 a obchodovali až do března až června. 2009. Obchody byly v objemu 5-10 kg ryzího zlata týdně, jejich zisk byl v průměru 1-5%. Kromě bazarů a zastaváren měli spoustu zlatníků, kteří jim dodávali zbytky z výroby, měli i dvě firmy, které dodávaly výsledek rafinace elektronických součástek. On se ale posléze s obžalovaným ke konci roku 2008 v tom obchodě rozešel, protože přestaly fungovat jejich dohody, obžalovaný se začal chovat divně, začal se pohybovat v okolí lidí, se kterými se on nechtěl stýkat. **Potom se jejich společný známý pan R. pokusil o sebevraždu, obžalovaný u něho prý měl nějaké větší**

množství peněz, které mu chyběly a tehdy za ním přišel se žádostí o pomoc, protože potřeboval vygenerovat nějaké peníze pro své investory. On mu řekl, že bohužel nyní peníze nemá, ale v případě, že si on bude profincovávat svůj případný nákup jeho prostřednictvím, tak je schopen mu dodávat zlato stejně jako kdysi. O tom se dohodli a tak to bylo. Pokud s obžalovaným obchodoval a on mu poskytoval na tyto obchody finanční prostředky, vedl je v účetnictví společnosti Xxx jako svůj obchodní vklad, jako krátkodobou půjčku. V rozporu se svým výše uvedeným údajem o krátké spolupráci se společností Xxx svědek posléze uvedl, že poté, co jej obžalovaný požádal o pomoc, tak na tuto spolupráci určil právě tuto firmu, která dodávala materiál. Ta byla dodavatelem společnosti Xxx, která byla pod vedením J. a společnosti Xxx dodávali díky společnosti Xxx zboží, které společnost Xxx prodávala do Xxx. On byl v této věci pouze zprostředkovatelem obchodu. Těch obchodů se společností Xxx se do zatčení obžalovaného mohlo uskutečnit tak 7-8. On sice do těchto obchodů poskytl nějakou menší částku, ale obžalovaný financoval nákup zlata pro společnost Xxx. To bylo to na základě jejich dohody. **Po pokusu o sebevraždu pana R. ho obžalovaný požádal o pomoc,** řekl „potřebuju generovat peníze, u R. mi zůstalo 300 nebo 600 tisíc euro, hrozný peníze“ a on mu řekl, že jediné v čem může pomoci, je obchod se zlatem. Může mu dodávat nějaké zlato, z čeho by mu vypadlo zhruba **2% zisku**, ale nemůže to zafinancovat, to byla jeho podmínka, protože neměl žádnou důvěru a obžalovaný souhlasil, že si to profinancuje. Pokud uvádí, že to obžalovaný financoval, tak vychází z toho, že přinesl peníze, které mu dal, jejich původ však nezná. Svědek dále upřesnil, že pokud používal výraz, že obchodují na burze se zlatem, je to tak, že využívají pouze informace o cenách, které jsou veřejně přístupné. To, že ty obchody budou probíhat přes tu firmu Xxx, bylo proto, že obžalovaný říkal, že tuto firmu musí použít, **aby měli ty lidi kontrolu nad svými penězi.** On však nechtěl být zapleten s osobami typu J. V. a P. a proto na to použil firmu Xxx. Když spolu začínali v roce 2008, tak si zisky dělili napůl. Když se potom obžalovaný po té události s R. na něho obrátil a potřeboval pomoc, tak ten rozdíl v tom byl ten, že on nechával společnosti Xxx zisk pouze **1%** na to, aby měla jakýsi zisk a veškerý ostatní zisk šel do společnosti Xxx. Z hlediska účetního probíhaly ty obchody mezi Xxxem a Xxxem. Pana S. zná asi deset let, nikdy s ním neměl žádné společné obchody. Jeho osoba byla jedním z důvodů, proč se na konci roku 2008 přestal stýkat s obžalovaným. On byl posléze nucen převést firmu Xxx, bylo to pod výhrůzkou násilí na jeho rodině. Po zatčení obžalovaného ho zmlátili v kanceláři J., kam se měl dostavit na základě SMS, nějakí Rusáci, byl tam i ten A...

Obžalovaný se mu zmiňoval i o tom, že by měli stavět nějaké domky ve Xxx, že tam koupili hodně pozemků, ale nic bližšího o tom neví. Ví o investici na Ukrajině, neví, jestli se jednalo o jatka nebo chov prasat, ale byl v tom zase zamotán jakýsi A., V., P.. On mu nikdy finanční prostředky na tyto aktivity nepůjčoval. Je pravda, že mu někdy přenechal menší množství zlata, bylo to v případech, kdy J. jej vyzvedával místo P.. Posléze svědek uvedl, že v den, kdy byl zatčen J., se v odpoledních hodinách dostavil do jeho kanceláře, protože měl dostat peníze z obchodu se zlatem. Zde byl napaden nějakými „Rusáky“, vyhrožovali mu, byli přítomni všichni včetně toho „ruského vymahače A..a“. K napadení došlo v jednacím místnosti, není si jist, zda tam byl S.. V té souvislosti se dověděl, že o peníze z toho obchodu jakoby přišel a poté, co jim řekl, že ten obchod udělala firma Xxx, která zboží dodala Xxxu, že by to byl daňový podvod, tak mu řekli, že se o firmu postarají, že se to převede na nějakého jejich člověka a povedou si ji sami dál. Takže jednatel firmy pan N. musel společnost převést na nějakého člověka, kterého mu dali. Pan N. se ale řídil jeho pokyny, protože mu bylo vyhrožováno násilím jak na něm, tak i na jeho rodině. On se bál P. a V.. Není pravda, že J. neměl peníze, ke svatbě mu dal pro něho a manželku zlatý a platinový zapalovač v hodnotě 600.000,- Kč. Svědek dále potvrdil, že souvislosti týkající se jeho napadení a přinucení

převést firmu Xxx oznámil na jaře roku 2010 na státním zastupitelství. Myslí, že o ty peníze z obchodu se rozdělili V., P., S. a ten A...

Soud opětovně vyžádal zprávu od společnosti Xxx a.s. (čl.1864 - 1881) a v této souvislosti zjistil, že společnost Xxx obchodovala se Xxx a.s. letech 2008 - 2009 zcela pravidelně, i když se nejednalo o obchody se zlatem, ale s platinou. Tomu nasvědčuje i uzavřená kupní smlouva pro rok 2009, která se týkala platiny a stříbra. Pokud jde o společnost Xxx, tak ta obchodovala v roce 2009 s platinou a zlatem zcela pravidelně, v průběhu měsíce dubna do zatčení obžalovaného proběhlo celkem deset obchodů, které byly hrazeny převodem na účet. Pokud jde o obchody uskutečněné touto společností v měsíci květnu 2009, tak se jednalo o dva obchody dne 5. 5. 2009, z nichž jeden se týkal zlata a jeden platiny. Obchodování probíhalo i po zatčení obžalovaného.

Výpověď svědka koresponduje s výpovědí svědka V., který potvrdil, že z těchto obchodů byl zisk skutečně pouze kolem 1 % z celkové hodnoty a byl z něho splácen úvěr poskytnutý panem T.em.

K tvrzení svědka Š. - P. bylo zjištěno, že jmenovaný podal dne **2. 7. 2010**, tedy za dobu více než 1 rok, po celé údajné události, na státním zastupitelství trestní oznámení, ze kterého vyplývá, že mu nebyla uhrazena P. dodávka z 11. 5. 2009 a posléze, v souvislosti s ugováním její úhrady byl přinucen společnost Xxx převést na jemu neznámé osoby. Z předávacího protokolu na čl. 1918 - 1927 soud zjistil, že Š. - P. společnost Xxx, o níž ve své výpovědi tvrdil, že to není jeho společnost převedl na jistého V. B. dne 5. 6. 2009.

Za zmínku v této souvislosti stojí, že V. B., který převzal obchodní podíl ve společnosti Xxx od Š.-P. sám podal v souvislosti s tímto převodem na Š. trestní oznámení, které bylo předmětem šetření PČR.

V rámci dokazování u hlavního líčení soud provedl důkaz přehráním videonahrávky z 23. 4. 2009, která zachytila průběh schůzky mezi obžalovaným, V., P. a A.. V této souvislosti je třeba uvést, že měl k dispozici i DVD předložené obhájcem obžalovaného, přičemž jeho přehráním bylo zjištěno, že se jedná o totožný materiál, přičemž obsah obou těchto medií a hovor, který je zde zachycen koresponduje s přepisem na čl. 1089 - čl. 1094 spisu. Z této nahrávky vyplývá, že před vlastním projednáním všichni zúčastnění odevzdali své mobilní telefony a posléze, kolem 07.39 hodin začal vlastní rozhovor týkající se poškozeného S.. Úvodem A. vyslovil požadavek, aby bylo objasněno, co z toho, kdo bude mít, za jakým účelem to má být uděláno a pro koho to je výhodné s tím, že on může zařídit, že **„on prostě nebude a nebude takovým způsobem, jako že bude pohřešovaný“**. Dále se rozebírá, jakým způsobem poškozený nebude, na což obžalovaný reaguje slovy **„já to nechci dále vědět“** a v této souvislosti **se zmiňuje o půjčce 150 000**. Posléze A. opětovně nadhazuje otázku, co kdo z toho bude mít a jakým způsobem se těch 150 000 rozdělí s tím, by jí měli dostat „ ti lidi, kteří vykonají svojí práci“. Současně A. uvádí, že chce vědět, kolik z té částky bude mít on a posléze se rozebírají jednotlivé možnosti. Obžalovaný nato reaguje tak, že je „tam hozený byt od R., který se může používat jako hodnota, případně prostředky, pokud by se vzala na byt hypotéka“. Dále obžalovaný hovoří o tom, že tam bude exekuce a pokud jde o dům v Xxx (od H.), tak na něm je teď plomba. Vzápětí do debaty zasahuje P. s dotazem, zda si obžalovaný myslí, že se z poškozeného už nic nevytáhne, obžalovaný na to reaguje slovy, že ne, že teď se z něj vytáhly poslední a včera mu zůstalo v kapse 16.000,-Kč. Následuje nesrozumitelný hovor o půjčce, načež P. se ptá obžalovaného, zda chce poškozený **„výpisy“**. J. potvrzuje, že ano, že **už neví, co má dělat, co mu má říci, že se ho ptá několikrát denně,**

že to vypadá, že mu lže, což je pravda a že už to nemůže vydržet, neboť každý týden platí úroky a příští týden neví, jak to poskládá. A. ho v této souvislosti upozorňuje, aby počítal s tím, že to bude trvat tak deset dní, maximálně dva týdny, co přijedou a „udělají to“ a navrhuje, že se do těch deseti dnů nějakým způsobem všichni složí. Současně vznáší na J. dotaz, kolik ta částka činí a obžalovaný reaguje slovy neptej se, „já platím 500 + 10 000 Euro týdně“, přičemž v této souvislosti používá vulgární výrazy. A. posléze navrhuje, aby si s ním obžalovaný promluvil, nebo vysvětlil mu to, načež J. reaguje, že to nepřichází v úvahu, „**to bude konečná, pomluví ho po celé Praze, je to neřízený debil a kdyby to šlo udělat, tak by to udělal**“. Posléze se A. opětovně vrací k otázce, co kdo z toho bude mít, načež V. uvádí, že se rozdělí v poměru A. třicet a oni zbývající sedmdesát dohromady a debata se otočí na otázku, jakým způsobem se majetek bude vymáhat, načež obžalovaný říká, že tam je dost majetku. Opětovně uvádí, že **už s ním nic nesvede, že nemůže pracovat, že se s ním bojí sedět v kanceláři, že bude po něm požadovat výpis a dodává, že je z toho v křeči a není mu moc do smíchu.** V. potvrzuje, že S. se ho ptá i při squashi, načež J. opáčí, že se potom do toho zamotávají, neboť každý mu říká něco jiného. Následně na to opět probírají variantu, spočívající v tom dát S. něco domů, na což P. reaguje slovy, že to hned nezvládne. Hovor pak pokračuje sdělením J., že „**tam majetek je**“ a že **se dá do roka keš vyndat a bude se moci v klidu pracovat a s těmi penězi co získají, budou vydělávat hodně peněz.** J. pak popisuje, jakým způsobem mu vznikl dluh u S. s tím, že mu nevrátil zde uvedenou částku, on mu platil úroky, které S. šetřil a přidával, posléze se baví o družce poškozeného Š. S., **rozebírá se otázka dědictví po S.** a J. opětovně zdůrazňuje, že se o podrobnostech, které mu říká A. nechce bavit a opakovaně zmiňuje půjčku ve výši 150 000. Vzápětí dodává, že se **musí poradit, kde vzít 150 000.** Hovor se opětovně stáčí na výši úroků, které obžalovaný splácí, obžalovaný poukazuje na to, že S. se ho takto ptá již měsíc, chce nějaké výpisy a vyslovil požadavek „že chce nahlédnout do toho, jak to běhá“. Každý den čeká, že mu řekne „potřebuji peníze, stáhni peníze“. Na dotaz, kolik mu už přesně zaplatil, J. reaguje slovy „chceš, aby se mě udělalo špatně, nemluv o tom, víš, jaké to je, když jenom platíš a nevyděláváš“. V této souvislosti při hovoru o výpisech vyslovil P. požadavek, aby mu J. dal „**nějaký mustr**“, na což J. reaguje slovy vždyť P. (U.) to všechno má. Posléze obžalovaný uvádí, že potom budou všichni chodit za ním a on bude muset pořád něco vysvětlovat a končí to prohlášením J. „**půjčím si 150,,.** Schůzka končí tím, že obžalovaný na základě požadavku A. mu sděluje, že poškozený má pronajatý byt, ale každý večer přijíždí do xxx a v případě, že se zdrží, tak stejně v noci přijede a ta ulice je „**hrozná blbá, tichá, je to jako dvojdomek, neví, jestli je to „dobré místo**“. Posléze se řeší otázka S. vozu, J. odmítá variantu, že by byl přivezen k němu a žádá, aby ho nechali někde stát, ale dodává, že nemá druhé klíče, ty má S. doma. Současně upřesňuje typ vozu, kterým poškozený jezdí a schůzka končí ubezpečením J. , že jsou domluveni a do pátku si řeknou, kdy dají dohromady peníze.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické videoexpertízy bylo zjištěno, že předložená videonahrávka je s největší pravděpodobností první generací záznamu v záznamovém formátu VHS. Záznamové zařízení nelze určit, protože není k dispozici odpovídající srovnávací nahrávka. Úpravy videozáznamu nebyly zjištěny. Videozáznam byl pořízen pevně umístěnou kamerou.

V průběhu dokazování bylo obhájcem obžalovaného předloženo DVD, jež obsahuje záznam nahrávané schůzky s tím, že toto DVD bylo obhájci vhozeno do schránky v AK a obsahuje originální nahrávku schůzky, čímž má být potvrzena obhajoba obžalovaného, že schůzka byla nahrávána na hard disk. Současně obhájce poukázal na údajné rozdíly, jež jsou v obou nahrávkách, zejména rozdílnou délkou obou záznamů a výrazně vyšší kvalitou zvuku na

nosiči DVD, které, dle jeho názoru, obhajobu obžalovaného rovněž potvrzují.

Za účelem prověření této nahrávky byl požádán Kriminálně-ústav v Praze o doplnění výše uvedeného znaleckého posudku. Po provedeném zkoumání obou nahrávek bylo zjištěno, že ve zkoumaných videozáznamech na VHS a DVD nebyly zjištěny obrazové stříhy ani manipulace s obrazovým obsahem a při porovnání obrazového obsahu videozáznamu byly zjištěny rozdíly, na začátcích a koncích obou videozáznamů.

Při zkoumání předmětného DVD bylo zjištěno, že kopie byla pravděpodobně pořízena na DVD video rekordéru firmy Panasonic, jako např. DVD Video rekordér R-E75V, přičemž **údaj o zdroji signálu, datum a čas může nastavit obsluha zařízení.** Z posudku dále vyplývá, že při přehrávání prvních snímků videozáznamu na DVD (viz obr. č. 7, 8, 9, a 10) je vidět šumový proužek a zdvojení obrazu. **Tento jev se obvykle objevuje při kopírování z videokazety VHS na jiný nosič.** S jistotou lze určit originál a kopii, nelze však s jistotou určit o kolikátou generaci kopie se jedná. Na obr. č. 11 posudku jsou vyznačeny přepínací impulsy šipkami a tyto impulsy se u záznamu pořízeného DVD rekordérem **neobjevují.** Do obrazového záznamu na DVD se tyto impulsy mohou dostat **jen nakopírováním z videokazety VHS.** V posudku je popsan pravděpodobný postup vytvoření takové kopie. (tento postup byl ověřen několika pokusy na DVD Video rekordéru Panasonic DMR-E75V). Pokud jde o rozdílnou délku obou obrazových záznamů, jejich porovnáním bylo zjištěno, že obrazový záznam na DVD začíná později než na VHS. Rozdíl délky videozáznamů je způsoben nahráním šumu po ukončení obrazového záznamu kopírovaného z videokazety VHS.

Z výše uvedeného vyplývá, že **videozáznam nahraný na DVD je kopií pořízenou z videozáznamu nahraného na videokazetě VHS.**

Posudek se vyjadřoval i k námitce, zda je možné, aby z nahrávky na nosiči VHS, v kvalitě, která je na tomto nosiči pořízena, byla pořízena kopie na jakémkoliv jiné médium (včetně digitálního zařízení) v kvalitě, která je na tomto nosiči DVD, popřípadě zda je možné technicky zdokonalit záznam natolik, jak je kvalitativně patrný z porovnání těchto dvou předložených důkazů. **Z posudku je zřejmé, že nelze vyloučit, aby nahrávka na DVD byla z hlediska zvukového záznamu vyšší kvality.** K odstranění závad zvuku mohlo dojít tím, že při přehrávání videokazety VHS nebyl použitý videomagnetofon schopen přehrát zvuk uložený v šikmých stopách (viz bod č. 4), který má podstatně vyšší kvalitu než zvuk nahraný v podélné stopě. Naproti tomu při kopírování z VHS na DVD mohlo být použito zařízení, které je schopno tento zvukový záznam přehrát. **Zatímco u obrazového záznamu není možné zvýšit kvalitu, u zvukového záznamu v tomto případě závisí na nastavení zařízení** (viz bod II/4 a II/5).

Zda je videozáznam na videokazetě VHS originálem, který nevznikl nakopírováním z jiného záznamového formátu, nelze určit

Obecně může být kopie kratší, stejné délky nebo i delší než originál. Je to závislé na obsluze zařízení, použitém zařízení a druhu originálního videozáznamu. V případě kopírování digitálních záznamů by měla být délka videozáznamů shodná, nebo s velmi malou odchylkou. V tomto případě bylo kopírování prováděno z VHS na DVD a tato činnost je plně závislá na obsluze zařízení. Časová odchylka závisí na obsluze zařízení, zda včas vypne nahrávání na záznamovém zařízení. Pokud se obsluha věnuje i další činnosti a zapomene na kopírování, může být kopie i několikanásobně delší než originál.

Ve zkoumaných videozáznamech na VHS a DVD nebyly zjištěny obrazové stříhy ani manipulace s obrazovým obsahem. **Videozáznam na DVD je kopií pořízenou z videozáznamu na kazetě VHS.** Videozáznam na videokazetě VHS je s největší pravděpodobností první generací záznamu v záznamovém formátu VHS.

Shodně vypovídal i slyšený znalec Ing. Šíma-zpracovatel posudku ve své výpovědi u hlavního líčení.

Vedle výše uvedené nahrávky měl soud dále k dispozici i další záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu, jejichž přepis se nachází ve spise na čl. 17 - 47 a na čl. 57 - 61, čl. 65 - 74. Veškeré tyto záznamy byly přehrány v průběhu hlavního líčení, přičemž bylo v této souvislosti konstatováno, že přepisy na výše uvedených stranách jsou obsahově shodné s těmito nahrávkami. Obsah zasílaných SMS a frekvenci hovorů obžalovaného pak soud zjistil ze **znaleckého posudku** znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika (č.l.244-466), který se zabýval zkoumáním SIM karet a zajištěných mobilních telefonů.

Z nahrávky ze záznamu ze dne 8. 5. 2009 soud zjistil, že zde proběhla komunikace mezi obžalovaným a poškozeným, který ho informoval o tom, že je s P. a následně mezi obžalovaným a P.. P. obžalovanému potvrdil, že je se S.. Podstatná je **zpráva SMS, která byla obžalovanému doručena dne 9. 5. 2009 v 01.18. 42 od P. s textem „půjčka vyřízena“.** Následně nato se obžalovaný dne 9. 5. 2009 snaží dovolat poškozeného, ale spojení není uskutečněno. Z rozhovoru mezi obžalovaným a P. ze dne 10. 5. 2009 vyplývá, že se spolu domlouvali na schůzce na Xxx . Z rozhovoru mezi obžalovaným a I. P. vyplývá, že poškozený S. měl být předešlý večer v Xxx s P. a obžalovaný současně svědka informuje o tom, že mu **P. říkal, že odešel dřív a S. tam zůstal.** Obdobně se obžalovaný vyjadřoval při rozhovoru s dalším volajícím T. F. Z dalších hovorů mimo jiné i s družkou poškozeného Š. S. vyplývá, že obžalovaný chtěl nechat obvolat nemocnice a posleze dne 10. 5. žádal Mgr. M. P., aby se pokusil zjistit, zda není poškozený zadržený. **Současně ho informuje, že už obvolali nemocnice, ačkoliv z průběhu předchozích hovorů toto není zřejmé a obžalovaný tuto informaci získal až ve 12.54 hodin téhož dne, kdy mu jí sdělila T. Š..** Ještě téhož dne 10. 5. 2009 v 16.33 hodin volá opětovně Š. S. a zajímá se o klíče od osobního vozu poškozeného. Současně poškozenou informuje o opatřeních, která učinil. Téhož dne v 19.58 hodin má obžalovaný rozhovor s V., kterého informuje, že se byl v Xxx ptát na poškozeného, přičemž byl informován, že měl odejít s někým z jejich party, udělaným snědým kudrnatým mužem . V této souvislosti se V. zmiňuje o půjčce, kterou si nyní vzal. Informaci o tom, že P. z Xxx odešel dříve než poškozený, obžalovaný sděluje i v telefonním rozhovoru jisté V. T. s tím, že měl odjet s vozem značky Mercedes. Následně dne 11. 5. 2009 obžalovaný v rozhovoru s neidentifikovanou osobou zvažuje možnost, jak se dostat do vozu poškozeného, který je zaparkovaný u hotelu Xxx a opětovně žádá S., aby se po těch klíčích podívala.

Ze záznamu schůzky na Xxx dne 9. 5. 2009 mezi J. a V. vyplývá, že V. obžalovaného informuje, že má u sebe ještě tu „**dvacku**“ s tím, že by se pro ní P. zastavil. Téhož dne se uskutečnila skutečně schůzka mezi P. a J., ve které J. říká, že **S. informoval o tom, že P. byl se S. v Xxx a P. odešel domů, P. na to reaguje slovy „to tak je, já jsem odtud opravdu odešel“.** Potom se spolu domlouvají, kdo všechno kvůli S. volal, načež do dalšího hovoru je zachycen výrok P. „**prej, chvilku vole, chrochtal, jak prasátko**“. P. vzápětí říká, že se musí dát do pořádku a hlavně má špinavý vůz, že to vypadá jako „**kdyby ho zakopával on někde**“, s tím, že **neví, ale jak to oni udělali, nebo, co udělali. Ze záznamu je zřejmé, že J. reaguje smíchem.** Posleze ho P. informuje, že vůz poškozeného bude možná v garáži Xxx,

ale že neví, zda je vhodné se v něm hned proměňovat, J. na to reaguje slovy, vždyť **ten vůz není jeho, je P., na kterého ho S. přepsal**. Vzápětí zase hovoří o poškozeném, J. P. sděluje, že když mu volal dne 8. 5., tak vůbec v první chvíli nechápal o čem hovoří.

Pokud jde o nahrávku z 6. 5. 2009, tak podstatný je úsek, ve kterém se opětovně rozebírá, **kdo bude po poškozeném dědit, přičemž opětovně je zde zmíněno, že poškozeného nikde nenajdou, že bude stále pohřešovaný a po roce pohřešování teprve bude prohlášen „za finito“, pak teprve bude následovat dědické řízení.**

Z protokolu o provedené domovní prohlídce bylo zjištěno, že při domovní prohlídce u družky obviněného J. - L. D. bylo nalezeno sedm klíčů na kroužku - kopie klíčů poškozeného S., smlouva o půjčce mezi věřitelem Xxx, s.r.o. a D. S. na částku 10.mil. Kč a potvrzení o jejím vrácení a kopie směnky, kde je jako věřitel uveden D. S..

Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor - kanceláří společnosti Xxx vyplývá, že zde byla nalezena řada dokladů, mimo jiné originál směnky na částku 30. 000,- Eur výstavce obžalovaného směnečníka R., jakož i další písemnosti, které jsou zařazeny jak příloha trestního spisu. K průběhu této prohlídky obžalovaný uvedl (čl. 126), že zde chybí řada dokladů, mimo jiné i exekutorský zápis o půjčce 200. 000,- Eur od S. a doklady, že tato částka byla vrácena, dále originály dokladů o úhradě bytu M. R. v Praze 1 s tím, že spolu se S. půjčil M. R. částku 18 000,-Kč a klíče od vozu Mercedes RZ xxx, které odcizil poškozený S..

Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že z trezoru z kanceláře byly odcizeny doklady prokazující vrácení půjček a úhradě bytu, soud v této souvislosti poukazuje na výpověď poškozeného S., který vyloučil, že by nějaké doklady odcizil a poukázal na okolnost, že vrácení půjček předaných na základě exekutorského zápisu se děje buď před exekutorem nebo alespoň obhájcem. Svědkyně T. Š. sice potvrdila, že v trezoru byl malý příručný trezor, ve kterém byly směnky a finanční hotovost, přesně ale neví, o jaké doklady se jednalo, naposledy viděla jeho obsah několik dní před zatčením obžalovaného. Pro úplnost soud podotýká, že obžalovaný předložil kopie dokladů o údajné úhradě tohoto bytu, přičemž výdajové pokladní doklady jsou opatřeny podpisem D., která však s Xxx neměla nic společného.

Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie obžalovaný netrpí, ani v době páchaní trestného činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, jeho osobnost je akcentována s rysy emoční nestability, dissociality, histrionství, se sníženou frustrační tolerancí. V době páchaní trestného činu byly schopnosti rozpoznávací i ovládací u obžalovaného plně zachovány. Z primárně psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný. Prognoza reasocializace obžalovaného může být hodnocena jako dobrá, není ničím limitována a může být ovlivněna pouze jeho vlastními postoji. Znalci nenavrhují žádná léčebná opatření.

V průběhu dokazování obžalovaný navrhl, aby byla vyslechnut jako svědek jistý Mgr. H., který měl být přítomen předávání peněz mezi ním a poškozeným S.. V této souvislosti však dodal, že jmenovaný neznal původ takových peněz a proto soud nepovažoval jeho výslech za nutný a neprovedl jej.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný J. se jednání, jež mu bylo kladeno za vinu v obžalobě skutečně dopustil, přičemž jeho obhajobu, kterou uplatnil jak v průběhu přípravného řízení, tak i u hlavního líčení, soud považuje za nevěrohodnou. Pokud jde o úmysl obžalovaného a jeho jednání směřující k usmrcení poškozeného S., soud má zato, že tyto skutečnosti byly v průběhu dokazování u hlavního líčení naprosto bezpečně zjištěny. Obžalovaný se hájil tím, že nahrávka z 23. 4. 2009 byla realizována za účelem požadavku policisty Váhaly, který mu prezentoval P. s V. s tím, že se V. potřebuje zbavit A. , neboť spolupráce s ním je již nedostatečná. Proto byla vyhotovena tato nahrávka, která měla sloužit k tomu, aby se V. mohl dostat na A., případně další osobu. On měl v této věci posléze vystupovat v postavení svědka, stejně tak jako P. a V.. V průběhu dokazování však nebylo zjištěno nic, co by obhajobu obžalovaného potvrzovalo. Naopak bylo zjištěno, že P. celou věc oznámil prostřednictvím pplk. D. nejdříve policistům z SKPV PČR hl. m. Prahy dne 30. 4. 2009 a byla to jejich určitá liknavost, nepochybně ovlivněna tím, že následující den byl státní svátek a posléze následovaly víkendové dny, co vedlo P. k tomu, že poté o věci informoval pplk V. z ÚOOZ PČR . Že P. oznámil celou věc policistům na tento útvar, vyplývá z úředního záznamu z 30. 4. 2009 a z výpovědi svědků, policistů Z. a B., kteří potvrdili, že skutečně takovéto oznámení P. přijali. Vzhledem k tomu, že jím byli ubezpečeni, že poškozenému nehrozí bezprostřední újma, ihned nekonali a hlavně v této věci potřebovali nahrávku, o které se P. zmiňoval. Domluvili se s ním, že je po neděli navštíví na útvaru, kam přinese i zmíněnou nahrávku. Pokud by tedy skutečně za celou věcí stál policista V., těžko by P. volil formu oznámení na výše zmíněnou složku Policie ČR a naopak by toto oznámení učinil přímo na ÚOOZ. Samo tvrzení obžalovaného, že si zmíněnou nahrávku objednal policista V., který chtěl dostat A. A. se proto jeví jako vysoce nepravděpodobné a je možné je dokonce označit jako absurdní, stejně tak jako údajnou „předmluvu“, kterou jak tvrdí obžalovaný, měli pořídit a jež měla vysvětlovat, že nahrávka je činěna na základě žádosti V.. Jen na okraj soud poznamenává, že i v případě, že by tomu tak skutečně bylo, takováto nahrávka včetně údajné, vysvětlující předmluvy, by nemohla nikdy sloužit jako prostředek k trestnímu stíhání A. A. a případně dalších osob. Ačkoliv ve zmíněné nahrávce není ze strany obžalovaného výslovně vznesen požadavek na zabití S., je třeba tuto nahrávku posuzovat v kontextu s tím, co vyplynulo ze svědeckých výpovědí P., V. a A. A.. Navíc je z ní zřejmé, že se zde hovoří právě o poškozeném S.. Soud v této souvislosti odkazuje na požadavky obžalovaného, úvahy o dělení majetku S., včetně řešení otázky, co má být učiněno s jeho vozem, zmíněno je jeho bydliště a především výroky J., že požadavky S. na platby jsou neúnosné a že už „neví, jak se má vymlouvat“, stejně jako odmítnutí jakékoli dohody s ním. I v případě, že by soud vůbec připustil reálný základ obhajoby obžalovaného, naskytá se ovšem otázka, proč za této situace neinformoval S. o existenci nejen nahrávky, ale i organizování celé věci, když mezi nimi byly do té doby velice přátelské vztahy a ze strany poškozeného absolutní důvěra k obžalovanému. Obžalovaný přitom u hlavního líčení výslovně potvrdil, že nahrávka byla dělána tak, aby jí A. A. vzal vážně, s tím bylo počítáno, že jí vážně vezme, aniž by byl současně schopen vysvětlit, proč S. o celé věci neinformoval, ale naopak ho nechal odjet na Ukrajinu mimo jiné i s A., ačkoli mu bylo naznačeno, že by tato záležitost mohla být realizována právě tam. Provedeným dokazováním bylo navíc zjištěno, že poškozený, i poté, co byl se zmíněnou nahrávkou seznámen, stále ještě nebyl schopen v plném rozsahu uvěřit, že obžalovaný skutečně celou věc myslí doopravdy a proto mu bylo V. umožněno vyslechnout prostřednictvím zapnutého mobilního telefonu rozhovor, který obžalovaný vedl s V. v autě, kde se opětovně zabýval otázkou odstranění S.. I když obžalovaný v průběhu dokazování opakovaně poukazoval na nevěrohodnost prakticky všech slyšených svědků s odůvodněním, že jde o součást jakéhosi domluveného jednání s cílem připravit jej či společnost Xxx o majetek, nelze přehlédnout, že právě ve zmíněné nahrávce obžalovaný opakovaně poukazuje

na nutnost obstarat půjčku ve výši 150 000, která měla být odměnou pro vykonavatele činu. Stejně tak je možné z této nahrávky vycítit určité zoufalství ze situace, do které se, byť vlastní vinou dostal a snahy S., aby mu dokladoval půjčené finanční prostředky, když výslovně zde opakovaně uvádí, že neví, jak dlouho bude moci ještě poškozeného ubezpečovat o návratnosti peněz a lhát mu. I kdyby soud připustil na straně svědků V. a P. určitou nevěrohodnost ve vztahu k finančním svazkům s obžalovaným, ohledně vlastního jednání obžalovaného a zmíněné nahrávky, ale i dalších důkazů svědčících pro jednání obžalovaného, tyto pochybnosti neměl. Nic takového nebylo zjištěno ani na straně poškozeného S., stejně tak jako dalších vyslechnutých svědků, zejména pak svědkyně H., H., Š. a dalších. Soud tedy uzavřel s tím, že obhajoba obžalovaného, kterou vysvětluje vznik zmíněné nahrávky, jakož i dalších včetně důvodů, proč vůbec byly učiněny, je nevěrohodná, vedená se snahou vyhnout se trestní odpovědnosti za své jednání, neboť v tomto směru nezjistil žádné rozpory, jež by výpovědi svědků jakkoli zpochybňovaly. Stejně tak dle názoru soudu nebyla zpochybněna ani autenticita zmíněné nahrávky na videokazetu, přičemž v této souvislosti poukazuje na závěry znaleckého posudku Kriminálního ústavu, ze kterého jednoznačně vyplynulo, že DVD nejasného původu, které předložil obhájce obžalovaného a jež mělo být údajně originálem, ze kterého byla pořízena nahrávka na videokazetu, bylo nahráno právě z této videokazety. Soud nezjistil žádné ovlivňování, podněcování či usměrňování Policie do prokazatelně existující vůle obžalovaného nechat usmrtit poškozeného tak, aby bylo možné dovodit, že to byla Policie, která jednání obžalovaného vyprovokovala či dokonce nějak zorganizovala. Jak uvedl svědek V., samo předání doplatku ve výši 20.000,- Eur bylo s obžalovaným domluveno ještě předtím, než byla věc oznámena a mělo k němu být přistoupeno až poté, co obžalovaný obdrží zprávu, že „půjčka byla vyřízena“. Pokud tedy k takovému předání došlo po dohodě s Policií právě na Xxx, šlo z její strany pouze o snahu věc zadokumentovat a nikoli jakkoli ovlivňovat. Dle názoru soudu, ani okolnost, že jak P. s V., tak především A., pouze před obžalovaným předstírali zájem vyhovět jeho požadavku na usmrcení S., nemůže ovlivnit trestní odpovědnost obžalovaného za takové jednání. Podle ustálené judikatury sama skutečnost, že osoba zjednaná pachatelem k tomu, aby za úplatu usmrtila jiného, od samého počátku pouze předstírá takový čin provést, nevylučuje u pachatele, který ji zjednal, naplnění formálních podmínek trestní odpovědnosti za přípravu trestného činu vraždy (Rt 46/I /1998). Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný činil kroky, jež měly směřovat k usmrcení poškozeného S. tím, že si objednal jeho fyzickou likvidaci věc prostřednictvím P. a V. u svědka A. A., který měl dostat, respektive osoba, jež poškozeného usmrtí, za realizaci odměnu. Vzhledem k právní kvalifikaci jednání obžalovaného se soud musel zabývat i otázkou, zda by případné dokonání tohoto činu znamenalo pro něho jakýkoliv finanční prospěch. Je nepochybné, že mezi obžalovaným a S. existovaly nadstandardní vztahy pokud jde o poskytování finančních prostředků obžalovanému, případně firmě Xxx s.r.o. Tyto nadstandardní vztahy se projevovaly v tom, že ne ve všech případech byly předané finanční prostředky písemně podchyceny, přičemž samostatnou kapitolou je skutečnost, že poškozený financoval majetek, který byl ale účetně veden ve společnosti Xxx. Poškozený přitom postupoval tak, že movité věci, které zaplatil, hned „jakoby zakoupil“, přičemž tyto faktury měly sloužit jako pojistka a doklad o tom, že na věci, zejména osobní automobily, vynaložil finanční prostředky. Pokud pak došlo k jejich prodeji, původní faktura o jejich nákupu, jež nebyla nikdy součástí účetnictví Xxx, byla zlikvidována a poškozenému vráceny finanční prostředky. Obžalovaný J. popíral existenci dluhů vůči S. a opakovaně v této souvislosti poukazoval na skutečnost, že společnost Xxx disponovala mnoha miliónovým majetkem, věci která měla v evidenci byly skutečně majetkem jejím a nikoliv poškozeného S.. Popíral i pravdivost dokladů, jež byly v této souvislosti poškozeným předloženy s tím, že byly vyhotoveny dodatečně po jeho zatčení, právě za účelem vyvedení majetku z firmy Xxx, přičemž se tak mělo dít v součinnosti

poškozeného, P., V., ale i zaměstnankyň účetní firmy Xxx s.r.o. H. a H. a zejména jeho sekretářky Š., kterou V. vzápětí zaměstnal. Takové jednání však nebylo zjištěno. Výše zmíněné svědkyně doložily, že jeden z vozů, jež byl účetně veden na Xxx, byl ještě před zatčením obžalovaného prodán společností Xxx, další z vozů byl zaplacen prostřednictvím vrácené směnky. Svědkyně Š. potvrdila existenci této faktury, ale i dalších, jež byly ohledně takového prodeje S. vystavovány. Nebyl zjištěn žádný zájem výše uvedených obžalovanému jakkoli škodit a v této souvislosti zvýhodňovat poškozeného či P. s V.. Soud však má po provedeném dokazování za to, že obžalovaný žádným takovým majetkem nedisponoval, stejně tak tento majetek nebyl ve společnosti Xxx, čemuž nasvědčují i výpisy z účtu společnosti. Je sice pravda, že obžalovaný zapůjčil určité finanční prostředky M. R., ohledně nichž navíc uvedl, že se jednalo částečně o peníze S. a R. mu z nich platil pravidelně procenta. Soud však v této věci poukazuje na výpověď R., který uvedl, že na jaře roku 2009 se dostal do finančních potíží, nebyl schopen obžalovanému již tyto dohodnuté částky platit, což nakonec vyvrcholilo jeho pokusem o sebevraždu, ke které došlo přímo v objektu na Xxx dne 1. 4. 2009. Právě v souvislosti s nemožností R. platit nadále obžalovanému, přičemž jmenovaný tyto platby sám považoval za úroky a nikoliv podíl na zisku, jak tvrdil obžalovaný, se začaly v plné míře projevat finanční problémy obžalovaného, který ve snaze R. donutit k dalším platbám mu dokonce vyhrožoval, že za ním pošle své známé Rusy a Armence. Soud v této souvislosti poukazuje na svědeckou výpověď P. - Š., kterého navrhl právě obžalovaný s tím, že potvrdí obchodování se zlatem a tím i tok finančních prostředků obžalovanému. Jmenovaný svědek však ve své výpovědi uvedl, že obchodní kontakty s obžalovaným přerušil na konci roku 2008, neboť nechtěl být nadále spojován s osobami, které se pohybovaly v blízkosti obžalovaného, nicméně právě v souvislosti s problémy M. R. jej obžalovaný požádal o pomoc s tím, že musí platit svým investorům a on se mu proto snažil zajistit určitý podíl na obchodech se zlatem, který však, jak výše uvedeno, byl společností Xxx a.s. proplácen převodním příkazem na společnost Xxx, která z tohoto zisku splácela dluh vůči T.. Právě výpověď Š.-P. logicky zapadá do zjištění soudu stran finanční situace společnosti Xxx. Pokud by společnost Xxx disponovala tak velkým majetkem, o kterém hovořil obžalovaný, je nepochybné, že by nemusela nastat situace, o které hovořil Š.-P., kterého obžalovaný žádal o pomoc. Logicky pak do věci zapadají i výpovědi dalších svědků, především svědka I., který ve své výpovědi výslovně potvrdil, že mu obžalovaný cca jeden až dva měsíce před svým zatčením sdělil, že mu nemůže již nadále poskytovat finanční prostředky z půjčky, kterou mu předtím I. poskytl. Obdobně obžalovaný neplnil své závazky a dluhy vůči M. R. a majiteli objektu L.ovi. V tomto období se také poškozený začal více zajímat o finanční prostředky, které svěřil obžalovanému, přičemž stejně logicky do celé situace zapadá i snaha J. vyrobit pro poškozeného falešné výpisy z účtu u ČSOB, které předložil svědek P., jakož i faktura, kterou Xxx fakturuje Xxx za dodávku zlata, o které hovořila svědkyně Š.. Z výpovědi svědkyně H. a H. soud zjistil, že společnost Xxx sice neměla vážnější ekonomické problémy, nicméně měla v účetnictví vedeny vklady v hotovosti jako půjčky od společníka ve výši téměř 17 milionů korun. Svědkyně H. v této souvislosti uvedla, že pokud by zde tyto půjčky nebyly, nemohla by společnost Xxx nakupovat drahé vozy a další věci. Shodně tyto skutečnosti potvrdila i další účetní N. H., jakož i svědkyně Š.. Svědkyně D., která po zatčení obžalovaného prodala obchodní podíl ve společnosti za částku 200 000,- Kč uvedla, že o těchto půjčkách nic neví, i když nevyloučila, že tyto peníze mohl obžalovaný do společnosti vložit, neznala jejich původ a ani je, a to je v podstatné, nenárokovala při prodeji obchodního podílu. Pokud by společnost Xxx skutečně disponovala tak velkým majetkem, jak tvrdí obžalovaný, těžko lze věřit tomu, že by byla prodána pouze za hodnotu obchodního podílu ve výši 200.000,- Kč. Z uvedeného lze dovodit, že tyto vklady do společnosti, byť byly vykazovány v účetnictví jako vklady společníka, byly finanční prostředky, které poskytoval S.

ať již v hotovosti, či na nákup movitých věcí, zejména aut a podobně, příp. další, výše uvedené osoby, které obžalovaný sám nazýval svými investory. Soud navíc v této souvislosti poukazuje na rozpory ve výpovědích obžalovaného, kdy obžalovaný zprvu uváděl, že poškozenému dluží asi 8 miliónů Kč, což souvisí se zprostředkováním půjčky M. R. (čl. 482), ale ve svých dalších výpovědích již existenci jakýchkoliv půjček popíral. Pokud jde o vůz Mercedes Benz SL, ohledně něhož soud vedl obsáhlé dokazování, neboť obžalovaný popíral jeho prodej a existenci faktury na společnost Xxx, soud opětovně připomíná výpověď obžalovaného (čl. 975), kde výslovně potvrdil, že ještě před svým zatčením dal pokyn k vystavení této faktury. Obžalovaný byl na rozpory ve svých výpovědích dotázán při hlavním líčení dne 18. 02. 2011, ale tyto nijak věrohodně nevysvětlil. V průběhu dokazování nebylo ani zjištěno, že by se obžalovaný podílel na jakýchkoliv větších investicích ať již do objektu Xxx, tak na výstavbu jateční linky na Ukrajině. Soud v této souvislosti poukazuje na výpovědi svědků S., Ř. a P., kteří jednoznačně vyloučili jakýchkoliv podíl obžalovaného na těchto investicích, navíc poukazuje na okolnost, že obžalovaný, byť tvrdil že poskytl v této souvislosti miliónové částky, nebyl schopen upřesnit, zda se jednalo na Ukrajině o chov prasat, masokombinát či jateční linku, ve svých výpovědích tyto investice nazýval různě, nevěděl ani, do jaké společnosti měl vlastně investovat, neznal její jméno a právní formu. Soud tudíž jeho výpověď o investicích v řádech miliónů korun jako nevěrohodnou zcela odmítl, stejně tak, jako jeho tvrzení, že i poškozený S. měl z jeho zatčení určitý majetkový prospěch, neboť se podílel na vyvážení majetku ze společnosti Xxx. Soud má za to, že tomu bylo naopak, neboť vzhledem k nedostatečné evidenci a jistění všech finančních prostředků, které poškozený obžalovanému poskytl, bude poškozený tím, kdo zřejmě v důsledku zatčení obžalovaného a jeho případného výkonu trestu přijde o část takto vložených peněz, neboť obžalovaný sám je nemajetný a veškerý rerelevantní majetek byl psán na jeho družku D.. Samotný poškozený pak soudu uvedl, jaký prospěch by naopak přinesl obžalovanému, pokud by došlo k jeho usmrcení s tím, že část dokladů, zejména směnky má uschovány tak, že o nich nikdo neví a navíc poukázal na problémy s movitými věcmi, ke kterým měl faktury o koupi a které financoval, přičemž tyto problémy se projeví již po zatčení obžalovaného. Je nepochybné, že obžalovaný poškozenému platil pravidelně měsíčně určité finanční částky, které mohly být i vyšší, než byl poškozený ochoten přiznat ve výši 10.000,- Eur měsíčně, nelze však přehlédnout, že obdobným způsobem obžalovaný, do určité doby, platil i I., M. R., L. apod. Dle názoru soudu se tak obžalovaný dostal do situace, kdy již nebyl schopen zvládnout závazky, které měl a proto nabyl přesvědčení, že jediné východisko z této situace spočívá v odstranění S., jakožto svého hlavního věřitele. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které záleželo v opatrování prostředků a jiném úmyslném vytváření podmínek ke spáchání zvláště závažného trestného činu v úmyslu jiného úmyslně usmrtit a takovým činem získat majetkový prospěch, přičemž nedošlo k pokusu ani dokonání trestného činu, čímž naplnil všechny zákonné znaky přípravy k trestnému činu vraždy podle § 7 odst. 1 k § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h tr. zákona účinného do 31.12.2009, neboť nová právní úprava dle tr. zákoníku č. 40/2009 Sb, není pro obžalovaného příznivější.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil společenskou nebezpečnost jednání obžalovaného, jeho osobní poměry a možnosti nápravy. Dospěl přitom k závěru, že společenská nebezpečnost jednání obžalovaného je vysoká a to s ohledem na význam chráněného zájmu, kterým je v tomto případě život občanů, přičemž je v tomto případě zvyšována s ohledem na osobu obžalovaného, který se trestné činnosti dopustil v době podmíněného odsouzení za úmyslný trestný čin. Jednalo se o odsouzení z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 3 , sp. zn. 25 T 58/2007 pro trestný čin zpronevěry podle § 248

odst. 1, 2 tr. zákona. Tímto rozsudkem mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců. Uvedený trestní příkaz naby právní moci dnem 24.1.2008. Je pravda, že obžalovaný byl v minulosti vícekrát soudně trestán za majetkovou trestnou činnost, ale ve vztahu k těmto dalším odsouzením, které byly zahlazeny, se na něho hledí, jako by odsouzen nebyl. Obžalovanému soud ukládal trest v rámci trestní sazby ustanovení § 219 odst. 2 tr. zákona účinného do 31. 12. 2009, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody na 12 - 15 let, nebo trest vyjíměčný. Soud v této souvislosti zvažoval, zda by u obžalovaného mohlo přicházet v úvahu mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu § 40 odst. 2 tr. zákona, tedy zda by přicházelo v úvahu snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. Po zvážení výše uvedeného dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro použití citovaného ustanovení. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil zcela cílevědomě a plánovaně, jeho jednání je třeba hodnotit jako vysoce závažné, neboť je nepochybné, že byl ochoten svůj záměr dovést do úplného závěru, tedy, že by skutečně došlo k usmrcení poškozeného, pokud by osoby, které se tímto měly podílet, k němu nepřistupovaly od samého začátku jako k něčemu, co nebude realizováno. Navíc nelze přehlédnout jeho chování k poškozenému, kterého do poslední chvíle utvrzoval v přátelství, byl s ním v úzkém kontaktu, byť se současně domáhal urychlené „realizace“ a zabýval se dělením jeho majetku včetně úvah o tom, kdo bude přicházet v úvahu jako jeho dědic. V době, kdy již byl informován o tom, že jeho požadavek byl „realizován“, neprojevoval žádné zábrany či lítost, naopak se snažil ošetřit své dluhy tak, aby nemusel z těchto vracet buď nic, či pouze menší část. Právě jednání obžalovaného v průběhu celé věci, jeho postoje k poškozenému, kdy vyloučil jakýkoliv jiný možný způsob řešení své finanční situace a v neposlední řadě i jeho přehnaná starostlivost, co s ním je v době, kdy „zmizel“, když předstíral usilovné pátrání po něm, ostře kontrastuje s jeho předchozím chováním vůči němu a svědčí o jeho jisté morální otrlosti, vedly soud k závěru, že v daném případě nejsou dány podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. Soud současně přihlédl i k tomu, že obdobný způsob řešení finanční situace není v naší společnosti v poslední době vůbec nijak vyjíměčnou událostí a že se k ní uchyluje stále více pachatelů, kteří, shodně jako obžalovaný, nabydou dojmu, že jejich finanční problémy lze řešit pouze smrtí věřitele. Dle názoru soudu tak uložený trest musí zohledňovat i tuto situaci ve společnosti tak, aby bylo zcela a bez jakých pochybností zřejmé, že obdobný přístup nebude takovým pachatelům nijak tolerován. Vzhledem k těmto okolnostem soud uložil obžalovanému trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, když přitom přihlédl pouze k tomu, že v daném případě zůstala celá záležitost toliko ve stádiu přípravy, byť bez jakékoliv součinnosti a přičinění obžalovaného a jeho jednání bylo od samého počátku odsouzeno k nezdaru. Soud obžalovanému ukládal trest v rámci hledisek ustanovení § 31 odst. 1,2 písm.c) tr. zákona, přičemž dospěl k závěru, že odpovídajícím je v tomto případě trest odnětí svobody v trvání dvanácti let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou. Využil přitom svého oprávnění daného mu ustanovení § 39a odst. 3 tr. zákona neboť má zato, že přes závažnost trestného činu, náprava v mírnějším typu věznice, byť na dlouhou dobu, bude u obžalovaného lépe zaručena, neboť lze mít zato, že není ještě natolik narušeným pachatelem, aby musel uložený trest vykonávat v nejpřísnějším typu věznice, když současně vzal v úvahu i závěr znaleckého posudku, že předpoklad jeho resocialice je dobrý. Soud má za to, že takto uložený trest je přiměřený a splní účel trestu daný ustanovením § 23 odst. 1 tr. zákona, především pak v tom, že na delší dobu zabrání obžalovanému v dalším páčání trestné činnosti a naopak jej povede k tomu, aby po jeho výkonu vedl řádný život.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může napadnout odvoláním

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě 8-mi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 18. 2. 2011

JUDr. Dana P a c h o l í k o v á
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J. Tovarová